



UiT Norges arktiske universitet

Fakultet for humaniora, samfunnsvitenskap og lærerutdanning

Det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet

En komparativ casestudie med prosesssporing fra et kritisk teoretisk perspektiv og med Habermas sin kommunikative handlingsteori

-

KyongSa Ri

Masteroppgave i statsvitenskap, STV-3900 november 2020

Forord

Jeg vil si en kjempestor takk til min flotte veileder, Rasmus Gjedssø Bertelsen. Du er super.

For dette forskningsprosjektet for masteroppgaven og relevante vitenskapelige aktiviteter, har jeg heldigvis fått noen stipender inkludert reisestipend. Her vil jeg vise en stor takknemlighet til Sasakawafondet for stipend for dette forskningsprosjektet og Centre for Development and the Environment (SUM) ved UiO for deltagelse på Asian Studies Annual MA Course desember 2019.

Jeg har prøvd å skrive denne masteroppgaven på norsk for min egen akademiske trening. I denne sammenhengen vil jeg si en stor takk til Torhild Skillingstad hos Skillingstad Skriveveiledning for korrekturlesinger og mange positive og konstruktive tilbakemeldinger på dem som jeg har skrevet. Jeg vil også si en stor takk til Dina Jacobsen Lohne i tillegg til mange som ga meg tilbakemeldinger og oppmuntringer. Jeg vil sette pris på Peter Stuart Robinson hos UiT og Michael Alvarez hos UiB for å lese oppgaven min nøye og gi mange tilbakemeldinger. På grunn av COVID-19, måtte jeg begrense en del av feltarbeid i Japan, blant annet samling av relevante dokumenter, men heldigvis kunne jeg skaffe noen relevante dokumenter fra både KMI og OPRI. Her vil jeg sette pris på dere.

Jeg ønsker at denne masteroppgaven skal bidra med kunnskapsbygning i vårt norske, skandinaviske, nordøst-asiatiske og verdenssamfunnet i akademisk sammenheng og at den gjerne blir grunnlaget for å lede meg som er i ferd med å leve som en fredselskende statsviter til en større, dypere og mer spennende akademisk verden.

Jeg er stolt av at jeg er en «Zainichi»-koreaner og at jeg har kunnet jobbe hardt siden 2011 da jeg kom hit. Men uten mine flotte venner i hele verden, kunne jeg ikke nådd dette punktet. Til slutt, setter jeg pris på familien min som oppdro og støttet meg som en koreaner i Japan. Uten dere, ville jeg ikke vært her nå i det hele tatt.

KyongSa Ri (리경사/李敬史)

Tromsø, november 2020

Antall ord: 30,745

Sammendrag

Problemstillingen min i denne oppgaven, som er skrevet av en «Zainichi»-Koreaner og på norsk for min egen akademiske trening, er hvordan det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet foregår. Casene mine er som følger: 1) Korea Maritime Institute (KMI) i Busan som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet og 2) Ocean Policy Research Institute (OPRI) i Tokyo som tankesmie i det japanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet. For å gi svar på problemstillingen, har jeg prøvd å bruke det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin «kommunikative handlingsteori». Jeg har også gjennomført en komparativ casestudie med prosesssporing og dokumentanalyse som metodologisk tilnærming. Når det gjelder empiri, har jeg vist og kontekstualisert beskrivelsene av casene mine. I gjennomføringen av dokumentanalyse og litteraturgjennomgang, prosesssporing med det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori og drøftingene, har jeg, basert på et abduktivt resonnement, gitt svar på problemstillingen som følger: *1) Det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet kan foregå før, under og etter Det åttende Arctic Policy Forum som KMI arrangerte ved bruk av KMI sin intellektuelle makt for koordinering. Årsaken er at muligheter som fører til å kunne slutte det arktiske samspillet ble satt før, under og etter forumet. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen før forumet, 2) å sette en lunsj- og kaffepause etter hver sesjon og en spørsmålstime og en diskusjonstime under forumet og 3) å sikre at personene hos de forskjellige kollektive aktørene, etter forumet, i hvert fall kan prate med hverandre om temaene frivillig som ble tatt opp i forumet. Samtidig er en mulighet nødvendig, for eksempel mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet OG 2) Det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet kan foregå før, under og etter Det 126. Ocean Forum som OPRI arrangerte ved bruk av OPRI sin intellektuelle makt for koordinering. Noen muligheter som fører til å kunne slutte det arktiske samspillet er imidlertid nødvendige. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen før forumet, 2) å sette en pause og en diskusjonstime mellom personene hos de forskjellige kollektive aktørene under forumet og 3) å sikre mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet.*

Innholdsfortegnelse

Forord.....	ii
Sammendrag.....	iii
1. Innledning.....	1
1.1 Problemstilling og forskningsspørsmål.....	2
1.1.1 Avgrensning av problemstillingen.....	4
1.2 Hva er «arktisk» på koreansk, japansk, norsk og engelsk?.....	5
1.2.1 Hva er arktiske spørsmål i det sør-koreanske og japanske samfunnet - og i Vesten?.....	7
1.3 Hva er arktisk «samspill» mellom kollektive aktører fra stat, næringsliv, akademia, siviltsamfunn i det sør-koreanske og japanske samfunnet?.....	11
1.4 Hva er en «aktør» i arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet?.....	12
1.5 Oppgavens gang: Problemstilling, teori, metode, empiri, analyse og konklusjon.....	16
2. Teoretisk perspektiv og teori.....	18
2.1 Presentasjon av sør-koreanske og japanske politiske ideer.....	19
2.1.1 Sør-koreanske politiske ideer for undersøkelse av arktisk samspill.....	19
2.1.2 Japanske politiske ideer for undersøkelse av arktisk samspill.....	20
2.2 Et kritisk teoretisk perspektiv for analyse av arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet.....	22
2.2.1 Oversikt over politisk realisme, økonomisk liberalisme og kritisk teori i IR.....	22
2.2.2 Sammenheng mellom de tre IR-teoriene og problemstillingen.....	25
2.2.3 Sammenheng mellom «vestlig» IR-teori og «østlige» politiske ideer.....	30
2.3 Kritisk teori som en sosial teori.....	31
2.3.1 Kritisk teori som relevant sosial teori for problemstilling om arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet.....	31
2.3.2 Oversikt over Habermas sin kommunikative handlingsteori.....	33
2.3.3 Sammenheng mellom kommunikativ handlingsteori og problemstillingen.....	33
2.4 En utfordring for anvendelse av kritisk teori: kobling av teori og praksis.....	35
3. Metodologisk tilnærming.....	37
3.1 Forskningsdesign for undersøkelse av arktisk samspill mellom kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet.....	37
3.1.1 En komparativ casestudie med prosessporing.....	37

3.1.2 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang: Vesten, Sør-Korea og Japan.....	40
3.1.3 Feltarbeid i Tyskland, Nederland og Japan, samt UiO MA-kurs.....	42
3.1.4 Validitet og reliabilitet mellom vestlig teori og metode og østlige samfunn.....	42
4. Empiri: sentrale sør-koreanske og japanske tankesmier med arktiske fora.....	44
4.1 Korea Maritime Institute som koordineringsaktør på det åttende Arctic Policy Forum.....	45
4.1.1 Deskripsjon.....	45
4.1.2 Sør-koreansk kontekstualisering av deskripsjonene.....	47
4.2 Ocean Policy Research Institute (Tokyo) som koordineringsaktør på det 126. Ocean Forum.....	51
4.2.1 Deskripsjon.....	51
4.2.2 Japansk kontekstualisering av deskripsjonene.....	54
5. Analyse og drøftinger: Sør-koreansk åttende Arctic Policy Forum (2019) og japansk 126. Ocean Forum (2015).....	58
5.1 Det åttende Arctic Policy Forum (2019), Busan, Sør-Korea.....	58
5.1.1 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang.....	58
5.1.2 Prosesssporing med det teoretiske perspektivet og teorien.....	63
5.1.3 Drøftinger.....	67
5.2 Det 126. Ocean Forum (2015), Tokyo, Japan.....	71
5.2.1 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang.....	71
5.2.2 Prosesssporing med det teoretiske perspektivet og teorien.....	74
5.2.3 Drøftinger.....	77
6. Avslutning.....	81
Forkortelse.....	85
Litteraturliste.....	86

1. Innledning

Denne oppgave behandler følgende problemstilling: *Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?* Denne oppgaven handler, blant annet, om statlig aktør, næringslivsaktør, akademia, sivilsamfunn som aktører. Oppgaven er et bidrag til norsk og vestlig forskning i Asias engasjement i Arktis, som hittil har fokusert på asiatiske staters engasjement. Oppgaven fokuserer på Republikken Korea eller Sør-Korea/«대한민국/Daehanminguk» som er en stor, høyt utviklet økonomi og alliert av USA. Oppgaven fokuserer også på Japan/«日本/Nihon eller Nippon» som er verdens tredje største økonomi, verdens neststørste høyt utviklete økonomi og nær alliert av USA. Det er derfor viktig for norsk og vestlig arktisk forskning å forstå det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører fra stat, næring, akademia og sivilsamfunn i Sør-Korea og Japan.

Nylig har mange ikke-arktiske land i Asia, i tillegg til Europa, vært engasjerte i ulike arktiske spørsmål. I 2013 ble Sør-Korea og Japan som ligger i Nordøst-Asia og som er ikke-arktiske stater godkjent som observatørstater av Arktisk råd eksempelvis (Arctic Council, u.å.-a). I de senere årene har det vært nødvendig med mer kunnskap om arktiske forskninger i ikke-arktiske land, også internasjonalt sett som asiatiske aktører, slik som Sør-Korea og Japan (Bertelsen og Graczyk, 2016). I Norge blir mange ulike typer av utvekslinger og samarbeid mellom tankesmier, universiteter, næringslivsaktører til og med statlige aktører sammen med de to landene mer aktive (Fridtjof Nansen Institute, 2019; Norsk Polarinstitutt, 2019). Ett eksempel på dem er samarbeidet mellom Fridtjof Nansens Institutt (FNI) og Korea Maritime Institute (KMI) som er en tankesime i Sør-Korea finansiert av sør-koreanske myndigheter og som har vært engasjert i arktiske spørsmål. Det finnes eksempelvis forskningen som fokuserer på Sør-Korea og Japan som aktører i arktisk sammenheng (Korea Maritime Institute, u.å.-b; Moe og Stokke, 2019, s. 37). I Japan har, for eksempel, Ocean Policy Research Institutt (OPRI), som er knyttet til en japansk stiftelse Sasakawa Peace Foundation (SPF), vært engasjert i arktiske spørsmål i lenge tid (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-o).

Disse fokuserer derimot mest på Sør-Korea og Japan som stater og går ikke nok i dybden på, for eksempel, hvordan et sør-koreansk og japansk samfunn fungerer der til tross for at dybdeforståelser av de to landene er viktige og helt nødvendige for å forstå hvordan de ser Arktis. Denne masteroppgaven skal forankres i sammenheng med slike arktiske forskninger i

det norske og andre skandinaviske samfunnet for å produsere og bygge ny kunnskap på feltet der ved å fokusere på det sør-koreanske og japanske samfunnet.

Jeg er en «Zainichi»-koreaner/«재일조선인/Jaailjoseonin» eller «在日朝鮮人 /Zainichichōsenjin» som er etnisk koreaner men ble født i Japan. «Zainichi»-koreanere i Japan ble tvunget til å flytte til Japan under og etter andre verdenskrig av mange ulike grunner. «Zainichi»-koreanere er én av flere minoriteter i Japan siden denne perioden. Deretter har deres etterkommere bosatt seg i Japan hovedsakelig. Vi har imidlertid blitt diskriminert og marginalisert der som outsider. Jeg er tredje generasjonens «Zainichi»-koreaner. Jeg er utdannet ved japanske skoler og har fått en mastergrad. Etterpå har jeg jobbet som lærer på en japansk barneskole. Likevel er jeg etnisk koreansk selv om jeg er kjent godt med språket, kulturen og samfunnet både på den koreanske halvøya og i Japan. Da har jeg reist til Sør-Korea flere ganger til tross for noen utfordringer når det gjelder min kompliserte situasjon om statsborgerskap og identitet.

Jeg kom til Norge i 2011. I 2012 har jeg bestått norskkurs trinn 3 ved Universitetet i Oslo (UiO). I 2015 har jeg fått en bachelorgrad i statsvitenskap. Under bachelorstudiet ved UiO har jeg studert ved Seoul National University i Sør-Korea som utvekslingsstudent i omtrent fire måneder i 2014. Fra 2018 begynte jeg å studere på masterprogram i statsvitenskap ved UiT Norges arktiske universitet.

Jeg er forfatteren av denne masteroppgaven som handler om arktiske spørsmål og det sør-koreanske og japansk samfunnet. For meg som har den ovennevnte bakgrunnen fra den koreanske halvøya og Japan, har Arktis ikke vært noe annet enn et veldig avsidesliggende og kaldt sted. Fra dette første inntrykket av Arktis er min første interesse eller nysgjerrighet i denne masteroppgaven som følger: Hvorfor er Sør-Korea og Japan så engasjert i arktiske spørsmål til tross for sine geografiske avstander fra Arktis? Problemstillingen i denne oppgaven, som jeg skal vise nedenfor, er knyttet til både forankringen og nysgjerrigheten. Jeg har skrevet denne masteroppgaven på norsk på grunn av min egen akademiske trening og for at jeg ønsker å kunne bidra til kunnskapsbygging i det norske og skandinaviske samfunnet.

1.1 Problemstilling og forskningsspørsmål

Problemstillingen for oppgaven er som følger:

Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?

Jeg har valgt dette temaet fordi jeg ønsker å se på hvordan samspillet angående det arktiske spørsmålet i de to nordøst-asiatiske samfunnene foregår som en prosess. Det er viktig å se på denne prosessen fordi det blir verdt dersom vi kan finne at de samfunnene som ikke var så kjent i Arktis endrer seg. For eksempel, er Sør-Korea og Japan som stater, store, høyt utviklede økonomier og nære allierte i USA som er en del av Vesten, og dermed kan de også bli viktige arktiske partnere. Jeg har valgt Sør-Korea og Japan fremfor Kina fordi det er meget mye forskningsoppmerksomhet rundt Kina i Arktis, for eksempel forskning av Marc Lanteigne hos UiT (Lanteigne, 2017, s.117).

Jeg har utarbeidet følgende forskningsspørsmål for å kunne føre oppgaven i retningen som jeg ønsker og besvare problemstillingen:

- 1) Hvilke typer aktører deltar i det arktiske samspillet med andre kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet, for eksempel statlig aktør, næringslivsaktør, akademia eller sivilsamfunn?
- 2) Hvordan handler aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet for å delta i det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører, for eksempel konkurranse, samarbeid, samspill eller koordinering?
- 3) Hvor handler aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet, for eksempel i internasjonale systemer eller et forum?
- 4) Gjennom hvilke prosesser foregår det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene?

Denne oppgaven handler om disse forskningsspørsmål gjennom en undersøkelse av to sentrale tankesmier i det sør-koreanske og japanske samfunnet som er engasjert i arktiske spørsmål. Disse to tankesmiene er, som følger, viktige caser for det arktiske samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunnet (George og Bennett, 2005, s. 9):

- 1) *Korea Maritime Institute (KMI) i Busan som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.*
- 2) *Ocean Policy Research Institute (OPRI) i Tokyo som tankesmie i det japanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.*

Disse to casene er knyttet til det teoretiske perspektivet basert på kritisk teori i IR og Habermas sin kommunikative handlingsteori som jeg skal vise i kapittel 2.

1.1.1 Avgrensning av problemstillingen

I denne oppgaven vil jeg se nærmere på det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører fra stat, næringsliv, akademia og sivilsamfunn i det sør-koreanske og japanske samfunnet for å avgrense problemstillingen. Dette samspillet er vesentlig for å forstå deltagelser av det sør-koreanske og japanske samfunnet i Arktis. Som jeg skal vise fra neste delkapitler, vil jeg definere begrepet «det arktiske samspillet» som «samspillet mellom personer hos forskjellige kollektive aktører som er engasjert i de arktiske spørsmålene» i denne oppgaven. Jeg vil også definere begrepet «forskjellige kollektive aktører» som «ulike typer av aktører som består av ikke bare én, men mange ulike grupper, institusjoner og organisasjoner og så videre, for eksempel statlig aktør, næringslivsaktør, akademia, sivilsamfunn og tankesmie». Når det gjelder det sør-koreanske og japanske samfunnet, vil jeg vise empirier i kapittel 4 med å knytte til forskningsspørsmål nummer én, to og tre som er deskriptive spørsmål. Forskningsspørsmål nummer fire vil bli belyst i kapittel 5 med det teoretiske perspektivet og teorien og med den metodiske tilnærmingen som jeg skal vise i kapittel 3.

Fordi jeg forsker på samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunnet og jeg har kulturell og språklig tilgang til disse samfunnene, vil jeg i utgangspunktet definere begrepene «det arktiske samspillet» og «forskjellige kollektive aktører» som brukes i problemstillingen ved bruk av koreanske og japanske definisjoner og dernest oversette til norske og engelske definisjoner. Formålet er å avgrense problemstillingen og kunne gi svar på problemstillingen på en mer klar måte. Jeg forstår at det finnes mange ulike definisjoner på ordene og begrepene. Jeg forstår også at direkte oversettelser fra koreansk eller japansk kan ende opp med å ikke bli helt korrekt norsk. Det er en utfordring for norsk og vestlig forståelse av det arktiske samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunnet. Jeg synes at det i hvert fall er viktig å drøfte sør-koreanske og japanske definisjoner her fordi jeg vil fordype meg i drøfting om den sør-koreanske og japanske casen av denne oppgaven i språklig sammenheng. Jeg vil vise norske definisjoner av ordene og begrepene for å vurdere valg av ord i tekster av denne oppgaven og for å bidra med norsk forståelse og debatter om Sør-Korea og Japan i Arktis. Jeg vil også vise engelske definisjoner av dem om nødvendig for å vurdere hvordan jeg definerer dem ettersom vestlig forskningslitteratur overveiende er på engelsk.

Jeg anerkjenner de begrensningene for hva jeg kan klare å oppnå i en masteroppgave på denne størrelsen og tidsbegrensningen. Det betyr at jeg må velge hvor mange dokumenter jeg benytter meg av og hvor dypt jeg analyserer det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet som et sosialt fenomen. Casene for analysen

er valgt for å fokusere på det arktiske samspillet i de to nordøst-asiatiske samfunnene i lys av to sentrale tankesmier som er engasjert i arktiske spørsmål. Jeg vil benytte det teoretiske perspektivet og teorien gjennom en komparativ casestudie med prosessporing i tillegg til dokumentanalyse og litteraturgjennomgang for å kunne besvare problemstillingen min.

1.2 Hva er «arktisk» på koreansk, japansk, norsk og engelsk?

Fra dette delkapittelet til kommende delkapitler 1.3 og 1.4, vil jeg definere begrepene «arktisk», «samspill» og «aktør» som brukes i problemstillingen min. Forskningen min ser på samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og det japanske samfunnet. Derfor er det de koreanske og japanske begrepene og betydningene som er avgjørende og som må forklares for et norsk og vestlig publikum. Jeg, som har språklig og kulturell bakgrunn som «Zainichi»-koreaner og som har studert i det norske samfunn lenge, ser at disse ordene og begrepene har forskjellige meninger. En annen årsak er at det er «våre» konsepter og forståelser, det vil si koreanske og japanske konsepter og forståelser, som betyr noe siden jeg i denne oppgaven studerer koreanske og japanske aktører. Av disse grunnene, må jeg fortolke og oversette de koreanske og japanske ordene/begrepene og forklare dem på norsk eller engelsk for det nordiske og vestlige publikum. Ved å vise forskjell av betydning av «arktisk» mellom koreansk, japansk, norsk og engelsk, gjør det enklere å forstå hvordan og hvilke arktiske spørsmål handles om i det sør-koreanske og japanske samfunnet.

I dette delkapittelet vil jeg først definere ordet «arktisk» som betyr som viser kjennetegn på det geografiske området Arktis. Hva er «Arktis» på koreansk og japansk, hvordan skiller den koreanske og japanske forståelsen av «Arktis» seg fra den norske og den engelske? Hvilken betydning har den for det arktiske samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunnet, og for norsk og engelsk forståelse av det samspillet? Jeg skal vise at den koreanske og japanske forståelsen av «Arktis» er snevrere enn den norske og den engelske. Så vil jeg definere begrepet «det arktiske spørsmålet» som betyr ikke minst én av de følgende fem temaene i arktisk sammenheng, det vil si 1) Geografi og økosystem, 2) klima og miljø, 3) økonomi/næringsliv og energiresurser, 4) kultur og samfunn og 5) utdanning og forskning.

Det norske ordet «Arktis» tilsvarer «북극/Buggeug» på koreansk. Det koreanske ordet betyr polarsirkelen og den nordlige enden av jorden (Buggeug, u.å., min oversettelse). Det norske ordet tilsvarer også «北極/Hokkyoku» på japansk. Det japanske ordet betyr arktisk område (Hokkyoku, u.å., min oversettelse).

Det norske ordet «arktisk område» tilsvarer «북극권/*Buggeuggwon*» på koreansk. Dette betyr en linje som forbinder punktet 66 grader, 33 minutter nordlig breddegrad, og på denne linjen sentreres ikke sola utover dagen på midtsommerdagen, og sola stiger ikke utover dagen i vintersolverv (*Buggeuggwon*, u.å., min oversettelse). Ordet tilsvarer også «北極圈/*Hokkyokuken*» på japansk. Dette betyr et område som ligger 66 grader, 33 minutter nordlig breddegrad og der det er minst én dag i året hvor solen ikke går ned og når solen ikke går opp (*Hokkyokuken*, u.å., min oversettelse).

Ordet «arktisk» er en norsk adverbial for ordet «Arktis». Ifølge Store norske leksikon, har ordet «Arktis» følgende mening:

Arktis er hav- og landområdene omkring Nordpolen. Det finnes ingen naturlig, generelt vedtatt grense av Arktis mot sør. [...] På den annen side finnes det områder med utpreget arktiske forhold langt sør for polarsirkelen (det sørlige Grønland). Skal man trekke en skillelinje, synes tregrensen velegnet. Har lavlandet i nord ikke skog, vil landskap og klima ha en karakter som det faller naturlig å betegne som arktisk. [...] Denne grensen ligger mellom cirka 52° og 71° n.br. og omfatter et areal på omkring 26 millioner kvadratkilometer, hvorav rundt åtte millioner kvadratkilometer er land, resten hav. Midtpunktet i dette veldige området faller ikke sammen med Nordpolen, men ligger nær nordkysten av Ellesmere Island (Store norske leksikon, Arktis, 2019).

Ordet «arktisk» betyr også, ifølge Det Norske Akademis ordbok, «[S]om hører til, er egen for nordpolstrøkene» (Arktisk, u.å.).

Selv om denne geografiske dekkningen har blitt diskutert før, definerer Arctic Monitoring and Assessment Programme (AMAP) eksempelvis geografisk dekking av Arktis som følger:

AMAP has established a circumpolar region as a focus for its assessment activities that includes both High Arctic and sub-Arctic regions. In the marine environment, the 'AMAP area' includes northern seas that extend as far south as 51.1 degrees N (Arctic Monitoring and Assessment Program, u.å.).



Kart 1: Kartet viser det geografiske området Arktis (AMAP, u.å.).

En av forskjellene av betydning av «Arktis» mellom koreansk/japansk og engelsk/norsk begrep er eksempelvis størrelse av området som de definerer. I denne oppgaven vil jeg bruke ordet «arktisk» som viser kjennetegn på det geografiske området Arktis som AMAP definerer.

1.2.1 Hva er arktiske spørsmål i det sør-koreanske og japanske samfunnet - og i Vesten?

Her vil jeg definere begrepet «det arktiske spørsmål» i problemstillingen og hva «arktiske spørsmål» i det sør-koreanske og japanske samfunnet er. Formålet er å sammenligne arktiske spørsmål som handler om i Arktisk råd med dem som handler om i sør-koreansk og japansk arktisk forskning. Dette delkapittelet kan bidra til å gi svar på forskningsspørsmålene mine én, to og tre som jeg skal presentere i kapittel 4. Denne oppgaven er innenfor samfunnsvitenskap blant annet statsvitenskap og kan bidra med forskning på kultur og samfunn og utdanning og forskning eksempelvis.

Først, vil jeg vise noen generelle temaer av de arktiske spørsmålene som handler om det ovennevnte arktiske området og ofte tas opp og diskuteres i feltet. Formålet er å begrense analysen og diskusjonen i denne oppgaven og forankre dem i arktisk forskning. For eksempel,

er Arktisk råd en av arenaene for å diskutere arktiske spørsmål. Men hovedtemaene er bærekraftig utvikling og miljøvern (Arctic Council, u.å.-b). I Arktisk råd er det seks arbeidsgrupper som tar opp og er engasjert i de ovennevnte temaene. Fordi jeg ser at noen av de seks arbeidsgruppene er engasjert i felles temaer, vil jeg eksempelvis først prøve å kategorisere følgende fem temaer i lys av kjennetegn på innhold til arbeidsgruppene i denne oppgaven: 1) Geografi og økosystem; 2) klima og miljø; 3) økonomi/næringsliv og energiresurser; 4) kultur og samfunn og 5) utdanning og forskning. I både sør-koreansk og japansk arktisk forskning om handles mange av disse fem kategoriene.

Jeg ser at det finnes mulighet for at disse fem temaene kan videre kategoriseres i større grupper og sammenliknes med sør-koreansk og japansk arktisk forskning. I Sør-Korea pleier forskningsfag å kategorisere i enten «문과/Mungwa»-feltet eller «이과/Igwa»-feltet (Mungwa, 2020; Igwa, 2020). I Japan pleier forskningsfag også å kategorisere i enten «文系/Bunkei»-feltet eller «理系/Rikei»-feltet. Selv om denne kategoriseringen av og til kan være uklar, betyr «문과/Mungwa»-feltet og «文系/Bunkei»-feltet forskningsfag for menneskets aktiviteter hovedsakelig på den ene side, for eksempel humaniora og samfunnsvitenskap inkludert statsvitenskap og så videre (Kobayashi, 2015, s. 198). På den andre siden, betyr «이과/Igwa»-feltet og «理系/Rikei»-feltet forskningsfag for den naturlige verden hovedsakelig, for eksempel naturvitenskap og ingeniørvitenskap og så videre. Basert på denne kategoriseringen, kan 1) geografi og økosystem, 2) klima og miljø og en del av 3), blant annet energiresurser, kategoriseres inn i «이과/Igwa»-feltet og «理系/Rikei»-feltet, mens 4) kultur og samfunn og 5) utdanning og forskning, i tillegg til en annen del av 3), blant annet økonomi/næringsliv, kan kategoriseres inn i «문과/Mungwa»-feltet og «文系/Bunkei»-feltet hovedsakelig.

For det første, vil jeg ta opp geografi og økosystem som temaet. Disse inkluderer, for eksempel, overvåking av Arktis, nordområdene og Arktiske hav og beskyttelse av flora og fauna (Arctic Council, 2015a). Dette forskningstemaet kan stort sett kategoriseres inn i «이과/Igwa»-feltet og «理系/Rikei»-feltet. Men nyere studier har diskutert «governance» av områdene og utvidelsen av det kontinentale havet (Rothwell og Baker, 2013, s.272; Young, 2016, s.78). Disse studiene kan kategoriseres inn i «문과/Mungwa»-feltet og «文系/Bunkei»-feltet, for eksempel med knyttet til folkerett og arktisk politikk i hvert land. Dette temaet blir noen ganger

diskutert i forbindelse med økende bekymring for spørsmålet om landenes sikkerhetspolitikk i området selv om sikkerhetsspørsmål ikke skal tas opp i Arktisk råd (Østhagen, 2017, s. 239). I det sør-koreanske samfunnet, er dette temaet diskutert i akademisk sammenheng av Korea Polar Research Institute (KOPRI)/«극지연구소/Geukjiyeonguso», for eksempel med fokus på økosystem (UArctic, 2019b). Også i det japanske samfunnet er dette temaet diskutert, for eksempel med fokus på «governance» (Inagaki og Shibata, 2018, s. iii; Shiroyama, 2013, s.194).

For det andre, er det klima og miljø som et fokusområde. Disse kan kategoriseres inn i «이과/Igwa»-feltet og «理系/Rikei»-feltet. Når det gjelder klima, kan spørsmål om vedvarende organiske miljøgifter og kvikksølv, avfall, forurensninger med kort levetid klima forurensende stoffer inkluderes eksempelvis (Arctic Council, 2019a). Når det gjelder miljø, kan spørsmål om de arktiske hav- og kystmiljøene inkluderes eksempelvis (Arctic Council, 2015b). Nyere studier har diskutert forholdet mellom juridisk status og miljøbeskyttelse av den arktiske havisen og forholdet mellom miljøtrussel og petroleumsindustri (Jensen, 2006, s. 295; Conde og Sánchez, 2016, s. 129). Disse studiene kan kategoriseres inn i «문과/Mungwa»-feltet og «文系/Bunkei»-feltet. Dette temaet blir noen ganger diskutert i forbindelse med FNs bærekraftige utviklingsmål (Young, 2016, s. 89). I det sør-koreanske samfunnet, er dette temaet diskutert av KOPRI i akademisk sammenheng, for eksempel med fokus på klimaendring i Arktis (Korea Polar Research Institute, u.å.). Også i det japanske samfunnet er dette temaet diskutert av National Institute of Polar Research (NIPR)/«国立極地研究所/Kokuritsu Kyokuchi Kenkyūjo», for eksempel med fokus på globaltoppvarming i Arktis. (Arctic Environment Research Center, u.å.)

For det tredje, er temaet økonomi/næringsliv og energi. Når det gjelder økonomi/næringsliv, kan spørsmål om beskyttelse og styrking av økonomi til urfolk og forbedring av de økonomiske og sosiale forholdene i arktiske fellesskap som helhet inkluderes eksempelvis (Arctic Council, 2019b). Når det gjelder energi, kan spørsmål om et passende økonomisk grunnlag for å sikre overlevelse av et arktisk fellesskap blant annet miljøvennlig økonomisk aktivitet i energisektoren inkluderes eksempelvis (McDonald og Pearce, 2013, s. 94). Nyere studier har diskutert bruk av Northern Sea Route (NSR) av ikke-arktiske stater som Sør-Korea, Japan og Kina og Yamal NLG prosjekt (Moe og Stokke, 2019, s. 39). I det sør-koreanske samfunnet, er dette temaet diskutert av KMI, for eksempel med fokus på NSR (UArctic, 2019a). Også i det japanske samfunnet er dette temaet diskutert av Hokkaido University/«北海道大学/Hokkaidō Daigaku», for eksempel med fokus på NSR (Hokudai Research & BusinessPark, 2017).

For det fjerde, er temaet kultur og samfunn. Disse kan kategoriseres inn i «문과/*Mungwa*»-feltet og «文系/*Bunkei*»-feltet. Disse inkluderer, for eksempel, beskyttelse av kulturen og helsen til urfolk og det arktiske fellesskapet og forvaltning av naturlige ressurser som er basert på tradisjonell lokalkunnskap for å opprettholde og utvikle helse, kultur og bærekraften til lokalsamfunn i Arktis (Kraft, 2004, s. 239; Eide, 2009, s. 245; Nelson, Romain og Davis, 2015, s. 193). Én nyere studie fokuserer på forholdet mellom involvering av arktiske urfolk inn i ressursutviklingsprosessen og handlinger av forskjellige aktører, ikke bare statlige aktører og næringslivsaktører men også sivilsamfunn (Stokke, 2011, s. 835-836). Jeg ser at denne masteroppgaven kan også bidra på dette området. Årsaken er at denne oppgaven handler om en sosial handling i arktisk sammenheng, det vil si samspill mellom forskjellige kollektive aktører som er engasjert i ulike arktiske spørsmål, blant annet statlig aktør, næringslivsaktører og sivilsamfunn. For eksempel, i det japanske samfunnet er dette temaet diskutert, for eksempel med fokus på urfolkliv i Alaska i USA (Kondou, 2020, s. 151).

I tillegg til disse fire temaene, er temaet om utdanning og forskning også diskutert nylig. Disse kan kategoriseres inn i «문과/*Mungwa*»-feltet og «文系/*Bunkei*»-feltet. Disse inkluderer eksempelvis utdanning og kulturarv inkludert morsmål (Møller mfl., 2016, s. 85). Én nyere studie har diskutert endring av urfolksutdanning og utvikling av menneskelige ressurser i Arktis og opplæring av forskere som er engasjert i de arktiske spørsmålene for å produsere ny kunnskap om Arktis (McGregor, 2013, s. 87). Denne masteroppgaven kan også bidra på dette området fordi denne oppgaven handler om akademia og tankesmier som forskjellige kollektive aktører. I det sør-koreanske samfunnet, har KMI arrangert Korea Arctic Academy for å få flere menneskelige ressurser som blir engasjert i arktisk spørsmål (UArctic, u.å.) Også i det japanske samfunnet har NIPR vært engasjert i å få slike menneskelige ressurser (Arctic Challenge for Sustainability Project, u.å.)

Av disse grunnene, er denne oppgaven innenfor «문과/*Mungwa*»-feltet og «文系/*Bunkei*»-feltet blant annet samfunnsvitenskap og statsvitenskap og kan bidra med forskning på 4) kultur og samfunn og 5) utdanning og forskning.

Til slutt, vil jeg, i denne oppgaven, bruke «det arktiske spørsmålet» som betyr ikke minst én av de ovennevnte fem temaene som kan kategorisere enten 1) «문과/*Mungwa*»-feltet og «文系/*Bunkei*»-feltet eller «이과/*Igwa*»-feltet eller 2) «理系/*Rikei*»-feltet hovedsakelig.

1.3 Hva er arktisk «samspill» mellom kollektive aktører fra stat, næringsliv, akademia, siviltsamfunn i det sør-koreanske og japanske samfunnet?

I dette delkapittelet skal jeg definere det norske ordet «samspill» som en prosess som en person hos forskjellige kollektive aktører i et gitt forhold danner en relasjon med en annen person hos dem ved å veksle kommunikasjon. I denne oppgaven skal samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunnet omhandles, så det er nødvendig å forstå definisjon av begrepet som defineres med bruk av samfunnsspråk, det vil si koreansk og japansk. Dette delkapittelet kan hjelpe til å gi svar på forskningsspørsmålene som handler om arktisk samspill av aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet med å se på nettverk av de aktørene. Basert på denne definisjonen og definisjonen av ordet «arktisk» i det forrige delkapittelet, vil jeg, til slutt, benytte begrepet «det arktiske samspillet» i problemstillingen grunnet at samspill foregår mellom personer hos forskjellige kollektive aktører som er engasjert i de arktiske spørsmålene.

Hva er «samspill» på koreansk og japansk og i det sør-koreanske og japanske samfunnet? Det norske ordet «samspill» tilsvarer «상호작용/Sanghojagyong» på koreansk. Dette koreanske ordet betyr alle prosesser og måter som en person i et gitt forhold danner en relasjon med en annen person og ting på (Sangho jagyong, u.å., min oversettelse). Det norske ordet «samspill» tilsvarer også «相互作用/Sōgosayō» på japansk. Dette japanske ordet betyr ting og fenomener interagerer og påvirker hverandre (Sōgosayō, u.å., min oversettelse).

Ordet «samspill» er et norsk substantiv. Ifølge Det Norske Akademis ordbok, betyr ordet «samspill» som «det å spille inn, virke i fellesskap (og i innbyrdes vekselvirkning)» (Samspill, u.å.). På engelsk oversettes ordet «samspill» ofte som «interaction». Ifølge Cambridge Dictionary, betyr «interaction» som «[a]n occasion when two or more people or things communicate with or react to each other» (Interaction, u.å.).

Et norsk ord som ligner på «samspill» er kanskje «samarbeid». Ordet «samarbeid» betyr, ifølge Det Norske Akademis ordbok, «det å arbeide sammen; arbeid i fellesskap» (Samarbeid, u.å.). På engelsk oversettes ordet «samarbeid» ofte som «cooperation» eller «collaboration». Ordet «cooperation» betyr, ifølge Cambridge Dictionary, «the act of working together with someone or doing what they ask you» (Cooperation, u.å.). «Collaboration» betyr, ifølge Cambridge Dictionary, «the situation of two or more people working together to create or achieve the same thing» (Collaboration, u.å.). Av disse definisjonene ser jeg at «samspill» delvis kan inkludere

meningen av ordet «samarbeid» og at ordet fokuserer mer på en prosess av menneskets relasjoner ved å veksle kommunikasjon. Imidlertid ser jeg her at «samspill» ikke nødvendigvis begrenser subjektet for handlingen til individer i lys av definisjonene. Det vil si at jeg ser at «samspill» kan benyttes for handlinger mellom kollektive aktører som jeg skal definere i neste kapittel og drøfte i kapittel 2.

I denne oppgaven vil jeg bruke det norske ordet «samspill» som en prosess som en person hos forskjellige kollektive aktører i et gitt forhold danner en relasjon med en annen person hos dem ved å veksle kommunikasjon. Dette betyr også jeg, til slutt, vil benytte begrepet «det arktiske samspillet» i problemstillingen grunnet at samspill foregår mellom personer hos forskjellige kollektive aktører som er engasjert i de arktiske spørsmålene.

1.4 Hva er en «aktør» i arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet?

For å gi svar på problemstillingen og forskningsspørsmålene i denne oppgaven vil jeg definere ordet «aktør» som en gruppe, institusjon eller organisasjon som handler i en bestemt situasjon der en bevisst aktivitet er gjennom hensyn og valg om måter bestemt av personen som har tydelige formål og motiver. I denne oppgaven skal forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet omhandles, så det er nødvendig å forstå definisjon av begrepet som defineres med bruk av samfunnsspråk, det vil si koreansk og japansk. Dette delkapittelet kan også hjelpe til å gi svar på forskningsspørsmålene som fokuserer på aktørene i arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet. Jeg forstår at det finnes mange definisjoner og diskusjoner om aktør. Med å vise noen av dem, vil jeg, til slutt, definere «forskjellige kollektive aktører» i problemstillingen som ulike typer av aktører som består av ikke bare én, men mange ulike grupper, institusjoner og organisasjoner og så videre, for eksempel statlig aktør, næringslivsaktør, akademia, sivilsamfunn og tankesmie. Dette fokuset er knyttet til det teoretiske perspektivet som jeg skal vise i kapittel 2.

Hva er begrepet om aktør på koreansk og japansk og i det sør-koreanske og japanske samfunnet, og hvordan kan det oversettes til norsk og engelsk? Det norske ordet «aktør» tilsvarer «행위자/*Haengwija*» på koreansk. Dette koreanske ordet betyr en person som har en viss innflytelse på en bestemt sak og situasjon (*Haengwija*, u.å., min oversettelse). Det norske ordet «aktør» tilsvarer også «行為者/*Kōisha*» på japansk. Dette japanske ordet betyr en person som handler, og handling betyr, i denne konteksten, en bevisst aktivitet som er gjennom hensyn og

valg om måter bestemt av personer som har tydelige formål og motiver (Kōi, u.å., min oversettelse).

Ifølge Det Norske Akademis ordbok, betyr det norske ordet «aktør» som «person, gruppe eller institusjon som spiller en aktiv rolle (på et bestemt område) (Aktør, u.å.). På engelsk oversettes ordet «aktør» ofte som «actor». Ordet «actor» betyr, ifølge Oxford English Dictionary, «a thing which or person who performs or takes part in an action; a doer, an agent.» (Actor, n., u.å.). I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «aktør» som en person hos en gruppe, institusjon eller organisasjon som handler i en bestemt situasjon der en bevisst aktivitet er gjennom hensyn og valg om måter bestemt av personen som har tydelige formål og motiver.

Ordet «aktør» på norsk brukes ofte i feltet i internasjonale relasjoner (IR). Der brukes ordet for å vise de kollektive som handler i IR, det vil si «en kollektive aktør» som består av ikke bare én men mange ulike grupper, institusjoner og organisasjoner og så videre. Det finnes eksempelvis noen typer av de kollektive aktørene. For det første, er det en statlig aktør. Det norske ordet «statlig aktør» tilsvarer «관/Gwan» på koreansk. Det koreanske ordet betyr regjering, departementer og etater (Gwan, u.å., min oversettelse). Det norske ordet tilsvarer også «官/Kan» på japansk. Dette betyr institusjon som er ansvarlig for regjeringssaker (Kan, u.å., min oversettelse).

Forskningen min ser på kollektive aktører fra stat, næringslivsaktør, academia og sivilsamfunnet. Dette valget av kollektive aktører gjenspeiler quadruple helix modeller fra innovationsøkonomi (Etzkowitz og Leydesdorff, 1995, s.14; Carayannis og Campbell, 2009, s.201).

I internasjonale relasjoner (IR) -feltet betyr det engelske ordet «state actor» en myndighet og en regjering (Jackson og Sørensen, 2010, s. 19). I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «statlig aktør» som en kollektiv aktør som er ansvarlig for regjeringssaker, for eksempel regjeringer, departementer, etater og myndigheter og andre typer av institusjoner.

For det andre, er det en næringslivsaktør. Det norske ordet «næringslivsaktør» tilsvarer «산/San» på koreansk. Dette betyr, generelt sett, dem som er involvert i produktionsvirksomhet, for eksempel selskaper, bedrifter og enkeltpersoner. Ordet tilsvarer

også «産業アクトー/Sangyōakutā» eller «産/San» på japansk. Disse betyr, generelt sett, dem som deltar i ulike industrielle aktiviteter, for eksempel primær-, sekundær- og tertiærnæring.

I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «næringslivsaktør» som en kollektiv aktør som er involvert i forskjellige produksjonsvirksomheter blant annet primær-, sekundær- og tertiærnæring, for eksempel selskaper og bedrifter.

For det tredje, er det «Akademia». Ordet tilsvarer «학계/hakgye» eller «학/hag» på koreansk. Disse betyr aktivitetsområdet til vitenskapsmenn involvert i akademisk forskning og skriving (Hakgye, u.å., min oversettelse). Ordet tilsvarer også «学界/gakkai» eller «学/gaku» på japansk. Disse betyr et samfunn av vitenskapsmenn (Gakkai, u.å., min oversettelse).

Ifølge Store norske leksikon (2018), betyr «akademia» som «Akademia, vitenskapelig og kulturelt fellesskap som engasjerer seg i høyere utdanning og forskning. Samfunnet kan eksistere innenfor et akademi eller utenfor offentlige institusjoner.» (Akademia, u.å.). I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «Akademia» som en kollektiv aktør som består av universiteter og institusjoner der vitenskapsmenn er involvert i akademisk forskning.

For det fjerde, er det «sivilsamfunn». Ordet tilsvarer «시민사회/Siminsahoe» eller «민/min» på koreansk. Disse betyr som et samfunn som består av fri og lik rasjonell integrasjon av individer som ikke blir kontrollert med personlig tilbakeholdenhet. (Siminsahoe, u.å., min oversettelse). Ordet tilsvarer også «市民社会/shiminshakai» eller «民/min» på japansk. Disse betyr et samfunn som består av borgere (Shiminshakai, u.å., min oversettelse).

Ifølge Store norske leksikon (2016), betyr «sivilsamfunn» som «[s]ivilsamfunn er en samlebetegnelse på de delene av samfunnet som består av frivillige organisasjoner, ulike pressgrupper og individer, som kommer sammen for å fremme en politisk sak eller løse en oppgave i fellesskap på frivillig grunnlag.» (Sivilsamfunn, 2016). Ifølge World Health Organization (2020), refererer «civil society» til rommet for kollektiv handling rundt delte interesser, formål og verdier, generelt forskjellig fra myndigheter og kommersielle for-profit-aktører (World Health Organization, u.å.). Men begrepet er ikke homogent, og grensene mellom sivile samfunn og myndigheter eller sivile samfunn og kommersielle aktører som selskaper og bedrifter kan bli utydelige, og det er ikke absolutt syn på begrepet. NGOer og stiftelser kan

være eksempelet på sivilsamfunnet. I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «sivilsamfunn» som en kollektiv aktør som består av frivillige organisasjoner og andre typer av organisasjoner og handler kollektivt rundt i egne interesser, formål og verdier, som er integrert på en fri og lik rasjonell måte.

I tillegg, vil jeg fokusere på og betrakte tankesmie som én av de forskjellige kollektive aktørene i denne oppgaven basert på mine caser, det teoretiske perspektivet som jeg skal vise i kapittel 2. Det norske ordet «tankesmie» tilsvarer «싱크탱크/Singkeutaengkeu» på koreansk. Det koreanske ordet betyr en organisasjon som systematisk samler eksperter fra ulike felt for å forske og utvikle og gir resultater (Singkeutaengkeu, u.å., min oversettelse). Ordet tilsvarer også «シンクタンク/Shinkutanku» på japansk. Det japanske ordet betyr en organisasjon som samler eksperter fra forskjellige felt for å drive grunnleggende forskning på statens politiske valg og bedriftsstrategi, konsulenttjenester og systemutvikling og så videre (Shinkutanku, u.å., min oversettelse).

Ifølge Store norske leksikon (2019), betyr «tankesmie» som «[t]ankesmie er en norsk betegnelse for en organisasjon som har til formål å stimulere til langsiktig, kreativ tenkning. Ordet tankesmie, eller tenketank, som også blir brukt, er direkte oversatt fra engelsk «think tank» (Tankesmie, 2019). Ifølge Jackson og Sørensen (2010, s. 308), betyr en tankesmie på norsk eller «think-tank» på engelsk som «[p]rivate research organizations that disseminate useful information and provide expert advice with the aim of influencing government policies». I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere det norske ordet «tankesmie» som en kollektiv aktør som systematisk samler eksperter fra ulike felt for å drive grunnleggende forskning på statens politisk valg og bedriftsstrategi, konsulenttjenester og systemutvikling og så videre.

Her vil jeg stille ett spørsmål om aktøren er den individuelle eller den kollektive. Fordi denne oppgaven omhandler hvordan det arktiske samspillet foregår mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet, vil jeg betrakte begrepet «aktør» som en kollektive aktør på et bestemt område, det vil si «aktør» som består av grupper, organisasjoner og institusjoner som personer tilhører, ikke kun individer, som er engasjert i ulike arktiske spørsmål. I tillegg kan vi skille mellom sak og person i lys av definisjonene. Jeg vil også benytte ordet «aktør» om en gruppe, organisasjon og institusjon der personer tilhører, ikke en sak. Til slutt, vil jeg betrakte aktøren som den kollektive som består av ikke bare én, men mange ulike grupper, institusjoner og organisasjoner og så videre. Jeg forstår at forskjellen mellom noen

typer aktører, blant annet mellom akademia (forskningsinstitusjon) og tankesmier kan bli uklare. Snarere, vil jeg i denne oppgaven ta i bruk et bredt spekter av forskjellige aktører, det vil si statlige aktører, næringslivsaktører, akademia, sivilsamfunnet og tankesmier, uten å spesifisere hva de har til felles. I kapittel 2 og 5 skal jeg drøfte om hvordan jeg betrakter ordet «aktør» i denne oppgaven.

1.5 Oppgavens gang: Problemstilling, teori, metode, empiri, analyse og konklusjon

I kapittel 2 skisserer jeg først det teoretiske perspektivet som vil bli brukt i denne oppgaven for å beskrive den empiriske bakgrunnen rundt KMI og OPRI knyttet til problemstillingen og casene mine i kapittel 4 og for å analysere dem, og svare på problemstillingen min med drøftinger i kapittel 5. Jeg benytter et kritisk teoretisk perspektiv som er basert på kritisk teori i IR. Jeg vil koble kritisk teori sammen med sør-koreanske og japanske politiske ideer blant annet om forhold mellom stat og samfunn. Når det gjelder teorien, vil jeg i denne oppgaven benytte Habermas sin kommunikative handlingsteori som stammer fra sosiologi. Som andre teorier i IR, har også kritisk teori en utfordring, for eksempel å koble teori til praksis.

I kapittel 3 gjør jeg rede for den metodiske tilnærmingen med begrunnelser av metodebruk i denne oppgaven først. Da vil jeg vise at mitt forskningsdesign er en komparativ casestudie med prosesssporing. Så vil jeg vise om dokumentanalyse og litteraturgjennomgang. Deretter vil jeg vise hvordan jeg har gjennomført dette forskningsprosjektet. For å sikre kvaliteten av oppgaven vil jeg i tillegg vise om validitet og reliabilitet i denne oppgaven.

I kapittel 4 viser jeg det empiriske grunnlaget som skal brukes for å gi svar på problemstillingen etter analysen i kapittel 5. I første halvdel av kapitlet viser jeg beskrivelsen av KMI som er sør-koreansk case. Så vil jeg kontekstualisere beskrivelsen. I siste halvdel av kapitlet viser jeg beskrivelsen av OPRI som er japansk case. Så vil jeg kontekstualisere beskrivelsen.

I kapittel 5 viser jeg først resultatet av dokumentanalysen og litteraturgjennomgangen uten det teoretiske perspektivet og teorien. Så gjennomfører jeg prosesssporing ved bruk av det teoretiske perspektivet og teorien. Deretter drøfter jeg, for å gi tilstrekkelig svar på problemstillingen min, resultatene av analysene med fokus på 1) casene mine, 2) det teoretiske perspektivet og teorien og 3) den metodiske tilnærmingen.

I kapittel 6 oppsummerer og avslutter jeg oppgaven med å vise svarene på problemstillingen min. Der viser jeg også noen muligheter til videre forskning. I tillegg viser jeg et framtidig forskningstema.

2. Teoretisk perspektiv og teori

I dette kapittelet vil jeg vise at jeg bruker et kritisk teoretisk perspektiv og Habermas sin kommunikative handlingsteori for å se på det sosiale fenomenet som jeg fokuserer på og vil vise en utfordring av anvendelse av dem. Problemstillingen er som følger: *Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?* Casene mine er som følger: 1) *KMI som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet* og 2) *OPRI som tankesmie i det japanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet*. Disse fokuserer på det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører som er, ikke bare statlig aktør, men også andre typer av kollektive aktører inkludert næringslivsaktør, akademia, sivilsamfunn og tankesmie. Dette betyr at jeg har prøvd å se de sosiale fenomenene som jeg har valgt og skal vise hva og hvordan jeg har valgt i kapittel 3, 4 og 5 fra det teoretiske perspektivet og med teorien i denne oppgaven.

I det første delkapittelet, vil jeg først introdusere sør-koreanske og japanske politiske ideer fordi denne oppgaven handler om sosiale fenomener i det sør-koreanske og japanske samfunnet.

I det andre delkapittelet, vil jeg vise en kort oversikt over politisk realisme, økonomisk liberalisme og kritisk teori i IR. Så vil jeg drøfte sammenheng mellom de tre teoriene i IR og problemstillingen med fokus på 1) aktører i IR, 2) handlinger av aktører i IR og 3) arenaer hvor aktører i IR handler. Her vil jeg drøfte forhold mellom et kritisk teoretisk perspektiv og de sør-koreanske og japanske perspektivene.

I det tredje delkapittelet, vil jeg først introdusere kritisk teori som en sosial teori som stammer fra sosiologi. Så vil jeg gjøre rede for Habermas sin kommunikative handlingsteori som skal brukes for gjennomføring av analysen i kapittel 5. Deretter vil jeg drøfte sammenhengen mellom problemstillingen med fokus på 1) aktører, 2) handlinger av aktører og 3) arenaer hvor aktører handler.

I det fjerde delkapittelet, vil jeg vise utfordringen av anvendelse av det teoretiske perspektivet og teorien som brukes i denne oppgaven og som er basert på kritisk teori. Utfordringen er å koble teorien til praksis. Der viser jeg at jeg likevel vil prøve å bruke dem som et slags forsøk.

Til slutt, vil jeg vise det kritiske teoretiske perspektivet i denne oppgaven som fokuserer på 1) personer hos forskjellige kollektive aktører, 2) samspill gjennom kommunikasjon med språk og

3) fora som en arena. Jeg vil også vise jeg bruker teorien med fokus på samspill med kommunikasjon gjennom språk og en intellektuell makt som skal brukes i kapittel 5.

2.1 Presentasjon av sør-koreanske og japanske politiske ideer

Som jeg skal drøfte i delkapittelet 2.3 gir kritisk teori de tradisjonelle IR-teoriene et kritisk perspektiv på forhold mellom stat og samfunn. Disse teoriene kommer fra vestlig verden. Det finnes noen politiske ideer om forholdet mellom stat og samfunn også på den koreanske halvøya og Japan. I denne oppgaven vil jeg presentere sør-koreanske og japanske politiske ideer for å drøfte med kritisk teori. Til slutt, vil jeg vise en enighet i at stat og samfunn eller offentlighet ikke nødvendigvis er like og at et perspektiv hvor staten, det vil si den statlige aktøren som driver med beslutningsprosesser, også er en del av samfunnet. Jeg vil også vise at både de sør-koreanske og japanske politiske ideene har noe felles som kan knyttes til kritisk teori, for eksempel en liberalistisk og demokratisk tanke.

2.1.1 Sør-koreanske politiske ideer for undersøkelse av arktisk samspill

Når det gjelder den sør-koreanske politiske ideen om forholdet mellom stat og samfunn, hadde konfutsianisme lenge spredt seg i Kongedømmet Joseon/(조선 왕조/*Joseonwangjo*) siden 1392 (Choe og Oka, 1997, s. 180-181). Konfutsianismen la vekt på de moralske ideene som var «考/*Kō*» som betydde å respektere foreldre og som var «忠/*Chū*» som betydde lydighet mot kongen. Der hadde den føydale sosiale strukturen av Yamban (양반/*Yangban*) som var i den privilegerte klassen lenge vært (Gim, 2014). Før slutten av 1800-tallet ble nasjonalisme utviklet når det gjaldt forholdet mellom stat og samfunn, som bidro til å vedlikeholde sosiale normer. Samtidig, blir det sagt at Kongedømmet Joseon, inkludert i området av den sørlige delen av den koreanske halvøya, reagerte fleksibelt på vestlige konsepter om politiske ideer og de skulle ha hatt et omfattende kulturelt system med en solid struktur (Gang mfl., 2019, s. 11). Imidlertid ble vestlige konsepter, blant annet konseptet om kristendommens politiske og økonomiske effekter og som understrekte en stat heller enn en individer, spredt etter slutten av 1800-tallet. Ideen som ble spredt under Donghakopprøret/«동학봉기/*Donghakhonggi*» i 1894 spilte en rolle i å danne koreansk nasjonalisme og var en utfordring mot den konfutsianske strukturen, det vil si mot et føydalsamfunn (Gang mfl., 2019, s. 10-11).

Under okkupasjonsperioden av Japan fra 1910, kom både koreansk nasjonalisme og vestlig statisme sterkt til uttrykk, for eksempel i form av at koreansk nasjonalisme ble knyttet til

patriotisme som eksisterte innenfor kristendom (Gang mfl., 2019, s. 17). Begrepet «nasjon» som ble spredt i denne okkupasjonsperioden var basert på moderne nasjonalisme og la vekt på en horisontal solidaritet som en nasjon (Gang mfl., 2019, s. 18). Dette begrepet betyr, med andre ord, at alle samfunnsmedlemmer er likeverdige som en bestanddel av nasjonen. Nasjonalisme er fremfor alt tanken om at ens folk må styre sitt eget land og om at sosialmedlemmer deler ansvar og plikt og må ofre for staten.

Etter frigjøringen i 1945 ble republikken Korea grunnlagt i den sørlige delen av Korea-halvøya. Etter Korea-krigen er disse politiske ideene i Sør-Korea ofte påvirket av inndelingen av den koreanske halvøya (Gang mfl., 2011, s. 14).

De nåværende politiske ideene om forholdet mellom stat og samfunn i Sør-Korea sees igjennom opplevelsen av diktatorsystemet på 1960- og 1970-tallet og demokratiseringsprosessen i 1980-tallet. Disse er basert på den vestlige politiske ideen blant annet liberalisme og demokrati (Gang mfl., 2019, s. 27). Men samtidig kan den koreanske nasjonalismen eksistere sammen der nå.

Jeg ser at disse sør-koreanske politiske ideene om forhold mellom stat og samfunn som har historien som jeg har vist ovenfor, delvis kan knyttes til kritisk teori på grunn av slike liberalistiske og demokratiske tanker. Det har en betydning for min forskning fordi oppgaven min handler om det sør-koreanske samfunnet der både liberalistiske og demokratiske tanker mer og mindre er forankret. Også påvirker disse koreanske politiske ideene, mer konkret, det arktiske samspillet i det sør-koreanske samfunnet i form av å danne og samle samme grupper basert på samme tilhørigheter og samme kulturell bakgrunn (f.eks. koreansk kultur) på forumet som jeg skal vise i delkapittelet 5.1. I tillegg, er disse sør-koreanske politiske ideene, som jeg har vist, dannet ved å se på situasjonene på den koreanske halvøya og nærliggende områder (f.eks. Japan og Kina), og det er derfor vanskelig å forstå at denne dannelsen knyttes til fjerne områder (f.eks. arktisk område).

2.1.2 Japanske politiske ideer for undersøkelse av arktisk samspill

Når det gjelder den japanske politiske ideen om forholdet mellom stat og samfunn, hadde Tokugawa shogunat/«徳川幕府/Tokugawabakufu» der Tokugawa-familien som kom fra en samurai-familie/«武家/buke» som var medlem av familiefellesskap styrt var sluttet i 1868 (Murakoshi, 2013, s. 1; Yamanaka, 2000, s. 14). Etter 1868 bygde Meiji-regjeringen/«明治政府/Meijiseifu» et sentralisert system basert på Det storjapanske keiserrikes forfatning/«大日本

帝国憲法/*Dainihonteikokukenpō*» som bestemte strukturen av staten, det vil si formen av staten/«国体/*Kokutai*», i form av keiserdømme.

Imidlertid fra 1910- til 20-tallet, det vil si Taishō-perioden «大正時代/*Taishōjidai*» og Japan okkuperte den koreanske halvøya, spredte de vestlige konseptene om demokrati, liberalisme og moderne nasjonalstat seg innen politikken, samfunnet og kulturen i Japan (Satou, 2016, s. 51, 62). Under andre verdenskrig ble keiser-systemet og fascisme kombinert i Japan, der keiseren ble guddommeliggjort og der dette systemet styrte Japan (Fukui, 2018, s. 18, 20, 26).

Etter Japans nederlaget i 1945, ble styringsformen av Japan, gjennom en okkupasjonsperiode av USA, forandret til et demokrati. Denne demokratiske styringsformen er basert på Japans grunnlov/«日本国憲法/*Nihonkokukenpō*» som bestemte keiseren som et symbol på Japan og som på enheten av folket i Japan/«日本国民統合の象徴/*Nihonkokumintōgōnoshōchō*» når det gjaldt forholdet mellom stat og samfunn (Funakoe, 1990, s. 26). Men det var da et tabu å diskutere staten, og bare saker om økonomi ble diskutert der (Tahara, Kang og Nakajima, 2010, s. 25). Likevel i slik situasjon viste Masao Maruyama, som er én av de mest kjente japanske statsviterne, en tanke om holistisk struktur (Maruyama, 2011, s. 137). Han hevder at handlingsprinsipp mellom mennesker som er aktører i sosiale relasjoner der bør tenkes ut av en empirisk tanke om ulike handlingsmåter i hele livsmiljøet til menneskene. Maruyama hevder også en politisk dynamikk i virkelighet (Maruyama, 2011, s. 138). Der hevder han at hverdagslige aktiviteter i slike ikke-politiske områder gjenspeiles i den politiske arenaen og at beslutninger som tas på en slik politisk arena også gjenspeiles i hverdagslivet. Jeg ser at denne japanske politiske ideen om forhold mellom stat og samfunn med historien som jeg har vist ovenfor er delvis knyttet til kritisk teori på grunn av den demokratiske tanken og den holistiske tanken.

Etter den kalde krigen begynte forholdet mellom staten og det offentlige/«公/*Ōyake*» og mellom det offentlige og individer å bli diskutert igjen. I denne debatten er tanken om at det offentlige, som i debatten betraktes som noe lignende med et samfunn, ikke nødvendigvis er lik med staten (Tahara, Kang og Nakajima, 2010, s. 88-89). En utfordring av dikotomisering av offentligheten og individet diskuteres.

Jeg ser at disse japanske politiske ideene om forhold mellom stat og samfunn som har historien som jeg har vist ovenfor, delvis kan knyttes til kritisk teori på grunn av slike liberalistiske og demokratiske tanker også. Det har en betydning for min forskning fordi oppgaven min handler om det japanske samfunnet der både liberalistiske og demokratiske tanker mer og mindre er forankret. Også påvirker disse japanske politiske ideene, mer konkret, det arktiske samspillet i det japanske samfunnet i form av å danne og samle samme grupper basert på samme tilhørigheter og samme kulturell bakgrunn (f.eks. japansk kultur) på forumet som jeg skal vise i delkapittelet 5.2. I tillegg, er disse japanske politiske ideene, som jeg har vist, dannet ved å se på situasjonene på Japan og nærliggende områder (f.eks. den koreanske halvøya og Kina), og det er derfor vanskelig å forstå at denne dannelsen knyttes til fjerne områder (f.eks. arktisk område).

Til slutt, vil jeg vise en enighet i at stat og samfunn eller offentligheten ikke nødvendigvis er like. Jeg vil heller foreslå et perspektiv hvor staten, det vil si den statlige aktøren som driver med beslutningsprosesser, også er en del av samfunnet. For analysen av arktisk samspill i det japanske samfunnet betyr dette mye fordi denne oppgaven er basert på et kritisk teoretisk perspektiv som betrakter statlige aktører som en del av i det japanske samfunnet samme som næringslivsaktør, akademia og sivilsamfunn.

2.2 Et kritisk teoretisk perspektiv for analyse av arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet

Jeg vil introdusere og drøfte kritisk teori mot politisk realisme og økonomisk liberalisme som bakgrunn for valget av kritisk teori for å svare på problemstillingen i denne oppgaven som handler om arktisk samspill mellom kollektive aktører fra stat, næringsliv, akademia og sivilsamfunn i det sør-koreanske og japanske samfunnet. Formålet er å vise kobling mellom problemstillingen og det kritiske teoretiske perspektivet for å se på de sosiale fenomenene i denne oppgaven, det vil si det arktiske samfunnet i det sør-koreanske og japanske samfunnet.

2.2.1 Oversikt over politisk realisme, økonomisk liberalisme og kritisk teori i IR

«Theory is always *for* someone and *for* some purpose.» (Cox, 1981, s.128).

Kritisk teori i IR har utviklet basert på noen *tradisjonelle* teorier i IR, for eksempel realisme og liberalisme. Disse har langt bidratt til å utvikle internasjonal politikk som én av disipliner i statsvitenskap og statsvitenskap som helhet (Ferreira, 2017, s. 52).

2.2.1.1 Politisk realisme og kritisk teori

Politisk eller strukturell realisme er mindre relevant for problemstillingen min fordi politisk eller strukturell realisme tar utgangspunkt i stater som dominerende og enhetlige aktører i IR, for eksempel sentralmyndighet og beslutningsmyndighet (Viotti og Kauppi, 2010, s. 42). I denne oppgaven vil jeg mer fokusere på andre typer aktører snarere enn staten. Fra det politiske realistiske perspektivet handler statlige aktører i et internasjonalt system eller internasjonal struktur basert på egoisme for statens overlevelse og reagerer automatisk når deres motstander øker militær kapasiteter som politisk realisme ofte betrakter som makt (Viotti og Kauppi, 2010, s. 57-58). Den politiske realismen legger også vekt på en «status-quo» basert på en maktbalanse mellom stormakter i et anarkisk internasjonalt system eller et hegemoni som bare én supermakt spiller sin egen rolle (Viotti og Kauppi, 2010, s. 64). I denne sammenhengen forstår jeg at den politiske realismen legger vekt på en struktur som dannes av politikk, det vil si en overbygning som jeg viser nedenfor.

På den andre siden, legger kritisk teori vekt på andre ulike aktører, for eksempel bedrifter, NGOer og sivilsamfunn som en rekke krefter i et samfunn. Kritisk teori legger vekt på en dynamikk i IR (Ferreira, 2017, s. 54). Kritisk teori er i seg selv ikke marxistisk teori, men teorien er basert på marxistiske ideer. Kritisk teori legger derfor vekt på en struktur. Kritisk teori legger mest vekt på en økonomisk basis som er mest avgjørende for slik struktur og bestemmer samfunnets andre forhold og ideer til å omfatte dens overbygning, inkludert institusjoner, politiske maktstrukturer og stat (Jackson og Sørensen, 2010, s. 217; Moolakkattu, 2009, s. 440-441).

2.2.1.2 Økonomisk liberalisme og kritisk teori

Økonomisk liberalisme er mindre egnet for å svare på problemstillingen min her enn kritisk teori fordi økonomisk liberalisme, som også er én av teoriene i IR, er basert på individualisme

i den økonomiske sfæren og på idéen om at økonomisk beslutningstaking som handling bør overlates til individet så mye som mulig og at beslutninger ikke bør tas av stater (Jackson og Sørensen, 2010, s. 221-222). Det vil si at jeg i denne oppgaven vil mer fokusere på en sosial handling, det arktiske samspill, snarere enn økonomisk handling. Også vil jeg fokusere på de kollektive snarere enn det individuelle, det vil si forskjellige kollektive aktører som er andre typer aktører snarere enn staten. Den økonomiske liberalismen pleier å legge vekt på en enkel modell av individer og deres rasjonelle og egoistiske handlinger. Den økonomiske liberalismen hevder også at individer alltid er i situasjoner der de vet hva de vil, nemlig å bli bedre (Jackson og Sørensen, 2010, s. 195). Økonomisk liberalismes syn på relasjoner er et samarbeidsvillig og positivt samspill for å maksimere individuell og sosial velferd.

På den andre siden, betrakter kritisk teori klasser som kollektive aktører som hovedaktører, ikke individer. Jeg forstår at kritisk teori er basert på at mange vil engasjere seg i altruistiske handlinger ved å hjelpe andre i nød selv når det ikke er noen konkrete fordeler for dem selv. Kritisk teori er basert på at aktører er i situasjoner der de ikke alltid vet på forhånd hva de vil og at slike preferanser utvikles i en prosess med samhandling med andre. Kritisk teoris syn på økonomiske relasjoner er at det er konfliktfylt og et «zero sum game» for klassens egne interesser.

2.2.1.3 Kritisk teori for arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet

Kritisk teori er mest egnet for å svare på problemstillingen min fordi kritisk teori fokuserer på andre typer aktører i tillegg til statlige aktører og på sosiale handlinger, som er viktige temaer av denne oppgaven. Kritisk teori har følgende hovedpoeng. Det første poenget er at kritisk teori kjennetegnes av at det er rekursivt (Horiwa, 2001, s. 180). Dette er fordi kjennetegn på kritikk mot kritisk teori også må gjøres sofistisert i tråd med tidssituasjon. For eksempel er det i tråd med prosesser av det arktiske samspillet i det sør-koreanske og japanske samfunn under globalt demokrati, liberalisme og kapitalisme. Grunnen er at kritisk teori har et rekursivt kjennetegn som er satt inn i historiske og sosiale sammenhenger. I denne forbindelsen viser Horkheimer til begrepet «holistisk», det vil si et perspektiv som gjennomsyrrer helheten i samfunnet (Horkheimer og Groff, 2014, s. 147).

Det andre poenget er at kritisk teori understreker koblingen mellom virkelighet og mulighet (Horkheimer og Groff, 2014, s. 121). Dette poenget er relatert til spørsmålet om «teori og praksis» som jeg vil påpeke senere i dette kapittelet, nemlig om det er aktuelt å anvende kritisk teori til caser som jeg har utvalgt for å gi svar på problemstillingen i denne masteroppgaven.

2.2.2 Sammenheng mellom de tre IR-teoriene og problemstillingen

Her vil jeg drøfte sammenheng mellom de tre IR-teoriene og min problemstilling med fokus på perspektiver på 1) aktører i IR, 2) handlinger av aktører i IR 3) arenaer hvor aktører i IR handler. Med andre ord, vil jeg drøfte 1) hva eller hvem aktør er i IR, 2) hvordan aktør i IR handler og 3) hvor aktør i IR handler. Gjennom drøftingene, vil jeg her vise at jeg skal se de sosiale fenomenene som jeg har valgt i denne oppgaven med fokus på fra det kritiske teoretiske perspektivet med fokus på 1) forskjellige kollektive aktører, 2) samspill og 3) fora som en arena.

For å fordype drøftingene, vil jeg bruke noen andre teorier i IR relatert til disse drøftingene i tillegg til de ovennevnte tre teoriene i IR, blant annet sosialkonstruktivisme og den engelske skolen. Disse to teoriene legger vekt på det engelske begrepet «social» og «society» i IR. Her vil jeg prøve å forankre drøftingene i denne oppgaven inn i de aktuelle drøftingene som er gjort i feltet i IR.

2.2.2.1 Om aktører i IR-teori og sør-koreanske og japanske kollektive aktører i arktisk samspill

Denne oppgaven ser på arktiske samspill mellom myndigheter, næringslivsaktør, academia og sivilsamfunn som er aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet. Derfor er det viktig å se nøye på begrepet om aktør i IR-teori. Den første drøftingen er hva som eller hvem som betraktes som aktører i IR. For eksempel, betrakter politisk realisme, som jeg har vist ovenfor, stater som dominerende aktører som prioriterer sine egne interesser. Imidlertid er det flere typer av politisk realisme, og det virker å være noen små forskjeller på tankene om statlige aktører. For eksempel, ser jeg at nyrealister, for eksempel Kenneth Waltz, betrakter statlige aktører som om de ikke har noen menneskelige verdier og som om de er «gjenstand» (Waltz, 1986, s. 71). Nyrealister hevder at tilstedeværelse av stater, ontologisk sett, er tatt for gitt (Viotti og Kauppi, 2010, s. 64, 97).

I motsetning til dette synet på nyrealisme om at stater betraktes som verdifrie aktører eller aktører som ikke har menneskelige natur, er neoklassisk realisme og klassisk realisme, som danner grunnlaget for begrepet nyrealisme, mer basert på en slik menneskelige natur. Når det gjelder klassisk realisme, legger Niccolò Machiavelli vekt på den menneskelige naturen til politiske ledere som bør opptre rasjonelt, ikke moralsk og etisk (Viotti og Kauppi, 2010, s. 47). Når det gjelder neoklassisk realisme, vektlegger Hans Morgenthau den menneskelige naturen til politiske beslutningstakere (Viotti og Kauppi, 2010, s. 52). I alle fall, ser realismen totalt sett

selv statene som dominerende aktør i IR. Jeg ser også at realismen ikke anser andre typer av aktørene som viktige aktører i IR, for eksempel næringslivsaktører og sivilsamfunn.

Liberalismen fokuserer, som nevnt, først og fremst på individer og anser en stat som en stor autonom og rasjonell aktør som realisme tar utgangspunkt i (Baldwin, 1993, s. 271). I tillegg anser liberalisme også selskaper, institusjonelle organisasjoner og NGOer som aktører i IR (Jackson og Sørensen, 2010, s. 104). Likevel ser jeg at liberalisme i mindre grad ser sivilsamfunn unntatt NGO og tankesmier, som jeg vil fokusere på i denne oppgaven, som aktører i IR.

Basert på store debatter mellom de to tradisjonelle teoriene i IR, det vil si realisme og liberalisme, har noen teorier i IR som legger vekt på mer sosiale aspekter ved statlige aktører dukket opp (Jackson og Sørensen, 2010, s. 168). For eksempel, betrakter sosialkonstruktivisme, som realisme og liberalisme, stater som aktører i IR. Men teorien fokuserer på de sosiale aspektene ved aktører basert på oppfatninger mellom stater. Den engelske skolen hevder ideen om et «international society» av stater som også blir betraktet som aktører i IR (Jackson og Sørensen, 2010, s. 130). Likevel er det selve statene som både sosialkonstruktivismen og den engelske skolen i størst grad betrakter som aktører i IR. Jeg ser også at slike state-basert «social» teorier i IR i hvert fall mangler synspunktet til sivilsamfunn hovedsakelig.

Kritisk teori kan tas opp som et eksempel på teori i IR inkludert et slikt synspunkt om sivilsamfunn. Kritisk teori er basert på en såkalt «reductionism», som fokuserer på staten i seg selv og fokuserer på rollene til ikke-statlige aktører i IR (Cox, 1981, s. 137-138; Waltz, 1979, s. 37). Ett eksempel på det er sosiale krefter skapt gjennom produksjonsprosess av mennesker. Som nevnt, betrakter liberalisme også NGOer som aktører i IR i tillegg til stater. Men fokuset er først og fremst på individer, mens kritisk teori fokuserer på kollektiver. I denne oppgaven kan KMI og OPRI, som betraktes som aktører i casene knyttet til problemstillingen i kapittel 1, være slike eksempler på fokus på rollen til ikke-statlige aktører. Det vil si at hverken KMI eller OPRI er statlige aktører i seg selv, men de er tankesmier som jeg har definert i delkapittelet 1.4 og skal vise konkrete beskrivelser i kapittel 4. OPRI kan også være fokus på sivilsamfunnet fordi OPRI, som jeg skal vise i delkapittelet 4.2.1, er en aktør knyttet til stiftelser, for eksempel Sasakawa Peace Foundation (SPF).

Av denne drøftingen, anser jeg ikke bare statlig aktør, men også andre typer av aktører som aktører i denne oppgaven.

2.2.2.2 IR-teori og handlinger av sør-koreanske og japanske aktører i arktisk samspill

I denne oppgaven ser jeg på handlingene til sør-koreanske og japanske kollektive aktører i samspill om arktiske spørsmål. Det krever en innledende drøfting av begrepet om handling i IR-teori. Den generelle realistiske ideen om handling av aktører er handling for egne opplevelser basert på statenes egne interesser som jeg har vist ovenfor. For eksempel, øker stater, ifølge nyrealisme, militære makt for å holde en maktbalanse mellom stater, maksimerer slike maktovertak eller stopper maktsmaksimering. Kjennetegnet på slike realistiske handlinger er en reagerende handling der tilstedeværelsen av en part som danner en bipolaritet eller multipolaritet om maktforhold er tatt for gitt (Waltz, 1979, s. 129-130).

Liberalismen legger hovedsakelig vekt på en handling basert på økonomisk makt snarere enn militær makt selv om noen typer av liberalisme også legger vekt på «soft power» som en kulturell makt i tillegg til «hard power» som en økonomisk og militær makt (Nye, 2010, s. 91-92). Liberalismen kan hevdes at et internasjonalt samarbeid for å maksimere statens egne interesser kan være ett eksempel på den slike handlingen. Denne handlingen kan også tenkes som en handling der tilstedeværelsen av parter er tatt for gitt slik, for eksempel, en gjensidig avhengig handling mellom stater. Med andre ord, fokuserer både realisme og liberalisme hovedsakelig på en slags *tvungende* handling av stater basert på materielle interesser selv om det finnes forskjell på de militære og de økonomiske.

Derimot anser sosialkonstruktivisme og den engelske skolen handlinger av stater som mer «social» handlinger basert på mer de ikke-materielle som identiteter og normer (Jackson og Sørensen, 2010, s. 128, 163). Sosialkonstruktivismen ser handlinger av stater som konstruert og en «social» praksis basert på oppfatninger mellom to statlige parter. Ett eksempel på det er at den ene betrakter den andre som vennlig eller fiendtlig innstilt og om de anerkjenner gjensidig suverenitet for hverandre (Wendt, 1992, s. 394). Den engelske skolen ser også handling av stater på noen ulike måter. For det første, er det handlinger for egne opplevelser basert på Hobbesiansk tanke. For det andre, er det handlinger basert på det ikke-materielle som moral, lov og historie basert på Grotius sin tanke. For det tredje, er det handlinger for å skape sosiale bånd på det transnasjonale nivået basert på Kantiansk tanke (Jackson og Sørensen, 2010, s. 133).

Kritisk teori benekter ikke nødvendigvis den realistiske tanken om at handlinger av stater kan være en nødvendighet for statens sikkerhet. Teorien benekter ikke heller den realistiske tanken om at statene kan gjøre at sosiale krefter og mennesker som danner sivilsamfunn handler basert

på lojalitet til staten. Samtidig fokuserer kritikk på en sivilisert handling at en aktør sameksisterer med andre fellesskaper ved å tilnærme seg de ukjente og fordeling av ressurser. Jeg ser at denne handlingen anser handlinger av ulike produksjonsaktiviteter, blant annet kunnskapsskapende aktiviteter av sivilsamfunn som sosiale krefter ved å anta en rekke produksjonsaktiviteter. Det vil si at kritisk teori fokuserer på en mer omfattende gjensidig handling, for eksempel samspill av aktører som inkluderer både fiendtlige eller negative handlinger, som realisme fokuserer på, og vennlige eller positive handlinger, som liberalisme fokuserer på. I denne oppgaven vil jeg fokusere på handlingene til ikke-statlige aktører, det vil si tankesmier, som betraktes som aktører i casene knyttet til problemstillingen i kapittel 1. Handlingene kan være eksempler på fokuset som kritisk teori som et teoretisk perspektiv har fordi både KMI og OPRI gjør noe for produksjon av kunnskap, blant annet kunnskap om arktiske spørsmål som jeg har drøft i delkapittelet 1.2.1 ved å arrangere det åttende Arctic Policy Forum og det 126. Ocean Forum som jeg skal vise i kapittel 3 og 4 som caser av analysen i denne oppgaven. Det er ikke noe handlinger for statens sikkerhet som den realistiske tanken ofte handler om. I tillegg, vil jeg også fokusere på samspillet mellom forskjellige kollektive aktører under forumene som KMI og OPRI har arrangert, ikke bare statlige aktører men også ikke-statlige aktører gjennom KMI og OPRI sine handlinger, blant annet koordinering som jeg også har definert i delkapittelet 1.3. Disse handlingene er også et stykke unna, i hvert fall, den realistiske tanken.

Av denne drøftingen vil jeg i denne oppgaven fokusere på en slik skapende handling som samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene.

2.2.2.3 IR-teori og arenaer i sør-koreansk og japansk arktisk samspill

Denne oppgaven ser også på arenaene der sørkoreanske og japanske stats-, næringslivs-, akademiske og sivilsamfunnsaktører handler. Den tredje drøftingen er derfor forhold mellom IR-teori og arenaer for aktørers handling. Det vil si at den tredje drøftingen nemlig er om hvor eller i hvilken arena aktører i IR handler.

Realisme forutsetter at aktører handler i et anarkisk internasjonalt system som arena. Med andre ord, er det også en anarkisk internasjonal struktur som ikke har hierarkiske kjennetegn men et slags horisontalt eller anarkisk kjennetegn på struktur der det ikke finnes en overstatlig myndighet som dominerer makten. Dette betyr at handlinger av stater er påvirket av strukturen og systemet.

Selv om liberalisme ikke benekter tanken på et anarkisk internasjonalt system eller struktur som arena i IR, er teorien basert på tanken om et mer desentralisert system (Keohane, 1993, s. 272). Dessuten om et internasjonalt regime definert av institusjonelle normer og regler mellom stater. Her forstår jeg at statene er påvirket av det internasjonale regimet i tillegg til det anarkiske internasjonale systemet eller strukturen.

Sosialkonstruktivisme er basert på et epistemologisk perspektiv om at det er statene som oppfatter en anarkisk internasjonal struktur som arena der aktører handler og som bygger egne identiteter og interesser (Wendt, 1992, s. 393-394). Imidlertid ser jeg at også sosialkonstruktivismen, som både realisme og liberalisme er basert på, er enig om tanken på en anarkisk internasjonal struktur i seg selv. Jeg ser også at den engelske skolen er basert på slikt anarkisk kjennetegn som stammer fra Hobbes sin tanke selv om skolen bruker ordet «international society» (Dunne, Kurki og Smith, 2016, s. 13). Et slikt internasjonalt samfunn som arena der aktører handler er også basert på felles interesser og verdier mellom stater, bundet av felles regler. Ett interessant poeng er den engelske skolen hevder at det finnes et verdenssamfunn der det er individuelle mennesker, ikke stater, som er den endelige enheten i menneskets store samfunn i tillegg til det slike internasjonale samfunnet av stater og anarkisk samfunn (Dunne, 2011, s. 1). Begrepet «world society» transcenderer et system av stater og anser individer, ikke-statlige aktører og til og med mennesker i verden som sosiale identiteter på globalt nivå (Dunne, Kurki og Smith, 2016, s. 15). Begrepet er noe til felles med kritisk teori slik at jeg skal vise nedenfor.

Kritisk teori pleier også å fokusere på begrepet «struktur» som arena der aktører handler, men teorien ser på slik struktur som hierarkisk snarere enn anarkisk. Med andre ord, hevder teorien som er basert på marxisme, at en økonomisk basis avgjør overbygging okkupert av politiske faktorer. For eksempel, er verdens politiske system drevet av makthegemoni, og den hierarkiske strukturen er skapt på det økonomiske feltet (Cox, 1981, s. 139, 146). I tillegg har kritisk teori, som nevnt, et perspektiv som ligner ideen om et verdenssamfunn, det vil si et kosmopolitisk fellesskap, som delvis kjennetegner den engelske skolen. En arena kan være ett eksempel på slikt fellesskap. Cox prøvde å utfordre det realistiske premisset om mellom-statlige relasjoner isolert fra ulike ikke-statlige aktører som sosiale krefter, for eksempel sivilsamfunn og NGOer (Cox, 1981, s. 126). Her er det nødvendig å se global politikk som en kollektiv struktur som utvikles gjennom komplisert samspill mellom stater, sub-stater og overordnede stater i felt innenfor økonomi, kultur og ideologi. I denne oppgaven vil jeg fokusere på et verdenssamfunn snarere enn «struktur» når det gjelder hvor aktører handler. Det vil si at jeg vil fokusere på

forumene som KMI og OPRI har arrangert som slike arenaer fordi det åttende Arctic Policy Forum og det 126. Ocean Forum, som jeg har valgt som caser av analysen i denne oppgaven og som jeg skal vise konkrete med beskrivelser i kapittel 4, kan være eksempler på slike felleskap. Samtidig blir det kanskje interessant når vi i denne oppgaven kan se sør-koreansk og japansk arktisk politikk på et globalt nivå som en slik kollektiv struktur som utvikles gjennom komplisert arktiske samspill mellom forskjellige kollektive aktører, ikke bare statlige aktører men også bedrifter, akademia, sivilsamfunnet og tankesmier under de to forumene arrangert av KMI og OPRI.

Av denne drøftingen, vil jeg i denne oppgaven fokusere på den slike arenaen som aktører handler i og der de forskjellige kollektive aktørene handler i fora som arenaer.

2.2.3 Sammenheng mellom «vestlig» IR-teori og «østlige» politiske ideer

I denne oppgaven anvender jeg teori som har vestlig opprinnelse for å undersøke aktører, handlinger og arenaer i det sør-koreanske og japanske samfunnet. Mer konkret, har jeg allerede drøftet ordene og begrepene i problemstillingen min i kapittel 1 som koreansk, japansk, norsk og engelsk språk er brukt, og jeg skal presentere forskningsvaliditet og reliabilitet i kapittel 3 og bruke koreanske, japanske, norske og engelske dokumenter for analysen i kapittel 4 og 5. Derfor er det nødvendig å drøfte sammenhengen og gyldigheten mellom «vestlig» teori og «østlige» ideer. Her vil jeg se på sammenheng mellom et kritisk teoretisk perspektiv og de sør-koreanske og japanske perspektivene som jeg har vist i delkapittelet 2.1.1 og 2.1.2. I hvilken grad passer et kritisk teoretisk perspektiv som det «vestlige» perspektivet til det koreanske og japanske samfunnet? Dette spørsmål er også knyttet til noe felles mellom en «vestlig» teori og «asiatiske» politiske ideer.

Det viktige poenget basert på drøftingen som jeg har vist ovenfor er at både kritisk teori og sør-koreansk og japansk politisk idé mer og mindre har noe felles om det kollektive som mennesker tilhører kan betraktes som aktører i IR. Som jeg har vist i delkapittelet 2.1.1, kan fokus på begrepet «nasjon», mer konkret en koreanske folkegruppe, være et slikt eksempel. Som jeg også har vist i delkapittelet 2.1.2 kan begrepet det offentlige/«*공/Öyake*» der folk, blant annet japansk folk, ikke nødvendigvis legger til side fra det kollektive, være et slikt eksempel. Det vil si at både kritisk teori og begge «asiatiske» ideer tar utgangspunkt i tilværelsen til mennesker når det gjelder tanken om en kollektiv aktør i IR som jeg fokuserer på og benytter i denne oppgaven.

Samtidig, finnes det noen forskjeller mellom kritisk teori og både sør-koreansk og japansk politisk idé. Jeg ser at en del av den sør-koreanske idéen har, for eksempel, religiøse røtter, blant annet konfutsianismen fra Kongedømmet Joseon, og legger relativt mye vekt på nasjonalisme, blant annet før/under den andre verdenskrig, mens kritisk teori ikke nødvendigvis legger vekt på slike religiøse og nasjonalistiske elementer. Jeg ser også at den japanske idéen har et slags religiøst opphav i form av Tokugawa shogunat og at keiseren ble forgudet, mens kritisk teori ikke nødvendigvis legger vekt på slike elementer.

Av disse grunnene, vil jeg gi svar på spørsmålet som jeg stilte i det første avsnittet av dette delkapittelet: Selv om det finnes noen forskjeller mellom kritisk teori og både sør-koreansk og japansk politisk idé, passer kritisk teoretisk perspektiv som det «vestlige» perspektivet til det koreanske og japanske samfunnet som det handler om i denne oppgaven fordi både kritisk teori og begge «asiatiske» teorier tar utgangspunkt i tilværelsen til mennesker når det gjelder tanken om en kollektiv aktør i IR.

2.3 Kritisk teori som en sosial teori

I dette delkapittelet vil jeg først vise en kort oversikt over kritisk teori som en sosial teori som kommer fra sosiologi. Så vil jeg beskrive Jürgen Habermas sin kommunikative handlingsteori selv om kritisk teori, inkludert i Habermas som kritisk teoretiker, også vanligvis inkluderes som én av IR-teorier. Årsaken til at jeg i denne oppgaven vil bruke Habermas sin kommunikative handlingsteori er basert på et håp om at Habermas sin tanke om koordineringsfunksjonen ved kommunikasjon gjennom språk kan gi svar på problemstillingen i denne oppgaven. Deretter vil jeg drøfte sammenhengen mellom problemstillingen med fokus på 1) aktører, 2) handlinger av aktører og 3) arenaer hvor aktører handler.

2.3.1 Kritisk teori som relevant sosial teori for problemstilling om arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet

Her vil jeg argumentere for hvor kritisk teori er en relevant sosial teori for å svare på problemstillingen min om samspill mellom kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet omkring arktiske spørsmål. KMI og OPRI er valgt som caser knyttet til problemstillingen i kapittel 1. De er slike kollektive aktører, ikke individer i seg selv som eksempelvis jobber i disse tankesimene. Mer konkret, vil jeg i denne oppgaven fokusere på personer hos KMI og OPRI, ikke selvstendige personer som ikke tilhører noen institusjoner eller organisasjoner. Det vil si at min akademiske interesse i denne oppgaven snarere er hva

kollektive aktører som består av personer eller som personer tilhører der har gjort dem, blant annet samspill og koordinering.

Kritisk teori ble først definert av Max Horkheimer ved Frankfurtskolen i hans essay *Traditionelle und kritische Theorie* i 1937 (Hosomi, 2014, s. 46). Kritisk teori er en sosial teori orientert mot kritikk og endring av samfunnet som helhet (Hosomi, 2014, s. 15). Den kritiske teorien er i motsetning til tradisjonell teori som er orientert bare mot forståelse eller forklaring av det.

Den tradisjonelle teorien forutsetter, på den ene siden, atskillelse av subjektivitet og objektivitet. (Hosomi, 2014, s. 47-48). Den tradisjonelle teorien er basert på tanken om at hver akademisk disiplin er differensiert i et samfunn og dens rolle er begrenset til oppdagelse og utvikling innen hvert spesialiserte felt. På den andre siden, antar den kritiske teorien ikke atskillelsen av subjektivitet og objektivitet (Hosomi, 2014, s. 52-53). Den kritiske teorien legger også vekt på en praktisk interesse i å forkaste motsetninger som samfunnet som helhet har i tillegg til at teorien er interessert i observasjonen og beskrivelsen av virkelighet slik at den tradisjonelle teorien gjør. Den kritiske teorien er basert på tanken om at hvert vitenskapelig område og fagfelt spiller en rolle i en endring i stedet for i et verktøy for «status quo». Teorien er også basert på tanken om at et samfunn er dybden i menneskesjelen (Hosomi, 2014, s. 50).

I differensierte moderne samfunn, kommuniserer ulike aktører i den offentlige sfære for å belyse temaer eller uttrykke bekymring som skjærer over sosiale sfærer. Det sirkuleres ikke bare informasjon om staten og økonomien, men det etableres også et forum for kritikk der grensene for disse områdene krysses, først og fremst i innbyggernes krav om gjensidig ansvarlighet. Bortsett fra mektige bedriftsaktører, har frivillige organisasjoner fra økonomiske gunstige regioner betydelige ressurser til å påvirke og forme dannelsen av sivilsamfunnet i andre sammenhenger.

Habermas utviklet denne teorien ved å hevde at samfunnene selv ble skapt av og opprettholdt av den koordinerte virksomheten til medlemmene (Habermas, 1984, s. 397). Denne koordineringen er dessuten et resultat av kommunikasjon, som på bestemte punkter må rettes mot enighet, forståelse og konsensus om samfunnet skal oppnås i noen form i det hele tatt. Enighet er dermed en hjørnestein i Habermas sin teori om menneskelig kommunikasjon og samfunn (Prasad, 2005, s. 146-147).

2.3.2 Oversikt over Habermas sin kommunikative handlingsteori

I Habermas sin kommunikative handlingsteori er de grunnleggende sosiale handlingene det som utgjør det moderne samfunn. Dette er eksempelvis et samspill hvor man søker en enighet hvor man kan forstå hverandre gjennom språk (Habermas, 1987, s. 5). Jeg forstår at Habermas ser på denne teorien som en referansemodell for moderne rasjonalitet og anser det som et grunnlag for å kritisere og gjenoppbygge det moderne som blir forvrengt.

Kommunikative handlinger spiller en vesentlig rolle i det sosiale livet på følgende tre måter. For det første, muliggjør kommunikative handlinger kommunikasjon, og de arver og fornyer kulturelle tradisjoner (Nakaoka, 2018, s. 355). For det andre, baseres kommunikative handlinger på universelle interesser hvor de engasjerer seg i koordinering av handlinger mellom aktører og skaper en sosial solidaritet. For det tredje, blir kommunikative handlinger grunnlag for en sosialisering for at individer vokser i samfunnet og oppnår en personlig identitet.

Koordinering av handlinger med kommunikasjon gjennom vanlig språk i en livsverden har en tendens til å bli erstattet av koordinering av handlinger med et medium som makt og penger og med noe som er karakteristisk i et administrativt og økonomisk system (Habermas, 1987, s. 63-64). Med andre ord, erobrer logikken av systemet livsverden, og kommunikasjonsstrukturen i samfunnet har endret seg. Kommunikative handlinger er effektive i livsverden der kulturell reproduksjon og sosial integrasjon forekommer.

Når Habermas sin kommunikative handlingsteori drøften, brukes eksempelvis begrepet «power of mind» eller det liknende ordet «intellectual power» (Chriss, 2018, s. 102; Honneth og Joas, 1991, s. 220). I denne sammenhengen betyr «den intellektuelle makten» hersker over den fysiske verden og at man alltid kan endre meningene sine når alt er sagt og gjort. Denne intellektuelle makten gjør også det mulig for en person å la andre personer tenke på, føle seg og forstå noe og å endre meningene til de andre personene. I kapittel 5 vil jeg bruke begrepet «den intellektuelle makten» som har disse betydningene. Årsaken er at tankesmier i det sør-koreanske og japanske samfunnet, det vil si KMI og OPRI som arrangører av forumene som jeg har valgt til casene, bruker den intellektuelle makten for å fungere som koordineringsaktør i det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene.

2.3.3 Sammenheng mellom kommunikativ handlingsteori og problemstillingen

2.3.3.1 Om aktører – KMI, OPRI og statlige aktører, næringslivsaktør, academia og sivilsamfunn

Den første drøftingen er hva som eller hvem som betraktes som aktører. Habermas anser et individ som kommuniserer gjennom språk som en aktør sosiologisk sett. Men Habermas sin teori har i de siste årene blitt benyttet til å analysere handlinger av kollektive aktører, f.eks. NGOer i Asia (Davis og Galligan, 2011, s. 3, 93). I denne oppgaven vil jeg også prøve å gi svar på problemstillingen ved å benytte teorien til ikke bare statlig kollektiv aktør men også andre typer av kollektive aktører, f.eks. næringslivsaktør, academia, sivilsamfunn og tankesmie. Jeg vil fokusere på tankesmien som koordineringsaktør som har oppgave å komme med utredninger og argumenter som skal være egnet til å overbevise mottakere av budskapet. Det kan muligens forventes at et grunnlag for felles handling på grunnlag av eventuell enighet om et felles standpunkt skapes. Dette er én av kjernene av den kommunikative handlingsteorien. Av denne drøftingen, vil jeg betrakte personer hos forskjellige kollektive aktører, ikke kun individer, som aktører til slutt.

I denne oppgaven vil KMI og OPRI, som betraktes som aktører i casene knyttet til problemstillingen i kapittel 1, undersøke slike kollektive aktører, ikke individer i seg selv som eksempelvis jobber i disse tankesimene. Mer konkret, vil jeg i denne oppgaven fokusere på personer hos KMI og OPRI, ikke selvstendige personer som ikke tilhører noen institusjoner eller organisasjoner. I denne sammenhengen er jeg ikke interessert i hva individer har snakket om og gjort, mens min akademiske interesse i denne oppgaven er snarere hva kollektive aktører som består av personer eller som personer tilhører har gjort, for eksempel samspill og koordinering.

2.3.3.2 Om handlinger av aktører – kommunikasjon og språk mellom forskjellige kollektive aktører

Den andre drøftingen er om hvordan aktører handler. Utfordringen ligger kanskje primært i at næringslivsaktør, academia og sivilsamfunn som kollektive aktører, i tillegg til statlig aktør, i seg selv ikke kommuniserer med hverandre direkte. Det er heller personer hos disse forskjellige kollektive aktørene som representerer disse aktørene og som faktisk kommuniserer med hverandre gjennom språk for samspill. Med andre ord, blir kollektivet et slags mellomledd mellom individene som representerer de ulike partene. Av denne drøftingen, vil jeg fokusere

på samspill gjennom kommunikasjon med språk som handlinger av personer hos de fem forskjellige kollektive aktørene.

I denne oppgaven vil jeg vise et slikt mellomledd mellom individene som representerer de ulike partene i resultater av analysen i kapittel 5, for eksempel ved å vise at deltagere og foredragsholdere faktisk har vist egne tilhørigheter på forumene. Også skal jeg i analysedelen vise et annet eksempel på et slikt mellomledd ved å vise sør-koreansk og japansk kultur, det vil si utveksling av navnekort under kommunikasjoner på forumene, som viser at de ikke var med der som kun individer, men som personer hos forskjellige kollektive aktører.

2.3.3.3 Om arenaer hvor aktører handler – Arctic Policy Forum og 126. Ocean Forum

Den tredje diskusjonen er om hvor aktører handler. Aktører samles på en arena for å utføre kommunikative handlinger gjennom språk. Hver aktør i en slik arena deltar på en slik arena hvor de på forhånd har sine egne interesser, krav og ønsker. Samtidig kan hver aktør ha nye interesser, krav og ønsker etter de har utvekslet informasjon og kommunisert med hverandre der. Det er ikke nødvendigvis noe hierarkisk forhold mellom aktørene. Men det betyr ikke at hver aktør handler anarkisk. Av denne drøftingen, vil jeg prøve å benytte fora som eksempel på slike arenaer.

I denne oppgaven vil jeg fokusere på det åttende Arctic Policy Forum og det 126. Ocean Forum, som jeg har valgt som caser av analysen i denne oppgaven og som jeg skal vise konkrete beskrivelser av dem i kapittel 4. Disse kan være eksempler på slike arenaer fordi de som var med der naturlig har sine egne interesser, krav og ønsker selv om det finnes forskjeller når det gjelder graden og hva de er opptatt av. Disse to forumene har, som jeg skal vise i kapittel 4, nettopp sine mål, det vil si å gjøre det mulig for alle deltagere å utveksle informasjon om arktiske spørsmål og kommunisere med hverandre. Noen vil, basert på en tanke om «ansiennitet» at de yngre bør respektere de eldre og som er en del av sør-koreansk og japansk kultur, kanskje hevde at det finnes noen hierarkiske forhold mellom deltagere hos forskjellige kollektive aktører. Likevel er det naturlig at det ikke er en anarkisk situasjon fordi arrangørene av forumene, KMI og OPRI, kontrollerer situasjonene som jeg skal vise i kapittel 4 og 5.

2.4 En utfordring for anvendelse av kritisk teori: kobling av teori og praksis

Hovedutfordringen for kritisk teori er å koble teori til praksis. I denne oppgaven kan det eksempelvis være spørsmål om «vestlig» kritisk teori også kan benyttes til «østlige» kulturer

og samfunn, det vil si det sør-koreanske og japanske samfunnet. Når det gjelder dette spørsmålet, kan tanken om kultur som Max Horkheimer hevder bli en nøkkel for å tenke på det. Horkheimer og Adorno (2002, s. 94) hevder som følger: «Culture today is infecting everything with sameness.». Horkheimers sin tanke om denne kulturen kan eksempelvis benyttes til amerikansk populærkultur i første halvdel av 1900-tallet. Kulturen var preget av demokrati, liberalisme, kapitalisme, den industrielle staten og med en tendens til å tilbe kulturen. Som jeg skal vise i kapittel 4, sees disse tendensene også i det sør-koreanske og japanske samfunnet som mer eller mindre er påvirket av amerikanske og vestlige kulturer. På den andre siden, kan det regnes med å få kritikk når teorien benyttes uansett tidens situasjon. Basert på denne drøftingen, vil jeg bruke kritisk teori som et slags forsøk i denne oppgaven.

3. Metodisk tilnærming

I dette kapittelet vil jeg begrunne valg av metode og hvordan disse blir brukt til å gi svar på problemstillingen i denne oppgaven i lys av det teoretiske perspektivet. Problemstillingen er som følger: *Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?* Mer konkret, fokuserer problemstillingen min på statlige aktører, næringslivsaktører, academia og sivilsamfunn i det sør-koreanske og japanske samfunnet som slike kollektive aktører. Som jeg har vist i kapittel 2, skal mine caser ses fra det kritiske teoretiske perspektivet. Jeg har valgt en komparativ casestudie med prosesssporing fordi det besvarer problemstillingen som handler om en prosess av det arktiske samspillet. Jeg skal vise hvordan jeg har innhentet relevante kilder for å gjennomføre dokumentanalyse og litteraturgjennomgang. Jeg vil også gjøre rede for validitet og reliabilitet i denne oppgaven.

3.1 Forskningsdesign for undersøkelse av arktisk samspill mellom kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet

3.1.1 En komparativ casestudie med prosesssporing

Forskningsdesignet mitt er en *deskriptiv* casestudie fordi jeg ønsker å beskrive og forklare de valgte casene som fenomener (Andersen, 2013, s. 28). Derfor skal jeg vise en deskriptiv empiri i kapittel 4. Forskningsdesignet mitt er også en *fortolkende* casestudie fordi jeg, mer eller mindre, skal fortolke i kapittel 5 det som har skjedd i casene ved å gjennomføre analysen med det teoretiske perspektivet og teorien. Når det gjelder den deskriptive casestudien, skal jeg, i kapittel 4, vise konkrete beskrivelser av KMI og OPRI som hovedaktører i denne oppgaven, om handlinger av de to tankesmiene, og om forumene som arenaer, det vil si det åttende Arctic Policy Forum og det 126. Ocean Forum. Når det gjelder den fortolkende casestudien, skal jeg, i kapittel 5, vise resultatene med bruk av et kritisk teoretisk perspektiv og Habermas sin kommunikative handlingsteori og med bruk av bulletinene og sammendragene av de to forumene som dokumenter. Også forstår jeg at en casestudie alltid innebærer nøye vurdering av hva som kan være spesifikt og/eller mer generelt blant funnene, ikke minst basert på dets forhold til teori, det vil si Habermas sin kommunikative handlingsteori. Hvis en slik kommunikativ handling også skal observeres i det sør-koreanske og japanske samfunnet, så vel som de mer vestlige steder som Habermas er mest opptatt av, støtter dette konseptets generelle anvendelighet som jeg har drøft i delkapittelet 2.4.

I tillegg er forskningsdesignet mitt ikke en single-case studie, men en komparativ casestudie med to caser. Her bør ordet «komparativ» drøftes. Det finnes hovedsakelig to metodologiske tradisjoner, det vil si naturalisme og konstruktivismen (Moses og Knutsen, 2012, s. 7). På den ene siden, har en metodologisk naturalisme følgende kjennetegn: 1) En ontologi med uavhengige detaljer; 2) en epistemologi som er avhengig av en ide om akkumulert «a posteriori» kunnskap om assosiasjoner (eller korrelasjoner) og 3) en metodologi som søker å identifisere regelmessigheter i den «Real World» (Moses og Knutsen, 2012, s. 48). På den andre siden, har en metodologisk konstruktivismen følgende kjennetegn: 1) En ontologi basert på påstandene om at hver enkelt av oss deltar i konstruksjonen av vår egen verden; 2) en epistemologi som i tillegg til sanseoppfatninger og menneskelig fornuft er avhengig av et mye bredere repertoar av epistemologiske innretninger og 3) en metodologi som søker å identifisere sosialt konstruerte mønstre og regelmessigheter (Moses og Knutsen, 2012, s. 199).

I denne oppgaven har jeg valgt å basere på den metodologiske konstruktivismen. Årsaken er at den hjelper meg til å besvare problemstillingen min på en best mulig måte. Her kan det eksempelvis være nyttig fordi at samspill konstrueres ved at de forskjellige kollektive aktørene som denne oppgaven handler om kan endre retning og gjøre noe bra eller dårlig som konstruerer forholdet. Når metodologiske konstruktivister bruker sammenligning som metode, er konstruktivistens primære bekymring ikke så mye varierende korrelasjoner om hvordan man kan bevare og utnytte egenskapene knyttet til beskrivende fortellinger (Moses og Knutsen, 2012, s. 231). I tillegg, pleier metodologiske konstruktivister å sammenligne noe implisitt snarere enn eksplisitt.

Dette valget er knyttet til metodebruken min og resonnementet mitt i denne oppgaven. Det er et abduktivt resonnement snarere enn et induktivt eller deduktivt resonnement. På den ene siden, gjør det deduktive resonnementet en slutning basert på allment aksepterte fakta eller premisser, og det induktive resonnementet gjør en slutning basert på en observasjon av prøver. På den andre siden, gjør det abduktive resonnementet en sannsynlig konklusjon ut fra det vi vet på grunnlag av systematiske og dyptpløyende analyser. (Thagaard, 2013, s. 197-198) En komparativ casestudie kan benyttes for å forstå kausal sammenheng ved et fenomen, men samtidig kan denne framgangsmåten også benyttes for å forme en hypotese som best forklarer fenomenet, det vil si abduksjon (Thagaard, 2013, s. 198).

Jeg har, som caser til analyse, valgt for å hvor arktiske spørsmål ble behandlet og som ble arrangert av KMI og OPRI som tankesmier og koordineringsaktør for det arktiske samspillet

mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunn. Når det gjelder utvalg av casene, har naturalistiske og konstruktivistiske komparativister forskjellige perspektiver. På den ene siden, er utvalg av caser en viktig måte for naturalistiske komparativister som kontrollerer for forklarende formål på og de pleier å velge caser for å unngå en «case selection bias» (Moses og Knutsen, 2012, s. 240). Selv om konstruktivistiske komparativister ikke er så interessert i disse bekymringene om at de fleste er lånt fra et statistikers verdenssyn, kan jeg vise årsaken til utvalget at disse to forumene, ifølge min undersøkelse, var de nyeste forumene som tankesmier i det sør-koreanske og japanske samfunnet arrangerte og sør-koreansk og japansk arktisk politikk ble handlet om.

En casestudie har, som andre metoder, både styrker og svakheter. På den ene siden, er en av styrkene til casestudien det forskningsmålet som framgangsmåten har. Formålet til en casestudie er en intensiv analyse av caser for å fordype forståelse av det sosiale fenomenet og å oppnå rikholdig informasjon om casene som studien fokuserer på (Thagaard, 2013, s. 57). Mens mange kvantitative forskningsprosjekter er basert på statistikk som viser sin metodologiske svakhet, kan et kvalitativt forskningsprosjekt basert på en casestudie vise sin metodologiske styrke (George og Bennett, 2005, s. 18-19). I tillegg tillater en casestudie forskere å oppnå høye nivåer av konseptuell validitet eller å identifisere og måle indikatorene som best representerer de teoretiske konseptene forskerne har tenkt å måle (George og Bennett, 2005, s. 19). En casestudie pleier ofte å benytte bare én case, men samtidig kan casestudien brukes for et komparativt opplegg når hensikten er å foreta sammenligninger mellom flere caser (Thagaard, 2013, s. 58). På den andre siden, er en av svakhetene som ofte blir hevdet seleksjonsskjevheten. Dette betyr at casestudieforskere noen ganger bevisst velger caser som har et bestemt resultat. Imidlertid, som jeg har vist ovenfor, tar den metodologiske konstruktivismen som jeg i denne oppgaven er basert på ikke hensyn til valg av caser (Moses og Knutsen, 2012, s. 145).

Jeg har valgt å benytte prosesssporing som metode for å observere det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet som jeg har vist i kapittel 1.1, blant annet problemstillingen min i denne oppgaven. Det betyr at formålet går utover beskrivelsen til forklaringen om samspillet som er forankret i en spesifikk og betinget kontekst snarere enn å finne noen mer generelle og lovlignende krefter eller å kun spore kausalmekanismer i et fenomen (Beach og Pedersen, 2014, s. 1). Det er uten tvil uholdbart å gjennomføre et rent beskrivende forskningsprosjekt, så jeg vil konstituere studien som

prosesssporing i jakten på kausal hypotese, ved å bruke det vanlige metodiske språket, som en hypotesegenererende case-studie (Beach og Pedersen, 2014, s. 62).

Ofte benyttes prosesssporing i en single-case studie. Men formålet til denne oppgaven er å analysere hver av de to casene grundig. Derfor kan fremgangsmåten benyttes for analysen i denne oppgaven også. Det er viktig å sette et startpunkt og et slutt punkt og å vise, i hvert fall, én mulig prosess mellom de to punktene for å klargjøre hva slags typer av spor vi kan finne når prosesssporing som metode benyttes. Som jeg skal vise i kapittel 5, har jeg prøvd å sette startpunktet og slutt punktet for det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet under et hvert forum, det vil si det åttende Arctic Policy Forum som ble arrangert av KMI og det 126. Ocean Forum som ble arrangert av OPRI.

Prosesssporing kan passe for denne oppgaven. Én av årsakene er eksempelvis at problemstillingen min er et «hvordan»-spørsmål og søker svar på det gjennom hvilke prosesser det arktiske samspillet foregår mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet. En annen årsak er at det kritiske teoretiske perspektivet som jeg har vist i kapittel 2 er basert på en hermeneutisk teori snarere enn en «problem-solving» teori (Viotti og Kauppi, 2010, s. 339).

3.1.2 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang: Vesten, Sør-Korea og Japan

Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang er metodene som jeg har brukt for innsamlingen av empirien og datakildene sammen med en komparativ casestudie. Datakilden er skrevne kilder, dvs. tekst. Valg av litteratur gjøres basert på problemstillingen og forskningsspørsmålene i denne oppgaven.

Dokumentanalyse kan brukes til å belyse prosesser og andre politiske og sosiale elementer. Dokumentanalyse blir ment å undersøke utviklingen og endringen av et fenomen. Jeg har også valgt å benytte «snøballmetoden» som metoden til å samle inn og utvelge litteraturen som benyttes. Framgangsmåten er å jakte på gjensidige referanser mellom dokumenter (Brinkmann og Tanggaard, 2012, s. 158). Da har jeg valgt å gjennomføre dokumentanalyse med utgangspunkt i «moderdokumenter». Det vil si at det er bulletinen av det åttende Arctic Policy Forum som ble holdt den 08.12.19 og bulletinen av det 126. Ocean Forum som ble holdt den 27.11.15. Disse to forumene handlet om arktisk politikk og ble arrangert av KMI og OPRI. Disse to bulletinene er en av empiriske materialer i denne oppgaven og kan tenkes som

relevante og pålitelige «moderdokumenter» i lys av problemstillingen min og casene mine. I tillegg, vil jeg benytte sammendrag av de to forumene som empirisk material i denne oppgaven. Sammendrag av det åttende Arctic Policy Forum ble ikke publisert på nett men ble laget av KMI desember i 2019. Jeg kunne heldigvis skaffe det upubliserte sammendraget som dokument etter jeg hadde spurt KMI om jeg kunne skaffe det via e-post. På den andre siden, er sammendrag av det 126. Ocean Forum publisert nå på OPRI sin nettside. Dessuten skal jeg, som en av de empiriske materialene i denne oppgaven, bruke informasjon kun om tilhørigheter av deltagere på det 126. Ocean Forum som jeg heldigvis kunne få av OPRI ved å utveksle e-poster, det vil si kun navnene til institusjoner, organisasjoner eller grupper som deltagerne tilhørte fordi problemstillingen fokuserer på forskjellige kollektive aktører, ikke personer i seg selv. Disse skal vises på en eksplisitt måte ved å sitere på en passende måte. Jeg er overbevist over at disse tre typene empiriske materialer virkelig kan belyse prosessen i de forskjellige kollektive aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet som er engasjert i arktiske spørsmål fordi det, fra disse empiriske materialene, kan skaffes informasjon om hvilket tema som ble diskutert, når og hvor slike temaer ble tatt opp på forumene eksempelvis.

I denne oppgaven vil jeg fokusere på kollektive aktører, ikke individuelle personer som jeg har vist i delkapittel 2.2.2 og 2.3.3. Summen av meninger av individer i de forskjellige kollektive aktørene som man kunne ha fått ved å gjennomføre en annen metode viser ikke nødvendigvis et holistisk bilde av meningene innen hver kollektiv aktør som har kollektive kjennetegn. I stedet vil jeg bruke mange relevante dokumenter for å gjennomføre analysen i oppgaven fordi jeg heldigvis kunne få nødvendige dokumenter, det vil si både bulletinene og sammendragene som jeg har vist i det forrige avsnittet.

Litteraturen som jeg har valgt ut for dette forskningsprosjektet er sekundære og tertiære kilder for en helhetlig forståelse av dynamiske sosiale fenomener av caser. Sekundære kilder betyr dokumenter som er tilgjengelig for alle som vil og som har kjennetegn på at det er produsert på et tidspunkt i umiddelbar nærhet av situasjonen dokumentet referer til (Brinkmann og Tanggaard, 2012, s. 155). Tertiære kilder betyr dokumenter som er tilgjengelig for alle som vil men som har kjennetegn på at det er produsert på et tidspunkt etter situasjonen dokumentet referer til (Brinkmann og Tanggaard, 2012, s. 156). Ved å kombinere disse ulike kildene kan man forvente bedre reliabilitet eller pålitelighet av forskningsprosjektet mitt som jeg skal vise før jeg oppsummerer dette kapitlet.

Én mulig utfordring som jeg kan stå overfor gjennom datainnsamling for litteraturgjennomgang for denne oppgaven er å finne relevante og pålitelige litteratur. Men ved bruk av denne framgangsmåten og ved å finne et enkelt og pålitelig «moderdokumenter» som kan være utgangspunkt i datainnsamling, er denne utfordringen løst (Brinkmann og Tanggaard, 2012, s. 159). Min bakgrunn som en «Zainichi»-koreaner kan også være et godt grunnlag for det.

3.1.3 Feltarbeid i Tyskland, Nederland og Japan, samt UiO MA-kurs

Under forskningsprosjektet av denne oppgaven, har jeg oppholdt i noen ulike land for feltarbeid for litteratursamling. Fra slutten av desember 2019 til begynnelsen av januar 2020 gjennomførte jeg litteratursamling knyttet til kritisk teori og sør-koreanske og japanske materialer på biblioteket ved Goethe-Universität i Frankfurt am Main i Tyskland og på East Asian Library ved Universitetet i Leiden i Nederland. Fra slutten av februar i 2020 til midten av mars i 2020 gjennomførte jeg også feltarbeid i Kobe, Sapporo, Fukuoka i Japan i tillegg til Tokyo. Formålet var å samle relevante litteratur og dokumenter om det teoretiske perspektivet, teorien og casene mine i denne oppgaven. På grunn av COVID-19 hadde jeg noen utfordringer når det gjaldt feltarbeidet og så videre og begrenset en del av feltarbeidet.

Likevel fikk jeg heldigvis tilbud og stipender knyttet til dette forskningsprosjektet i form av eksterne midler. Jeg fikk tilbud til deltagelser på Asian Studies Annual MA Course desember 2018 og 2019 som Centre for Development and the Environment (SUM) ved UiO arrangerte. I 2019 fikk jeg til og med reisestipend for dette kurset (ca. 4,500 NOK). Der kunne jeg presentere forskningsprosjektet mitt for denne masteroppgaven med å diskutere sammen med andre asiatiske og norske studenter i samfunnsvitenskap. Jeg fikk også stipend for feltarbeidet i Japan fra The Scandinavia-Japan Sasakawa Foundation - Norge (15,000 NOK). Disse eksterne midlene ble brukt på en god måte.

3.1.4 Validitet og reliabilitet mellom vestlig teori og metode og østlige samfunn

Det er viktig å sikre både validitet og reliabilitet for at forskningskvaliteten skal være god. Vi kan si at validiteten eller gyldigheten er høy hvis undersøkelsen og datainnsamlingen resulterer i data som er relevante for problemstillingen (Grønmo, 2016, s. 251). Det er hovedsakelig to typer validitet, det vil si intern validitet og ekstern validitet. Intern validitet betyr relatert til kvaliteten og gyldigheten til forskningsprosjektet, mens ekstern validitet betyr relatert til en generaliserbarhet (Gerring, 2011, s. 24). Jeg har valgt å benytte en komparativ casestudie med

to caser, men formålet med mitt forskningsprosjekt er å søke sannheten i et forhold knyttet til disse to casene. Derfor har, ikke minst, intern validitet betydning i forskningsprosjektet mitt. I tillegg, vil jeg her vise noen mulige spørsmål på utfordringer om intern validitet og ekstern validitet for denne oppgaven som er knyttet til både vestlig teori og metode og asiatiske samfunn, kulturer, språk, politiske ideer, som jeg mestrer på grunn av min kombinasjon av koreanske og japanske språk- og kulturferdigheter, og norsk utdanning i statsvitenskap. Når det gjelder intern validitet, kan det følgende spørsmål stilles: Hva er utfordringen for intern validitet av kulturell, sosial osv. forskjell mellom Vesten og Øst-Asia? Gir «vestlig» teori og metode gyldige resultater for det sør-koreanske og japanske samfunnet? Når det gjelder ekstern validitet, kan det følgende spørsmål stilles: Er min undersøkelse av arktisk samspill gyldig for det sør-koreanske og japanske samfunnet generelt? Dessverre, på grunn av begrensning av antall ord av masteroppgaven, kan jeg ikke drøfte og gi svar på dem her, men jeg vil her vise at jeg er klar over spørsmålene. Det vil si at jeg her vil henvise tilbake til motivasjonen min for denne oppgaven at jeg i Norge og Vesten må forstå arktisk samspill i det sør-koreanske og japanske samfunnet bedre. Likevel er jeg overbevist over at jeg sikrer validiteter på grunn av min personlige kulturelle, språklige og akademiske kunnskap som jeg har vist i kapittel 1.

Reliabilitet eller pålitelighet kan være høy hvis forskningsdesign og datainnsamling gir pålitelige data (Grønmo, 2016, s. 242). Med andre ord, er reliabilitet relatert til reproduktiviteten til forskningen og betyr at forskning og datainnsamling skal være pålitelig og mulig for andre forskere. I forskningsprosjektet mitt har jeg som en «Zainichi»-koreaner med språklig og kulturell bakgrunn fra det sør-koreanske og japanske samfunnet gjennomført forskningen. Denne bakgrunnen kan bidra til sikre en god forskningskvalitet.

4. Empiri: sentrale sør-koreanske og japanske tankesmier med arktiske fora

I dette kapitlet vil jeg identifisere empirien for å analysere hvordan det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet foregår, det vil si de sentrale tenketankene Korea Maritime Institute (Busan) som arrangør av det åttende Arctic Policy Forum (2019) og Ocean Policy Research Institute (Tokyo) som arrangør av det 126. Ocean Forum (2015). Det er viktig å koble problemstillingen, casene og teoretisk perspektiv og teori sammen. I tillegg til å beskrive empirien med tanke på disse sammenhengene, vil jeg beskrive en «tykk» beskrivelse. En «tykk» beskrivelse er, kort sagt, en av samfunnsvitenskapelig kvalitativ forskningsmetode for å beskrive situasjonen observert av en forsker i detalj (5 Key Principles of ‘Thick Description’ in Research (2020), 2020). Den tykke beskrivelsen innebærer å skrive en detaljert fortelling eller «narrative» som beskriver situasjonen og «kontekst» bak den. Her er min språklige og kulturelle bakgrunn om koreansk og japansk samfunn som er nevnt i kapittel 1 av stor verdi for beskrivelsene. I denne oppgaven, vil jeg sikte på slike tykke beskrivelser ved å ikke bare vise empirier om a) KMI og OPRI som aktører, b) hvordan KMI og OPRI koordinerer og c) forumene som caser av oppgaven, men også ved at disse tre beskrivelsene legges til inni 1) institusjonelle, 2) kulturelle, 3) sosiale, 4) økonomiske og 5) politiske kontekster.

For å beskrive empirien skal litteratur som hovedsakelig er skrevet på koreansk benyttes i kapittel 4.1. Litteratur som hovedsakelig er skrevet på japansk skal benyttes i kapittel 4.2. Når det var nødvendig der, benyttet jeg relevante kilder skrevet av koreanske og japanske forskere i statsvitenskap, andre fag innen samfunnsvitenskapen, historie og humaniora på andre språk. Litteratursøket ble derimot begrenset på grunn av kostnader, geografisk avstand og utfordringen og begrensningen som jeg har vist i kapittel 3.

I denne oppgaven skal koreanske eller japanske navn skrives først på norsk med å oversettelse om nødvendig, etterfulgt av den fonetiske transkripsjonen av koreanske eller japanske navn og uttalelser med romaniseringssystem for å gjøre det så enkelt som mulig å lese. Når det gjelder de koreanske navnene, har jeg brukt revidert romaniseringssystem av koreansk språk. Når det gjelder de japanske navnene, har jeg brukt Hepburn som romaniseringssystem av japansk språk. Noen navn på grupper, organisasjoner og institusjoner av hver av de forskjellige kollektive aktørene skrives på norsk eller engelsk.

4.1 Korea Maritime Institute som koordineringsaktør på det åttende Arctic Policy Forum

4.1.1 Deskripsjon

Korea Maritime Institutt (KMI) er en tankesmie i det sør-koeranske samfunnet finansiert av regjeringen under statsministeren/«국무총리/Gugmuchongli», som ble etablert med sikte på å bidra til etablering av nasjonal marin- og fiskeripolitikk og utvikling av nasjonal økonomi og å overvinne krisen i havfiskesektoren i landet (Alio, 2020). KMI ble etablert i 1984 som «Korea Shipping Technology Institute», som omfattende og systematisk undersøkte ulike spørsmål på marine fiskerier, for eksempel marine, fiskeri, skipsfart og havnologistikk. KMI skiftet navn til «Shipping Industry Research Institute» i 1988 (Korea Maritime Institute, u.å.-a). Fra 1999, etter håndhevelsen av «lov om etablering, drift og utvikling av regjeringsinvesterte forskningsinstitusjoner», har KMI tilhørt statsministerens kontor. Siden 2000 har det blitt opprettet sentre innen ulike felt i KMI. KMI har generelt flere nettverk med forskjellige kollektive aktører, for eksempel statlige aktører, næringslivsaktører, academia og sivilsamfunn. Ett eksempel på et slikt nettverk er mellom KMI og noen av statlige aktører, for eksempel Utenriksdepartementet /«외교부/Oegyobu» og Hav- og fiskeridepartementet/«해양수산부/Haeyangsusanbu» i tillegg til utenlandske ambassadører gjennom Korean Arctic Academy (Arctic Portal, 2017; Korea Maritime Institute, 2019b). KMI har også nettverk med næringsaktører, for eksempel Daewoo Shipbuilding and Marine Engineering/«대우조선해양/DaeuJoseonhaeyang» gjennom Korea Arctic Academy 2017, og academia, for eksempel forskjellige universiteter gjennom Korea Arctic Academy 2017 (Korea Maritime Institute, u.å.-c; R.G.Bertelsen, personlig kommunikasjon, 30. oktober 2020). KMI har dessuten nettverk med sivilsamfunnet i det sør-koreanske samfunnet som ble definert i delkapittelet 1.4, for eksempel World Wide Fund for Nature (WWF) når det gjelder bærekraftig fiskeri (Korea Maritime Institute, 2019c).

Som en aktør som er engasjert i arktiske spørsmål, har KMI, ikke minst siden 2010, vært en tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som er engasjert i arktisk spørsmål om strategisk bruk av ishav. Det er KMI som i 2017 har gjennomført forskningsprosjekter sammen med LOSII (Law of the Sea Institute of Iceland) knyttet til, for eksempel fiskeri på arktisk område (KMI, u.å.-d.). I tillegg er det KMI som på internasjonalt nivå har samarbeidet med Arctic Frontiers i Tromsø i Norge om oppfordring av gjensidig deltakelse i arrangementer, det vil si Arctic

Frontiers og Arctic Partnership Week som Arctic Policy Forum nå er en del av, som omhandler arktiske spørsmål. KMI som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet har også flere nettverk med forskjellige kollektive aktører, for eksempel statlige aktører, næringslivsaktører, akademia som samspiller med hverandre når det gjelder arktiske spørsmål. Ett eksempel på slikt nettverk blir eksempelvis skapt gjennom Arctic Partnership Week (APW) der det åttende Arctic Policy Forum som er en av casene i denne oppgaven finner sted. APW blir arrangert sammen med Utenriksdepartementet og Hav- og fiskeridepartementet som statlige aktører og Korea Polar Research Institute (KOPRI) som akademia (Arctic Partnership Week 2019, u.å-a).

KMIs forskningsvirksomheter følger eksempelvis følgende orienteringer: 1) Sikring av ny vekstkraft gjennom avansering av skipsfart, logistikk og havnepolitikk og styrking av konkurransevne av dem på globalt nivå; 2) bidrag til å overvinne den økonomiske krisen ved å presentere tiltak for utvikling av skips- og havnelogistikkindustrien og 3) vekst av fremtidige strategiske næringer innen det marine feltet ved å presentere marin vitenskap og teknologi og vekst strategi av marin industri (KMI, u.å.-c).

Som en aktør som er engasjert i arktiske spørsmål, fungerer KMI som en «koordinator» for å styrke samarbeid om havfiskeriet i arktisk område. Også etablerer KMI kunnskaps- og informasjonsinfrastruktur for omfattende politikkfremmende handlinger som kan handle om miljøendringer i feltet marine og fiskeri i det arktiske området for å fordype seg i arktisk politikk. I tillegg har KMI holdt Arctic Policy Forum som ble valgt som casen i denne oppgaven. Dessuten, forsker KMI på etableringen av en nasjonal strategi for arktisk æra og for Ishavet, der en ny marin orden som ressursutvikling og ruteåpning bygges. KMI har samarbeidet med ulike utenlandske aktører som også er engasjert i arktiske spørsmål. For eksempel samarbeider KMI med Arctic Frontiers som følgende: 1) Deltakelse av Arctic Frontiers i Tromsø og Arctic Partnership Week; 2) styrking av menneskelig og intellektuell informasjonsutveksling; 3) arrangering av seminarer og workshops sammen og 4) støtte til personell fra selskaper og akademia (KMI, u.å-d).

Arctic Policy Forum/«북극해 정책포럼/Bukgeukae jeongchaekporeom» er et eksempel på et forum i det sør-koreanske samfunnet som tar for seg de arktiske spørsmålene. Arctic Policy Forum ble for første gang avholdt i september 2012 av KMI, i samarbeid med Departementet for land, infrastruktur og transport og videre for å diskutere omfattende nasjonale strategier for Ishavet (Gang, 2012). I begynnelsen ble foredraget bare holdt av koreanere, og en spørsmålstime ble ikke sikret under forumet (Korea Maritime Institute, 2013). Men på det tredje

Arctic Policy Forum som ble holdt i oktober 2014 ble utenlandske eksperter for første gang invitert som foredragsholdere (ShippingNewsNet, 2014). Siden 2016 har Arctic Policy Forum blitt holdt som en del av arrangementet Arctic Partnership Week/«북극협력주간/ Bukgeukyeomnyeokjugan». Der har både koreanske og utenlandske foredragsholdere hos forskjellige kollektive aktører i sine egne samfunn som er engasjerte i de arktiske spørsmålene vært med på arrangementene (Korean Culture and Information Service, 2016). Det åttende Arctic Policy Forum som er valgt som casen i denne oppgaven, ble avholdt 10. desember 2019 i Busan som en del av «Arctic Partnership Week 2019» avholdt i samme periode.



Bilde 1. Arctic Policy Forum (Horbel, 2019)

4.1.2 Sør-koreansk kontekstualisering av beskrivelsene

4.1.2.1 Sør-koreansk institusjonell kontekst

KMI er, i institusjonell kontekst, en tankesmieaktør i det sør-koreanske samfunnet, som handler kollektivt rundt i egne interesser, formål og verdier og som er integrert på en fri og lik rasjonell måte. KMI har også noen knytting til en del av statlig aktør i det sør-koreanske samfunnet fordi KMI, som jeg har vist ovenfor, er under regjeringen.

Når jeg ser på beskrivelsen av KMIs sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i institusjonell kontekst, å rekruttere eksperter som har vært engasjert i arktiske spørsmål og har jobbet hos forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet. Å arrangere noen kurs som handle om de arktiske spørsmålene er også slike handlinger fra et perspektiv på en menneskeressursutvikling.

Når jeg ser på beskrivelsen av arena der KMI faktisk gjør sine virksomheter om arktisk spørsmål, er KMI, i institusjonell kontekst, en arena i seg selv der forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet som er engasjert i arktiske spørsmål samler, for noen personer, som tilhørte noen av de forskjellige kollektive aktørene (f.eks statlig aktør, næringslivsaktør og akademia), er hos KMI nå. KMI setter en arena de forskjellige kollektive aktørene som er engasjert i arktiske spørsmål faktisk samler for å kunne diskutere spørsmålene og samspille med hverandre, for eksempel det åttende Arctic Policy Forum som jeg har valgt som casen av denne oppgaven.

4.1.2.2 Sør-koreansk kulturell kontekst

KMI er, i kulturell kontekst, en aktør som respekterer sør-koreansk kultur, som verdsetter samarbeid mellom mennesker som lever i det både sør-koreanske og utenlandske samfunnet. Dette er basert på min kulturelle bakgrunn som jeg har vist i kapittel 1 og knyttet til kritisk teoretisk perspektiv om vestlig og østlig kultur i kapittel 2. KMI er også en aktør som er påvirket av den sør-koreanske kulturen som er påvirket av både den kinesiske kulturelle sfæren, det vil si kontinental kultur, og vestlige kulturer, f.eks amerikansk kultur (Hwan, 2017, s.219; Han, 2013, s.87). KMI gjenspeiler sør-koreansk kultur, for eksempel ved å produsere forskningsresultater om arktiske spørsmål med bruk av koreansk språk som danner sør-koreansk kultur. KMIs sin handling for å danne en arena i arktisk sammenheng (f.eks et forum) der forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet som har noe felles at de er engasjert i arktiske spørsmål er med gjør også det enklere for disse aktørene å samle seg. Dette er knyttet til tilbøyeligheten at samme grupper basert på samme tilhørigheter og samme kulturell bakgrunn samles seg sammen som jeg har vist i delkapittel 2.1.1.

4.1.2.3 Sør-koreansk sosial kontekst

KMI er, i sosial kontekst, tankesmie. Mer konkret, er en tankesime ikke nødvendigvis så kjent i det sør-koreanske samfunnet. Det vil si at det hovedsakelig er ofte personer med høyere utdanning (f.eks. universiteter) som er hos tankesmier i det sør-koreanske samfunnet som organisasjoner, som er en del av sosial klasse.

Når jeg ser på beskrivelsen av KMIs sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, har KMI, i sosial kontekst, gjort tankesmiesvirksomhet for å knytte til ulike aktører i det sør-koreanske samfunnet. Mer konkret, gjør KMI noe som koordineringsaktør eller som «brobyggingsaktør» for å, for eksempel, fremme utveksling mellom forskere på grunn av at det ikke nødvendigvis finnes så mange forskere i det sør-koreanske samfunnet som er engasjert i

arktiske spørsmål. I tillegg, gjør KMI tankesmievirksomheter for å fremme sør-koreansk politikk om Arktis ved å sette en mulighet til å knytte andre forskjellige aktører til sør-koreanske statlige aktører (f.eks. Utenriksdepartement) i det åttende Arctic Policy Forum som er valgt som case av denne oppgaven, for engasjementet i arktisk spørsmål blir mindre handlet om innenfor den sør-koreanske statlige aktøren enn andre spørsmål om havet, for eksempel spørsmål om Østhavet.

Når jeg ser på beskrivelsen av arena der KMI faktisk gjør sine virksomheter om arktisk spørsmål, blir KMI, i sosial kontekst, en arena der sivilsamfunn kan spille en aktiv rolle i det sør-koreanske samfunnet og at KMI samtidig fungerer som en slags «brohode» eller «sentrum» for ulike felt i det sør-koreanske samfunnet. Mer konkret, gjør KMI i utgangspunktet sin virksomhet ikke i Seoul, hovedstaden i Sør-Korea. Årsaken er at KMI sitt lokale og bygningen der Arctic Policy Forum arrangeres i utgangspunktet er i Busan som er i sør. Med andre ord, samler KMI forskjellige aktører som er engasjert i arktisk spørsmål fra mange regioner i Sør-Korea og fra Seoul til Busan, for eksempel ved å arrangere Arctic Policy Forum der forskjellige kollektive aktører kan samles for å diskutere arktiske spørsmål med hverandre. I Seoul ligger det mange sentrale departementer som er statlige aktører. Ett eksempel på dem er Hav- og fiskeridepartementet, Industri-, handels- og ressursdepartementet/«산업통상자원부/Saneoptongsangjawonbu» og Departementet for land, infrastruktur og transport/«국토교통부/Guktoogyotongbu» som var engasjert i å lage Hovedplanen om Arktis-politikk/«북극정책기본계획/Bukgeukjeongchaekgibongyeheok» i desember 2013 (Gwangyebucheo hapdong, 2013). Et annet eksempel på dem er næringslivsaktører, for eksempel Samsung Heavy Industries/«삼성중공업/Samseongjunggonggeop» og Daewoo Shipbuilding and Marine Engineering som har vært engasjert i utviklingen av LNG-isbryting for å seile i både Polhavet og Sørishavet (Yonhap News, u.å.). I tillegg er det også akademia, for eksempel Korean Academy of Science and Technology (KAST)/«한국과학기술한림/Hangukgwahakgisulhallimwon» som hovedsakelig har vært engasjert i de arktiske spørsmålene når det kommer til geografi og økosystem og så videre (Korean Academy of Science and Technology, 2015).

4.1.2.4 Sør-koreansk økonomisk kontekst

KMI er, i økonomisk kontekst, i utgangspunktet en regjeringsbasert tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som hovedsakelig kan være avhengig når det gjelder finansiering. Denne konteksten kan knyttes til det kritiske teoretiske perspektivet om kapitalistiske og statlige

institusjoner som dominerende struktur. Det vil si at det finnes mulighet til at KMI får en avgjørende innflytelse over statlige aktører når det gjelder finansiering og dermed får en avgjørende innflytelse over tilnærmingen til arktiske spørsmål.

Når jeg ser på beskrivelsen av KMIs sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i økonomisk kontekst, eksempelvis virksomhet for å fremme koblingen mellom KMI og den sør-koreanske økonomiske situasjonen. Mer konkret, setter KMI i gang med virksomheter, for eksempel med Daewoo Shipbuilding and Marine Engineering og Busan New Port og forskninger om NSR som ytterligere økonomiske fordeler kan forventes fra (Korea Maritime Institute, 2018). Årsaken er at det, internasjonalt sett, ikke finnes nok naturressurser og at sør-koreanske selskaper rundt om i verden hver dag leter etter bedrifter som slike økonomiske fordeler kan forventes.

4.1.2.5 Sør-koreansk politisk kontekst

Det er meningsfullt å sette beskrivelsene om KMI inn i politisk kontekst. Årsaken er at KMI er en tankesmie som hovedsakelig legger frem forslag på sør-koreansk havpolitikk.

Når jeg ser på beskrivelser om KMI som jeg har vist ovenfor, er KMI, i politisk kontekst, en aktør som har navnet «Maritime institute» innenfor sitt navn og i mange år har vært en tankesmie som er engasjert i generell havpolitikk og arktisk politikk. Også har KMI prøvd å bli en av sentrale aktører i det sør-koreanske samfunnet når det gjelder havpolitikk inkludert arktisk politikk ved å inkludere mange eksperter og forskere hovedsakelig om havspørsmål inkludert ishav i det sør-koreanske samfunnet.

Når jeg ser på beskrivelsen av KMIs sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i politisk kontekst, dem for å vise et forslag på innenrikspolitikk om Arktis til regjeringen og departementet (f.eks. Utenriksdepartementet), for eksempel å arrangere det åttende Arctic Policy Forum som er valgt som case av denne oppgaven. Også er handlingene forslag mot ikke bare representanter i nasjonalforsamlingen/«국회/Gukoe» til å vedta loven, og mot sør-koreanske velgere i det demokratiske valgsystemet. Ett eksempel på denne handlingen kan være å vise forslag på arktisk politikk som faktisk lagde i 2013 (Bukgeukjisiksenteo, u.å.).

4.2 Ocean Policy Research Institute (Tokyo) som koordineringsaktør på det 126. Ocean Forum

4.2.1 Deskripsjon

The Ocean Policy Research Institute (OPRI) er en marineforsknings-relatert tankesmie i det japanske samfunnet som slo seg sammen med Sasakawa Peace Foundation (SPF), som er en offentlig stiftelse/«公益財団法人/Kōeki Zaidan Hōjin», i 2015 og startet sin virksomhet (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-d). Opprinnelig var Japan Foundation for Shipbuilding Advancement/«日本造船振興財団/Nihon Zōsen Shinkō Zaidan», som ble etablert i 1975, som da var engasjert i internasjonale utvekslings- og samarbeidsprosjekter innen skipsbygging og transport, de historiske røttene av OPRI (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-f). I 1990 ble navnet endret til Ship and Ocean Foundation (SOF), og de begynte å samle informasjon om skipsbygging i utland og med utenlandske forretningssamarbeidsprosjekter. I 2002, da Ocean Forum som også er valgt som case i denne oppgaven ble arrangert for første gang, ble SOF Ocean Policy Research Institute etablert innenfor SOF (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-b; Sasakawa Peace Foundation, u.å.-p). Fra 2005 begynte navnet Ocean Policy Research Foundation å bli brukt, og de satte i gang med forskningsaktiviteter om havpolitikk, sjøtrafikk, sikkerhetsforskning, kystforvaltning, havmiljø, marin utdanning og marin teknologi (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-c). OPRI har generelt flere nettverk med forskjellige kollektive aktører, for eksempel statlige aktører, næringslivsaktører, akademia og sivilsamfunnet. Ett eksempel på et slikt nettverk er mellom OPRI og noen statlige aktører, for eksempel Utenriksdepartementet/«外務省/Gaimushō», Miljødepartementet/«環境省/Kankyōshō» og andre departementer (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-j; Sasakawa Peace Foundation, u.å.-k; Sasakawa Peace Foundation, u.å.-l; Sasakawa Peace Foundation, u.å.-m). OPRI har også andre nettverk med næringsaktører, for eksempel Nippon Yusen Kabushiki Kaisha (NYK)/«日本郵船/Nipponyūsen» gjennom Ocean Forum og IC Net Limited/«アイ・シー・ネット株式会社/Ai Shī Netto Kabushikigaisha») når det gjelder samarbeidsprosjekter om øyer og hav (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-h; Sima to Umi no Netto, 2017). I tillegg, har OPRI andre nettverk med akademia, for eksempel Waseda University/«早稲田大学/Waseda daigaku», University of Tokyo/«東京大学/Tōkyō daigaku» og Japan Agency for Marine-Earth Science

and Technology (JAMSTEC)/«海洋研究開発機構/Kaiyō Kenkyū Kaihatsu Kikō» gjennom Ocean Forum (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-g; Sasakawa Peace Foundation, u.å.-i). OPRI har dessuten nettverk med SPF som er en stiftelse i det japanske samfunnet som er definert som en del av sivilsamfunnet i denne oppgaven.

Som en aktør som er engasjert i arktiske spørsmål, har OPRI, siden 1990-tallet, vært en tankesmie i det japanske samfunnet som er engasjert i spørsmål rundt ishav. OPRI er en arktisk aktør i samfunnet som fra 1993 til 1999 samarbeidet, i regi av The Nippon Foundation (TNF)/«日本財団/Nippon Zaidan», med russiske og norske forskningsinstitutter om «International Northern Sea Route Programme» (INSROP). Det er tankesmien som deretter jobbet med undersøkelsesforskningen «Survey Research on Promotion of Utilization of Arctic Sea Routes and Safe Operation System in Cold Seas» (JANSROP-II) fra 2002 til 2006 (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-e). Det er den japanske tankesmien som lanserte «Japan Arctic Sea Conference»/«日本北極海会議/Nihon Hokkyokukai Kaigi» bestående av eksperter innen ulike felt som folkerett, sikkerhet, naturvitenskapelig forskning, skipsbygging, skipsfart og meteorologisk observasjon. Som et resultat publiserte OPRI en rapport om havets nåværende tilstand, fremtidige trender, utfordringer osv, og fremmet politiske forslag om holdninger og strategier som Japan burde ha. OPRI har, siden 2012, gjennomført forskningsprosjekter knyttet til NSR og forsket på arktisk «governance» på internasjonalt nivå siden 2015. Som jeg skal vise nedenfor, har OPRI som tankesmie i det japanske samfunnet også noen nettverk med forskjellige kollektive aktører, for eksempel statlige aktører, næringslivsaktører, academia og sivilsamfunnet som samspiller med hverandre når det gjelder arktiske spørsmål. Ett eksempel på et slikt nettverk er om det mellom OPRI og en statlige aktør, blant annet Kabinetssekretariatet/«内閣官房/Naikaku Kanbō». Årsaken er at noen hos Kabinetssekretariatet har vært med på forumene arrangert av OPRI, blant annet det 126. Ocean Forum som er casen av denne oppgaven. Et annet eksempel på nettverket er en studiegruppe som handler om Arktis fremtid og der ikke bare academia (f.eks. National Graduate Institute for Policy Studies/«政策研究大学院大学/Seisaku Kenkyū Daigakuin Daigaku») men også næringslivsaktører og statlige aktører er med (Hokkyoku no Mirai ni Kansuru Kenkyūkai, 2017). I tillegg, hadde OPRI nettverk ved å holde en konferanse i 2010 som handlet om ulike arktiske spørsmål (Kaiyō Seisaku Kenkyū Zaidan, 2010). Det er næringslivsaktører, for eksempel NYK og noen i academia, for eksempel Hokkaidō University og JAMSTEC som er medlemmer av komitéen for konferansen.

Når det gjelder virksomheten til OPRI, har de arbeidet med omfattende forvaltning og bærekraftig utvikling av havet siden 2015. Fra 2000, satte OPRI i gang med en tankesmievirksomhet for å drive forskning på havpolitikk, og legge frem politiske forslag og formidle informasjon med sikte på sameksistens mellom menneskeheten og havet. I 2007 bidro tankesmien med vedtaket av grunnleggende lov om havpolitikk/«海洋基本法/Kaiyō Kihonhō» med sikte på å realisere en ny maritim nasjon i Japan. Siden har OPRI deltatt aktivt på internasjonale konferanser og diskusjoner om maritim styring.

Som en aktør som er engasjert i arktiske spørsmål, fungerer OPRI som en «koordinator» for å bygge nøyaktig informasjon, spesialisert kunnskap og ferdigheter og et internasjonalt partnerskap om arktiske spørsmål. Når det gjelder etablering av et internasjonalt partnerskap i arktisk sammenheng, kan det handle om ulike temaer om arktisk spørsmål i Ocean Forum som også er valgt som case i denne oppgaven. I tillegg, kan å arrangere et internasjonalt seminar som en del av forskningsaktivitetene på NSR som jeg har vist ovenfor og å holde workshops om arktisk politikk knyttet til «governance», være eksempel på handlinger av OPRI som arktisk aktør.

Ocean Forum/«海洋フォーラム/Kaiyō fōramu» ble for første gang avholdt oktober 2002 av OPRI. Formålet til Ocean Forum er å dele informasjon og utveksle meninger om havet for utviklingen av Japan som en maritim nasjon og å befeste evnen til å reflektere rundt nødvendige forhold i havpolitikken. På Ocean Forum ble japansk språk brukt hovedsakelig. Både foredragsholdere og deltakere var hovedsakelig japanske. Når Ocean Forum skal arrangeres, velger OPRI aktuelle og betimelige temaer om havet avhengig av interesser og oppmerksomhet i det japanske samfunnet. Ocean Forum har blitt holdt omtrent en gang hver måned siden 2002. I utgangspunktet må deltakere på Ocean Forum registrere seg på forhånd ved hjelp av søknadsskjemaet opprettet av OPRI (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-n). Ocean Forum holdes i utgangspunktet i SPF Building eller TNF Building i Tokyo. I Ocean Forum holder eksperter fra forskjellige felt som blir valgt og invitert av OPRI foredrag i utgangspunktet.

I denne oppgaven har jeg valgt det 126. Ocean Forum «Arctic Policy of Japan» som ble avholdt 27. november 2015 i Tokyo som case til analyse. Når det gjelder Ocean Forum som handlet om arktiske spørsmål, er det, etter min undersøkelse, kun det 126. Ocean Forum som handlet om Japans arktiske politikk knyttet til politikken for Arktis i 2015 som jeg har vist ovenfor. Noen av Ocean Forum, for eksempel det 45. - og 63. Ocean Forum handlet om havis i Ishavet. Det

164. og 173. Ocean Forum handlet også om maritime økosystem og materialsyklus i Polarsirkelen og miljø i Arktis.



Bilde 2. Ocean Forum (Sasakawa Peace Foundation, 2019a)

4.2.2 Japansk kontekstualisering av beskrripsjonene

4.2.2.1 Japansk institusjonell kontekst

OPRI er, i institusjonell kontekst, en aktør som er en del av sivilsamfunn i det japanske samfunnet som handler kollektivt rundt i egne interesser, formål og verdier og som er integrert på en fri og lik rasjonell måte. Årsaken er at OPRI er en tankesmie som er slått sammen med en stiftelse, det vil si SPF.

Når jeg ser på beskrripsjonen av OPRI sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i institusjonell kontekst, eksempelvis å rekruttere eksperter som har vært engasjert i arktiske spørsmål og har jobbet hos forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet. Å arrangere noen kurs som handle om de arktiske spørsmålene også er slike handlinger fra et perspektiv på en menneskeressursutvikling.

Når jeg ser på beskrripsjonen av arena der OPRI faktisk gjør sine virksomheter om arktisk spørsmål, er OPRI, i institusjonell kontekst, en arena i seg selv. Der samler forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet som er engasjert i arktiske spørsmål. Årsaken er at noen personer, som tilhørte noen av de forskjellige kollektive aktørene (f.eks statlig aktør, næringslivsaktør og akademia), er hos OPRI nå. OPRI setter også en arena de forskjellige kollektive aktørene som er engasjert i arktiske spørsmål faktisk samler for å kunne diskutere

spørsmålene og samspille med hverandre, for eksempel det 126. Ocean Forum som jeg har valgt som casen av denne oppgaven.

4.2.2.2 Japansk kulturell kontekst

OPRI er, i kulturell kontekst, en aktør som respekterer japansk kultur, som verdsetter samarbeid mellom mennesker som lever i det både japanske og utenlandske samfunnet eksempelvis. Dette er basert på min kulturelle bakgrunn som jeg har vist i kapittel 1 og knyttet til kritisk teoretisk perspektiv om vestlig og østlig kultur. Denne konteksten er påvirket av utdanning om «pasifisme»/«平和教育/Heiwa Kyōiku» som blir gjennomført på japansk grunnskole og videregående skole (Ministry of Education, Culture, Sports Science and Technology, u.å.). OPRI er også en aktør i det japanske samfunnet som er påvirket av det karakteristiske trekket at japansk kultur har en nærhet med havet. I tillegg, er OPRI en aktør som er påvirket av den japanske kulturen som igjen er påvirket av både den asiatiske kulturelle sfæren og vestlige kulturer, f.eks. amerikansk kultur. OPRI gjenspeiler japansk kultur, for eksempel ved å produsere forskningsresultater om arktiske spørsmål med bruk av japansk språk som danner japansk kultur. OPRI sin handling for å danne en arena i arktisk sammenheng (f.eks et forum) der forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet som har noe felles at de er engasjert i arktiske spørsmål er med gjør også det enklere for disse aktørene å samle seg. Dette er knyttet til tilbøyeligheten at samme grupper basert på samme tilhørigheter og samme kulturell bakgrunn samles seg sammen som jeg har vist i delkapittel 2.1.2.

Når jeg ser på beskrivelsen av OPRI sine forskjellige handlinger med å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i kulturell kontekst, eksempelvis virksomhet for at det japanske samfunnet som har innebygd marin kultur kan utvikle tilknytning til ishavet i Arktis (Zhang, 2015, s.139). Dette er delvis påvirket av utdanning om marine forhold på japanske skoler.

4.2.2.3 Japansk sosial kontekst

OPRI er, i sosial kontekst, en del av sivilsamfunnet i det japanske samfunnet og er en tankesmie i form av å være finansiert av SPF og TNF. Mer konkret, er en stiftelse og en tankesime ikke nødvendigvis så kjent i det japanske samfunnet. Det vil si at det hovedsakelig er personer med høyere utdanning (f.eks. universiteter) som er deltakende i stiftelsene og tenketankene i det japanske samfunnet som organisasjoner, som er en del av sosial klasse. I tillegg, er OPRI en

meget unik organisasjon som er både en stiftelse og tankesime og som er en del av et sivilsamfunn i det japanske samfunnet.

Når jeg ser på beskrivelsen av OPRI sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er OPRI, i sosial kontekst, en del av sivilsamfunnet og har drevet med virksomhet, inkludert tenkesmiesvirksomhet, for å knyttes til ulike aktører i det japanske samfunnet. Mer konkret, gjør OPRI noe som koordineringsaktør eller som «brobyggingsaktør» for å, for eksempel, fremme utveksling mellom forskere som jeg har vist ovenfor. Årsaken er at det ikke nødvendigvis finnes så mange forskere i det japanske samfunnet som er engasjert i arktiske spørsmål. I tillegg, gjør OPRI tankesmievirksomhet for å fremme japansk politikk om Arktis ved å sette en mulighet til å knytte andre forskjellige aktører til en japansk statlig aktør (Kabinettssekretariatet i denne sammenhengen) i det 126. Ocean Forum som er valgt som casen i denne oppgaven. Årsaken er at engasjementet i arktiske spørsmål er mindre tilstede innenfor japanske statlige aktører enn andre spørsmål om havet, for eksempel spørsmål om Stillehavet.

Når jeg ser på beskrivelsen av arena der OPRI faktisk gjør sin virksomhet rundt arktiske spørsmål, skaper OPRI, i sosial kontekst, en arena der sivilsamfunnet kan spille en aktiv rolle i det japanske samfunnet og at OPRI samtidig fungerer som en slags «brohode» eller «sentrum» for ulike felt i det japanske samfunnet. Mer konkret, gjør OPRI i utgangspunktet sin virksomhet i Tokyo. Årsaken er at OPRI sitt lokale og bygningen der Ocean Forum arrangeres i utgangspunktet er i Tokyo som er en del av Kanto-regionen (Sasakawa Peace Foundation, u.å.k.). Med andre ord, samler OPRI forskjellige aktører som er engasjert i arktiske spørsmål fra mange lokale regioner i Japan, for eksempel Kyushu-, Kansai- og Hokkaido-regionene, som er relativt geografisk fjerne fra Kanto-region, til Tokyo som kan anses som sentrum i Japan og hvor det finnes mange sentrale organisasjoner og institusjoner.

4.2.2.4 Japansk økonomisk kontekst

OPRI er, i økonomisk kontekst, i utgangspunktet en stiftelse i det japanske samfunnet. OPRI kan hovedsakelig være uavhengig fra av eksterne aktører når det gjelder finansiering. Årsaken er at OPRI sin økonomiske situasjon er avhengig av SPF. Denne konteksten kan knyttes til det kritiske teoretiske perspektivet om at kapitalistiske og statlige institusjoner som dominerende struktur. Det vil si at OPRI hverken får en avgjørende innflytelse over statlige aktører når det gjelder finansiering eller får en avgjørende innflytelse over tilnærmingen til arktiske spørsmål.

Når jeg ser på beskrivelsen av OPRI sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i økonomisk kontekst, eksempelvis virksomhet for å fremme

koblingen mellom OPRI og den japanske økonomiske situasjonen. Mer konkret, setter OPRI i gang med virksomhet og forskning om NSR hvor ytterligere økonomiske fordeler kan forventes fra, for eksempel INSROP og JANSROP-II. Én av årsakene er at det, internasjonalt sett, ikke finnes nok naturressurser. En annen årsak er at japanske selskaper, for eksempel Mitsui O.S.K. Lines (MOL)/«商船三井/Shōsenmistui» og NYK rundt om i verden hver dag leter etter bedrifter som hvor slike økonomiske fordeler kan forventes (Nippon Yusen Kaisha Line 2014; Mitsui O.S.K Lines, u.å.).

4.2.2.5 Japansk politisk kontekst

Det er meningsfullt å sette beskrivelsene om OPRI inn i den politiske konteksten. Årsaken er at OPRI også er en tankesmie som hovedsakelig legger frem forslag på japansk havpolitikk.

Når jeg ser på beskrivelsen av OPRI som jeg har vist ovenfor, er OPRI, i politisk kontekst, en aktør som har navnet «Ocean Policy Research» innenfor sitt navn. OPRI har vært en tankesmie som er engasjert i generell havpolitikk og arktisk politikk i mange år. Også har OPRI prøvd å bli en sentral aktør i det japanske samfunnet når det gjelder havpolitikk inkludert arktisk politikk ved å inkludere mange eksperter og forskere hovedsakelig om havspørsmål inkludert ishav i det japanske samfunnet.

Når jeg ser på beskrivelsen av OPRI sine forskjellige handlinger for å være engasjert i arktiske spørsmål, er handlingene, i politisk kontekst, eksempelvis gjennomført for å vise et forslag på innenrikspolitikken om Arktis til regjeringen og byråkrater (f.eks. Utenriksdepartement), for eksempel ved å arrangere det 126. Ocean Forum som er valgt som case i denne oppgaven. Også er handlingene forslag mot ikke bare representanter i nasjonalforsamlingen/«国会/Kokkai» som består av underhuset/«衆議院/Shūgiin» og overhuset/«参議院/Sangiin» til å vedta loven, men også mot japanske velgere i det demokratiske valgsystemet (Ministry of Internal Affairs and Communications, u.å.). I tillegg, tenkte OPRI at dette tidspunktet, i 2015, kunne være passende eller betimelig for å utvikle arktisk forskning. Årsaken er at Abe-regjeringen tok en nyliberal økonomisk retning i politikken da de sikret nok antall seter i nasjonalforsamlingen der de kunne fremlegge og vedta relevante lover. (Takeda, 2017, s.1; Wikipedia, u.å.-a.; Wikipedia, u.å.-b.).

5. Analyse og drøftinger: Sør-koreansk åttende Arctic Policy Forum (2019) og japansk 126. Ocean Forum (2015)

I dette kapittelet vil jeg analysere dokumentene som jeg har innhentet for å gi svar på problemstillingen min: *Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?* Når det gjelder caser av analyse, har jeg valgt forumene som er holdt av KMI og OPRI og handlet om arktisk politikk i Sør-Korea og Japan. Når det gjelder casen av KMI, har jeg valgt det åttende Arctic Policy Forum som ble avholdt 10. desember 2019. Når det gjelder casen av OPRI, har jeg valgt det 126. Ocean Forum avholdt 27. november 2015. Jeg vil bruke bulletiner av disse to forumene som «moderdokumenter» som jeg har beskrevet i kapittel 3. Bulletinene skal vises når jeg bruker dem for analysene. Koreansk eller japansk språk brukes i hver bulletin.

Når det gjelder prosedyren for analysen, vil jeg først prøve å gjennomføre dokumentanalyse med litteraturgjennomgang uten det teoretiske perspektivet og teorien i denne oppgaven. Der er det delt inn i følgende tre faser av hvert forum, det vil si 1) før forum, 2) under forum og 3) etter forum. Så vil jeg gjennomføre prosessporing med det arktiske samspillet ved bruk av det kritiske teoretiske perspektivet og med Habermas sin kommunikative handlingsteori. Deretter vil jeg drøfte resultatene av analysene knyttet til casene mine, det teoretiske perspektivet og teorien og den metodiske tilnærmingen for å kunne gi tilstrekkelig svar på problemstillingen min.

5.1 Det åttende Arctic Policy Forum (2019), Busan, Sør-Korea

5.1.1 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang

5.1.1.1 Før forumet: før 10. desember 2019

Før forumet ble avholdt, var bulletinen om forumet publisert på websiden av Arctic Partnership Week (APW) 2019 (Arctic Partnership Week 2019, u.å.-c). Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at formålet til APW er å gi forskjellige kollektive aktører muligheter til å kommunisere med hverandre om ulike arktiske spørsmål. Korea Maritime Institute (2019a) informerer også om at temaet for forumet var kunnskapsbasert arktisk politikk med fokus på bærekraftig arktisk samarbeid, etterspørsel om ny arktisk politikk og utsikter og konvergering av vitenskapelig kunnskap og politikk. Temaet som skulle bli tatt opp i forumet, på det tidspunktet, ble vurdert innenfor KMI. Det var KMI som valgte foredragsholdere som skulle

제8회 북극해 정책포럼(The 8th Arctic Policy Forum)

- 주제 : 과학지식 기반 북극정책(Knowledge based Arctic Policy)
- 일시 및 장소 : 2019.12.10.(화) 09:30-17:00 / 부산 벡스코 제2전시장 3층 321-323호
- 주최/주관 : 한국해양수산개발원
- 참석인원 : 150명 내외

시간	구분	프로그램
09:30-10:00		• 현장등록
10:00-10:30	개회식	• 참석자 소개 • 개회사 : 장영태 한국해양수산개발원 원장 • 환영사 : 김재철 해양수산부 해양산업정책관 • 축사 : 윤호일 극지연구소 소장, 권세중 외교부 북극협력대사
10:30-10:40		사진 촬영 및 장내 정리
세션(Ⅰ) 지속가능한 북극협력		
10:40-11:40	주제발표	• 한-노르웨이 수교 60주년과 북극협력('15) - Frode Solberg 주한노르웨이대사 • 한-스웨덴 수교 60주년과 북극협력('15) - Jakob Hallgren 주한스웨덴대사 • 한-덴마크 수교 60주년과 북극협력('15) - Einar H. Jensen 주한덴마크대사 • 캐나다의 북북극정책과 북극협력('15) - Michael Danagher 주한캐나다대사
11:40-13:20		오찬
세션(Ⅱ) 북북극정책과 전망		
13:20-14:20	주제발표 (각 20분)	• 북극 거버넌스와 북북극정책 방향 - Einar Gunnarsson 북극이사회 SAO 의장 • 북극의 지속가능한 발전과 북북극정책 방향 - Anu Fredrikson 북극경제이사회 사무국장 • 한국의 신북방정책과 북북극정책(KMI) - 이성우 본부장(KMI)
14:20-14:40		커피 브레이크
세션(Ⅲ) 과학지식과 정책의 융합		
14:40-15:40	주제발표 (각 20분)	• 과학과 정책의 만남: 북극개발을 위한 해결책 - Michael Linden-Vørnle 덴마크 DTU Space • 북극 과학지식과 정책의 융합, 성공 사례와 모델 - 신형철 박사, KOPRI • 과학지식과 정책의 융합 - Ole Øvretveit, FNI 사무국장
15:40-16:00		무대 정리
16:00-17:00	사회자	• 종합 토론 : 좌장) 김성진 前 해양수산부 장관 - 발표자 및 지정토론자 등으로 구성

북극 협력 세미나 • 초청자에 한함

- 일시 및 장소 : 2019.12.10.(화) 17:30-19:00 / 부산 벡스코
- 주최 : 한국해양수산개발원

시간	구분	프로그램
17:30-17:40		• 참석자 인사 및 행사 소개
17:40-18:40	발표 ('60분)	• PAME의 북극선박교통데이터(ASTD) 시스템 - Jon-Arve Røyset, 고위 자문, 노르웨이 연안관리청 • AISyRisk - 리스크평가 방법론과 시스템, 한국지 평가를 위한 기회? - Jon-Arve Røyset, 고위 자문, 노르웨이 연안관리청 • KRISO 북극항로 항해안전지원시스템(KARS) - 강국진, 책임연구원, 선박해양플랜트연구소(KRISO)
18:40-19:00		• 토론
19:00-		• 폐회 및 저녁

Figur 1. Bulletinen av Det åttende Arctic Policy Forum

snakke om arktisk politikk. Det var også KMI som konsulterte kandidater som kunne være med på forumet som foredragsholderne. Ifølge bulletinen av forumet, inviterte KMI foredragsholderne både fra Sør-Korea og andre land. Derfor ble bruk av koreansk og engelsk språk brukt i forumet. Årsakene er at koreansk språk er, som jeg har vist i kapittel 4, førstespråk i Sør-Korea og at alle koreanere ikke nødvendigvis kan engelsk godt. I tillegg, var det KMI som valgte ikke bare temaet som skulle tas opp på forumet og foredragsholderne, men også sted og dato for forumet.

Etter KMI besluttet hvem som skulle inviteres som foredragsholderne for forumet, kunngjorde KMI bulletinen av forumet og begynte med mottakelse av deltakelse på forumet. Ifølge bulletinen og et annet dokument som ble innhentet med «snøballmetoden», skulle de som ville delta på forumet fylle personlige informasjon som navn og tilhørighet i et utfyllingsskjema som KMI lagde for påmeldingen av disse informasjonene på forhånd (Arctic Partnership Week 2019, u.å.-b). Jeg har søkt etter medieomtale i Sør-Korea uten hell, men det var ikke noen sør-koreansk mediedekning om forumet. KMI sendte deretter en bekreftelse på påmeldingen registrering til de som hadde fullført påmeldingen. Årsaken er at informasjon om at KMI ikke skulle sende bekreftelsen til dem som påmeldte, ikke ble lagt til i bulletinen.

5.1.1.2 Under forumet: 10. desember 2019

Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at deltakerne, under forumet, skulle registrere seg for å være med på forumet da de ankom til utstillingshall 2 rom.nr 321-323 i Busan Exhibition and Convention Center i Busan der forumet skulle holdes. Deltagerne skulle skrive navn og tilhørighet i utfyllingsskjemaet som ble utarbeidet av KMI for registreringen. Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at antall deltagere var 160 og deltagerne tilhørte forskjellige kollektive aktører, for eksempel statlige aktører, næringslivsaktører, akademia og så videre.

Da forumet var i gang fra kl. 0930, skulle en åpningstale av forumet bli kommet av president hos KMI først ifølge bulletinen. Så skulle en velkomstadresse bli gitt av generaldirektør hos Hav- og fiskeridepartementet i Sør-Korea som jeg har vist i kapittel 4. Deretter skulle gratulasjonsadresser bli gitt av president hos KOPRI som også var en annen sør-koreansk tankesmie enn KMI og Arktisk ambassadør hos Utenriksdepartementet i Sør-Korea. Både koreansk og engelsk språk ble brukt under åpningsseremonien. Årsaken er at mange av foredragsholderne og deltagerne i forumet ikke var sør-koreanske ifølge et annet dokument om

Arctic Policy Forum som ble holdt før 2019 og som ble innhentet med «snøballmetoden» (Arctic Portal, 2018).

Etter åpningsseremonien, skulle foredragsholder og personer av KMI ta bilde sammen fra kl. 1030 ifølge bulletinen. Det fantes ikke minst muligheter til å snakke med hverandre kort selv om det tok bare ti minutter ifølge bulletinen.

Fra kl. 1040, skulle tre sesjoner holdes med pausetider ifølge bulletinen. I den første sesjonen ble temaet bærekraftig arktisk samarbeid (Sustainable Arctic Cooperation) behandlet ifølge bulletinen. Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at foredragsholdere som var ambassadører hos Canada, Norge, Sverige og Danmark snakket om sine egne arktiske politikker med fokus på klima og miljø, økonomi/næringsliv, kultur og samfunn. Ifølge artikkelen som ble skrevet om forumet i en sør-koreansk profesjonell avis som jeg innhentet med «snøballmetoden», fantes det muligheter til at en kort tid for diskusjon mellom foredragsholderne ble gitt i diskusjonssesjon fra kl.16 og at deltagerne i sesjonen kunne gi kort spørsmål til foredragsholderne (KMI, je8hoe bukgeukae, 2019).

Etter sesjonen 1 skulle deltagerne ta en lunsjpause fra kl. 1140 ifølge bulletinen. Det tok hundre minutter. KMI ga, ifølge bulletinen, muligheter til å ta pauser, spise mat og så videre. Det fantes ikke minst mulighet til at deltakerne kunne kommunisere med hverandre da, for eksempel i form av småprater om temaet av sesjonen og så videre.

I den andre sesjonen etter lunsjpausen, skulle de sør-koreanske og utenlandske foredragsholderne snakke om etterspørsel om ny arktisk politikk og utsikter (Demand of New Arctic Policy and Prospects) ifølge bulletinen. Først, snakket leder av senior arktiske tjenestemenn hos Arktisk råd om arktisk «governance» og retning av ny arktisk politikk ifølge bulletinen. Så snakket direktør hos Arctic Economic Council (AEC) om bærekraftig arktisk utvikling ifølge bulletinen. Deretter snakket generaldirektør hos KMI om Sør-Koreas nye arktiske politikk med ny nordlig politikk ifølge bulletinen. Da skulle de tre snakke om sine temaer i tjue minutter for en hver. Tiden for spørsmål fra deltagerne og for diskusjoner ble sikret i diskusjonsøkten fra kl.16. Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at foredragsholderne faktisk snakket om arktisk «governance» knyttet til geografi og økosystem, klima og miljø, økonomi/næringsliv og energiresurser.

Etter sesjonen 2 ble en tjue-minutters kaffepause satt ifølge bulletinen. KMI ga, ifølge bulletinen, deltakerne muligheter til å kunne kommunisere og snakke med hverandre om temaet av økten og så videre også da i tillegg til å ta en pause.

I den tredje sesjonen etter kaffepausen skulle foredragsholderne snakke om temaet «Converging of Science Knowledge and Policy» fra kl. 1440 ifølge bulletinen. Først, snakket astrofysiker og sjeffrådgiver hos DTU Space av National Space Institute om konvergering av vitenskap og politikk: løsninger fra verdensrommet for arktisk utvikling ifølge bulletinen. KMI (2019a) informerer at seniorforsker hos KOPRI så snakket om brobygging av vitenskap og politikk i Arktis. Deretter snakket direktør hos FNI om konvergering av vitenskapelig kunnskap og politikk ifølge bulletinen. Da skulle de tre snakke om sine temaer i tjue minutter for en hver ifølge bulletinen. Samme som i sesjonen 2, ble tiden for spørsmål fra deltagerne og for diskusjoner sikret i diskusjonssesjonen fra kl.16 ifølge bulletinen. Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at foredragsholderne snakket om arktisk «governance» knyttet til geografi og økosystem, klima og miljø, økonomi/næringsliv og energiresurser og vitenskapelig kunnskap delvis knyttet til utdanning og forskning.

Etter sesjonen 3 ble en tjue-minutters pause satt. Det fantes ikke minst muligheter til at deltakerne kunne kommunisere og snakke med hverandre om temaet av sesjonen og så videre i tillegg til å ta en pause.

Etter pausen ble én time sikret for diskusjon fra kl. 16 ifølge bulletinen. Der skulle én sør-koreaner som var tidligere hav- og fiskeriminister spille en rolle som en koordinator for denne diskusjonstimen. KMI kunne ikke bestemme hvem som skulle bli med i panelet ifølge bulletinen fordi navnene i panelet ble ikke gitt i bulletinen. Likevel ledet én hos Hav- og fiskeridepartementet/«해양수산부/Haeyangsusanbu» som var en del av en statlig aktør i det sør-koreanske samfunnet sesjonen, og temaene av disse tre øktene ble drøftet da. Ifølge bulletinen, skulle forumet avsluttes kl. 1700 etter diskusjonstimen. Korea Maritime Institute (2019a) informerer om at temaet om Arktisk råd knyttet til «governance», klima og miljø, økonomi/næringsliv og vitenskapelig kunnskap delvis knyttet til utdanning og forskning ble diskutert.

5.1.1.3 Etter forumet: Etter kl. 17, 10. desember 2019

Etter forumet, fantes det, ikke minst, mulighet til å kommunisere en del av deltagerne og foredragsholderne med hverandre fritt ved at deltakerne stilte spørsmål om påstander og meninger som ble snakket under forumet. I så fall, fantes det muligheter til at foredragsholderne ga svar på spørsmålene når de hadde tid og de ville svare. I tillegg, fantes det mulighet til at kommunikasjon mellom personer av KMI, foredragsholderne og deltagerne da kunne bli skjedd gjennom småprater og utveksling av navnekort som var vanlig i sør-koreansk kultur. Et seminar

og middag skulle holdes fra kl. 1730 ifølge bulletinen. Der skulle kun de som ble invitert få lov til å være med ifølge bulletinen. Ifølge bulletinen, skulle middagen for alle deltagere på forumet ikke arrangeres av KMI til tross for at slike muligheter til middagen ofte pleide å bli holdt for å kunne bli kjent med hverandre ved å drikke alkohol, som var en tradisjonell sør-koreansk kultur.

5.1.2 Prosessporing med det teoretiske perspektivet og teorien

KMI som tankesmie fungerer som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet. Basert på dette, vil jeg gjennomføre prosessporing. Her vil jeg, som jeg har drøftet i delkapittelet 2.4, prøve å anvende det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori når det gjelder KMI sin case.

Som jeg har skrevet i kapittel 3, er det viktig å sette et startpunkt og et sluttunkt og å vise, i hvert fall, én mulig prosess mellom de to punktene for å klargjøre hva slags typer av spor vi kan finne når prosessporing som metode benyttes. Derfor vil jeg her sette startpunktet at det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet ikke foregår. Jeg vil også sette sluttpunktet at det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet har foregått. Det åttende Arctic Policy Forum ligger mellom startpunktet og sluttpunktet.

5.1.2.1 Før forumet: før 10. desember 2019

Hvordan kan det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori kobles til resultatet av dokumentanalyse med litteraturgjennomgang presentert ovenfor? Jeg har vist i kapittel 2 at det viktigste av Habermas sin kommunikative handlingsteori er et samspill hvor man søkte en enighet hvor man kunne forstå hverandre gjennom språk. Før forumet, ble KMI, som var tankesmien og foredragsholderne hos forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet, enige om deltagelse på forumet der arktisk politikk som et tema skulle handles om. Årsaken er at de måtte kommunisere med hverandre gjennom språk, for eksempel med e-post, som begge sider kunne forstå (på koreansk eller på engelsk). Mer konkret, fant samspillet mellom Hav- og fiskeridepartementet og Utenriksdepartementet som én statlig aktør og KOPRI som én tankesmie og KMI som arrangør sted da de kommuniserte med hverandre om hvilket tema som skulle snakkes om på åpningstaler og foredraget av forumet som jeg har vist i delkapittelet 5.1.1.1.

I kappittel 2 har jeg vist også at det første viktige punktet av Habermas sin kommunikative handlingsteori er at kommunikative handlinger muliggjør kommunikasjon, og de arver og fornyer kulturelle tradisjoner. Basert på det, kan fornyelse av den koreanske kulturen som anses å være svakt knyttet til det arktiske spørsmålet legge til rette for å bli mer kjent med slike arktiske spørsmålet. Der kommuniserer KMI som er innenfor sør-koreansk kultur og mange av foredragsholderne som er utenfor kulturen med hverandre om det arktiske spørsmålet. Når personer hos hver forskjellig kollektiv aktør i det sør-koreanske samfunnet også påmelder forumet, kan samspill gjennom språk mellom KMI og personene hos de forskjellige kollektive aktørene føre til at de som har påmeldt får forventninger til forumet. Årsaken er, som har vist i delkapittelet 5.1.1.1, at det ikke fantes noe informasjon KMI ikke skulle sendt dem som ville med på forumet tilbake bekreftelser på forumet, for eksempel via e-post etter de påmeldte forumet. Mer konkret, sendte KMI bekreftelse på registrering etter deltagerne meldte seg på forumet. Det vil si at samspillet kan bli fullstendig. Slike forventninger kan her bli et grunnlag for universelle interesser for alle som er engasjert i arktiske spørsmål. Men samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene som jeg har definert i delkapittelet 1.4 og i delkapittelet 5.1.1.1, blant annet statlige aktører, næringsaktører, academia, har ikke foregått på dette tidspunktet. Årsaken er at de ikke hadde muligheter til å kunne kommunisere med hverandre da.

Det andre viktige punktet av teorien er at kommunikative handlinger baseres på universelle interesser hvor de engasjerer seg i koordinering av handlinger mellom aktører og skaper en sosial solidaritet. Basert på det, kan KMI som arrangør av forumet knyttes ved å utarbeide for og å koordinere en arena hvor forumet holdes. Der kan sosialisering mellom personene hos forskjellige kollektive aktører som vil med på forumet skje, og en sosial solidaritet kan skapes. Mer konkret, koordinerte KMI, som jeg har vist i delkapittelet 5.1.1.1, stedet av forumet. Det vil si at tankesmien bestemte seg for at forumet skulle bli holdt i Busan der KMI lå. I tillegg er KMI involvert i oppnåelse av identitet hos personer som tilhører de forskjellige kollektive aktørene ved å la deltakerne oppgi sine egne tilhørigheter i påmeldingen til forumet. Mer konkret, måtte deltagerne gi informasjon om egne tilhørigheter da de meldte seg på forumet.

Av disse samspillene finnes det muligheter til at kommunikasjonsmåter av KMI og deltagerne i den sør-koreanske kulturen og temaer for slike kommunikasjoner endres. Reproduksjon av den sør-koreanske kulturen gjennom slike endrete kommunikasjonsmåter og en sosial integrering gjennom det arktiske spørsmål kan skje.

5.1.2.2 Under forumet: 10. desember 2019

Jeg ser at et samspill hvor man søker en enighet hvor man kan forstå hverandre gjennom språk kan foregå under forumet. For eksempel, er deltagerne som hører foredragene i situasjonen der det finnes muligheter til at deltagerne blir enige om påstander og meninger til foredragsholderne med å stille spørsmål og å gi tilbakemeldinger. Det arktiske samspillet har foregått når deltagerne fra de forskjellige kollektive aktørene i det sør-koreanske samfunnet, det vil si statlige aktører, næringslivsaktører, akademia, sivilsamfunnet og tankesmier, som jeg definert i delkapittelet 1.4 og har vist i delkapittelet 4.1 og 5.1.1, presenterte slike enigheter til foredragsholderne ved å spørre og gi positive tilbakemeldinger til foredragsholderne om det arktiske spørsmålet som tas opp i sesjonene. Dessuten kan slike arktiske samspill foregå i lunsjpausen og kaffepausen mellom sesjonene ved at deltagerne og foredragsholderne hos forskjellige kollektive aktører og personene hos KMI kommuniserer med hverandre, for eksempel i form av småprat. Årsaken er at man kan utveksle viktig informasjon selv i en veldig kort samtale. Mer konkret, finnes det flere muligheter til at både samme og forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet kommuniserer med hverandre om åpningstaler og sesjonene under pausene med koreansk språk når det er vanskelig for dem å kommunisere med de utenlandske på engelsk.

Basert på det første viktige punktet av Habermas sin kommunikative handlingsteori, gjør en arena av spørsmålstimene og småprater under pauser, for eksempel, kommunikasjon om det arktiske spørsmålet mulig ved et samspill hvor man søker en enighet. Mer konkret, hadde deltagerne spørsmålstimen under forumet som jeg har vist i delkapittelet 5.1.1.2.

Basert på det andre viktige punktet av teorien, baseres en koordinering av tiden i en sesjon felles interesser av deltagerne for å kunne høre foredragene videre. I så fall, tolererte KMI som arrangør av forumet at noen av foredragsholderne fortsetter å snakke over den tildelte tiden av KMI på grunn av en engasjerende situasjon i sesjonene og så videre. Det vil si at det fantes mulighet for at det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene i det sør-koreanske samfunnet som deltagerne skulle foregå gjennom koordinering av KMI, mer presist ved at KMI brukte «den intellektuelle makten» som jeg har definert i delkapittelet 2.3.2 og jeg skal drøfte i delkapittelet 5.1.3.1.

Det tredje viktige punktet av teorien er at kommunikative handlinger blir grunnlag for en sosialisering for at individer vokser i samfunnet og oppnår en personlig identitet. Basert på det, kan lunsj- og kaffepausene bli arenaen. Det vil si at deltagerne hos de forskjellige kollektive

aktørene der kan vise enigheter om påstander og meninger som foredragsholderne presenterer og hvor de prater med hverandre om det arktiske spørsmålet. Dette kan bidra til det arktiske samspillet og legger til rette for å bli bedre kjent med hverandre. Mer konkret, finnes det, under lunsj- og kaffepausene, flere muligheter til at både samme og forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet som bruker koreansk språk og har felles kulturell bakgrunn kommuniserer mer med hverandre enn med de utenlandske som hovedsakelig bruker engelsk språk og har forskjellig kulturell bakgrunn.

I tillegg, kan slike sosialiseringmåter skje med enigheter som et medium foregått av kommunikative handlinger, snarere enn med penger eller makt som jeg har presentert om kritisk teori med fokus på forhold mellom den kapitalistisk tanken og samfunn i delkapittelet 2.2.1.3 og 2.4. Slike enigheter foregitt av kommunikative handlinger gjennom samspill mellom personene hos forskjellige kollektive aktører kan føre til reproduksjon av kulturer og sosial integrasjon.

5.1.2.3 Etter forumet: Etter kl. 17, 10. desember 2019

Det finnes, etter forumet, muligheter til å foregå videre samspill hvor man søker enigheten. Ett eksempel på samspillet er at deltagerne både hos samme og forskjellige kollektive aktører kan snakke om det arktiske spørsmålet frivillig etter forumet i form av småprater. Et annet eksempel på det er at deltagerne spør foredragsholderne om temaet som er tatt opp under forumet. Disse er samme type av den kommunikative handlingen som har foregått under lunsj- og kaffepause mellom sesjonene i forumet. Men KMI ga, mer konkret, ikke alle deltagere slike muligheter (f.eks. middag for alle deltagere på forumet som jeg har vist i delkapittel 5.1.1.3) selv om KMI satte lunsjpause og kaffepause under forumet som jeg har vist i delkapittelet 5.1.1.2, og derfor fantes det ingen mulighet til å delta i det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene der ved bruk av KMI sin egen intellektuelle makt for koordinering selv om deltagerne frivillig kunne kommunisere med hverandre etter kl.17.

I tillegg, finnes det, etter forumet, muligheter til at en fornyelse av kulturelle tradisjoner om det arktiske spørsmålet innenfor en kollektiv aktør kan skje. I så fall, vil deltagerne hos den samme kollektive aktøren prate med hverandre om temaet som ble tatt opp i forumet. De eger seg ny kunnskap om det arktiske spørsmålet og at de deler erfaringer under forumet der.

5.1.3 Drøftinger

5.1.3.1 Det åttende Arctic Policy Forum (2019), Busan, Sør-Korea

KMI som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet fungerer som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.

Det norske ordet «koordinasjon» tilsvarer det koreanske ordet «조정/Jojeong» som betyr å ordne i henhold til visse standarder og omstendigheter (Jojeong, u.å., min oversettelse). Det norske ordet «å koordinere» betyr, ifølge Det Norske Akademis ordbok, «få til å virke sammen» (Koordinere, u.å.). Det norske ordet «koordinasjon» tilsvarer det engelske ordet «coordination». Ifølge Cambridge Dictionary, betyr ordet «the act of making all the people involved in a plan or activity work together in an organized way» (Coordination, u.å.). I denne oppgaven vil jeg, basert på disse definisjonene, definere ordet «koordinere» som å gjøre det mulig for en person hos en kollektiv aktør, tankesmie, å ordne situasjoner og å la andre personer hos andre kollektive aktører endre mening.

Her vil jeg bruke begrepet «den intellektuelle makten» som jeg har definert i kapittel 2. Den intellektuelle makten betyr å herske over den fysiske verden, at man alltid kan endre meningene sine når alt er sagt og gjort. Den intellektuelle makten gjør også det mulig for en person å la andre personer tenke på, føle seg og forstå noe og å endre meningene til de andre personene.

For eksempel, prøvde KMI, før forumet, å velge temaer som skulle tas opp i sesjoner av forumet og hvem KMI inviterte som foredragsholder i henhold til sine egne situasjoner og omstendigheter, basert på informasjon som KMI da hadde fått på forhånd. Slike valg i henhold til informasjonene kan betraktes som eksempelet på koordinasjon som jeg har vist ovenfor. Hva foredragsholderne skal snakke under sesjonene av forumet i henhold til temaene som KMI på forhånd har satt, kan påvirke at deltagerne som tilhører forskjellige kollektive aktører egner seg nye kunnskaper om det arktiske spørsmålet. Det som foredragsholderne skal snakke om kan også påvirke at deltagerne kan få et nytt ønske for å oppnå interesser for egne kollektive aktører med slike kunnskaper og informasjon om det arktiske spørsmålet som de egner seg under forumet. Med andre ord, har KMI, som er arrangør av forumet og på forhånd har fått visse kunnskap om temaene av forumet knyttet til de arktiske spørsmålene, den intellektuelle makten som jeg har definert i kapittel 2 for å la deltagerne tenke på, føle seg og forstå disse arktiske spørsmålene.

KMI kan, under forumet, tilpasse tiden til at deltagerne stiller spørsmål til foredragsholderne. I tillegg, kan KMI bestemme seg hvem som blir utnevnt av dem som har ønsket å stille spørsmålene i henhold til situasjonen og atmosfæren på forumet. KMI er i posisjonen der tankesmien kan koordinere en kunnskapsinnhenting av deltagerne på forumet. KMI kan koordinere forekomsten av et nytt ønsket basert på aktørenes egne interesser der. Det vil si at KMI i situasjonen kan bruke den intellektuelle makten som tankesmien har hatt.

KMI kan, etter forumet, ha relativt mindre muligheter til å bruke sin egen intellektuelle makt enn før og under forumet. Imidlertid, kan KMI eksempelvis påvirke valg av temaet som kan tas opp i kommende forum og av mulige foredragsholdere ved å få tilbakemeldinger av deltagerne og foredragsholderne av forumet som allerede er sluttet.

Av denne drøftingen, vil jeg hevde at KMI som tankesmie kan fungere som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet. Årsaken er at KMI mer og mindre var i posisjonen der tankesmien kunne bruke den intellektuelle makten for koordineringen i forumet. Hvis så, kan et nytt spørsmål om hvordan KMI egentlig kunne få den intellektuelle makten på forhånd reises.

5.1.3.2 Kritisk teori og Habermas sin kommunikative handlingsteori for det åttende Arctic Policy Forum (2019), Busan, Sør-Korea

For det andre, vil jeg drøfte det teoretiske perspektivet og teorien i denne oppgaven. Hovedspørsmålet er om det er de kollektive aktørene i seg selv som kommuniserer med hverandre. Dette spørsmålet er knyttet til drøftingene om det kritiske teoretiske perspektivet i denne oppgaven, det vil si om hvordan aktører i IR kan betraktes og handler og hvor slike aktører handler som jeg har drøftet i den første delen av kapittel 2. Dette spørsmålet er også knyttet til diskusjonen om Habermas sin kommunikative handlingsteori, spesielt om typer av aktører i slike kommunikative handlinger, enten personer som kun individer eller de kollektive, som jeg har drøftet i den siste delen av kapittel 2. Med andre ord, er det spørsmål om det er personene hos forskjellige kollektive aktører som kommuniserer med hverandre, ikke de kollektive i seg selv.

Ifølge resultatet av analysen, kommuniserer forskjellige kollektive aktører med hverandre gjennom personer hos dem. For eksempel, er det personene hos KMI, foredragsholderne og deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene som faktisk kommuniserer før/under/etter forumet, ikke de forskjellige kollektive aktørene i seg selv. De som snakker der presenterer imidlertid sine egne tilhørigheter ifølge resultatet av analysen. Det vil si at de presenterer egne

påstander og meninger ved å avklare at de tilhørte egne kollektive aktører. I så fall, betrakter deltagerne som hører slike påstander og meninger av foredragsholderne disse påstandene og meningene av de kollektive aktørene snarere enn av dem som individer. Dermed betrakter noen kanskje at det er de kollektive aktørene som kommuniserer med hverandre i forumet.

På den andre siden, er det uavhengige individer, ikke dem hos de kollektive aktørene, som presenterer påstandene og meningene når de eksempelvis bruker følgende ord: «Etter min personlige mening ...»; «Denne er min personlige mening.» eller «Denne påstanden er ikke den av min tilknytning.». Med andre ord, pleier foredragsholderne og deltakerne å skille påstandene og meningene til personene som individer fra dem til deres egne tilhørigheter.

Av denne drøftingen, vil jeg hevde at det er personene hos de forskjellige kollektive aktørene i det sør-koreanske samfunnet, verken de kollektive aktørene i seg selv eller kun individer, som kommuniserer med hverandre med egne språk, kunnskaper og viljer. Jeg vil også hevde at personene også kan presentere påstander og meninger av de kollektive aktørene ved å tilpasse seg ordbruk.

5.1.3.3 Komparativ prosessporing og abduktivt resonnement for det åttende Arctic Policy Forum (2019), Busan, Sør-Korea

For det tredje, vil jeg drøfte metoden som er benyttet i denne oppgaven, spesielt knyttet til prosessporing basert på et abduktivt resonnement. Som jeg har vist ovenfor, har jeg satt startpunkt og sluttunkt for prosessporingen. Hovedspørsmålet er her om når og hvordan det arktiske samspillet foregår gjennom Det åttende Arctic Policy Forum som KMI arrangerte.

Før forumet, er startpunktet av samspillet når KMI som arrangør av forumet og en koordineringsaktører ber mulige foredragsholdere hos forskjellige kollektive aktører om de kan holde foredragene i forumet ved å eksempelvis sende beskjeden via e-post. Det blir sluttunktet av samspillet når noen av de mulige foredragsforholderne som er bedt om faktisk har sendt ja-svar tilbake til KMI og KMI har mottatt svarene. Årsaken er at begge parter har blitt enige i å bli foredragsholdere i forumet som arktiske spørsmål som temaer av forumet skal tas opp. På samme måte, blir det startpunktet mellom deltagerne hos forskjellige kollektive aktører og KMI som tankesmien når de som vil være med på forumet er ferdige med å melde seg på forumet med bruk av søknadsskjema som på forhånd ble laget av KMI. I så fall, blir det sluttunktet av samspillet når KMI har mottatt de utfylte skjemaene og sendt dem beskjeder i form av, for eksempel, bekreftelser. Årsaken er at begge parter har blitt enige i å være med på forumet der det arktiske spørsmålet skulle snakkes om. Det vil si at det arktiske samspillet mellom KMI og

personene hos de forskjellige kollektive aktørene for å søke enighet om deltagelse av forumet før forumet er fullstendig.

Det finnes, under forumet, muligheter til å bli både startpunkt og sluttspunkt av det arktiske samspillet i noen situasjoner. For eksempel, blir det kanskje startpunktet når tre foredragsholdere hos forskjellige kollektive aktører ved åpningsseremonien av forumet taler deltagerne. Årsaken er at det finnes muligheter til at noen av deltagerne blir, på en implisitt måte, enige i å starte med forumet og være med på forumet. Imidlertid, er det tvil om hvor sluttspunktet i denne situasjon skal settes. Årsaken er at deltagerne i utgangpunktet har verken muligheter eller måter til å vise både foredragsholderne slike enigheter gjennom språk under åpningsseremonien. På den ene siden, blir startpunktet når foredragsholderne hos de forskjellige kollektive aktørene under de tre sesjonene viser påstander og meninger til deltagerne. På den andre siden, er det tvil om hvor sluttspunktet skal settes i disse situasjonene. Årsaken er at deltagerne i utgangpunktet ikke er gitt tid og muligheter til å spørre foredragsdeltagerne om påstandene og meningene. Det vil si at de under de tre sesjonene har verken muligheter eller måter til å vise dem og andre deltagere slike enigheter om dem gjennom språk hovedsakelig. Imidlertid, har samspillet mellom foredragsholderne hos de forskjellige kollektive aktørene og KMI som koordinator foregått under diskusjonstimen etter sesjon 3. Sluttspunktet til samspillet kan settes. Årsaken er at deltagerne under, i hvert fall, lunsj- og kaffepauser mellom sesjonene har muligheter til å vise enigheter om påstandene og meningene til deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene og kanskje til foredragsholderne.

Etter forumet, kan mer samspillet kan startes og slutes. I så fall, har deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene frivillig pratet med hverandre om temaene som er tatt opp under forumet med å eksempelvis drikke kaffe og spise middag sammen selv om KMI ikke ga mulighet av middag der alle deltagere kunne være med.

Av denne drøftingen, vil jeg, basert på det abduktive resonnementet, hevde at det finnes muligheter til å bli både startpunkter og sluttpunkter for det arktiske samspillet i hele forumet som KMI arrangerte. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen før forumet, 2) å sette en lunsj- og kaffepause etter hver sesjon og en spørsmålstime og en diskusjonstime under forumet og 3) å sikre at personene hos de forskjellige kollektive aktørene, etter forumet, i hvert fall kan prate med hverandre om temaene frivillig som ble tatt opp i forumet. Samtidig er en mulighet nødvendig, for eksempel mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet.

5.2 Det 126. Ocean Forum (2015), Tokyo, Japan

5.2.1 Dokumentanalyse og litteraturgjennomgang

5.2.1.1 Før forumet: betimelig før 27. november 2015

Før forumet ble avholdt, hadde OPRI som var tankesmien i Japan, som jeg har vist i kapittel 4, publisert bulletinen om forumet på SPF sin webside (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-f). Ifølge bulletinen, ble forumet finansiert av TNF som også er en stiftelse i Japan og jeg har vist i kapittel 4. Temaet av forumet var, ifølge sammendraget av forumet, arktisk politikk i Japan med fokus på global oppvarming og NSR i tillegg til viktigheten av samarbeid mellom forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet (Ocean Policy Research Institute, 2015). Temaet som skulle bli tatt opp i forumet på det tidspunktet ble vurdert innenfor OPRI, det vil si *betimelig*. OPRI valgte en mulig foredragsholder som skulle snakke om temaet om arktisk politikk og konsulterte kandidater som kunne være med på forumet som foredragsholderen. Ifølge bulletinen av forumet og en annen kilde om andre Ocean Forum som OPRI arrangerte før, inviterte OPRI den eneste foredragsholderen som var direktør hos sekretariat for hovedkvarter for havpolitikk for Kabinettsekretariat/«内閣官房総合海洋政策本部事務局 内閣参事官/Naikaku Kanbō Sōgō Kaiyō Seisaku Honbu Jimukyoku Naikaku Sanjikan» og som var én av de statlige aktørene i det japanske samfunnet. Det var OPRI som bestemte seg at japansk språk skulle brukes i forumet. Årsaken er at bulletinen ble kunngjort med kun japansk språk. OPRI valgte ikke bare temaet som skulle tas opp i forumet, men også sted og dato for forumet.

Etter OPRI besluttet hvem skulle bli invitert som foredragsholderen for forumet og sted og dato, det vil si 27. november i 2015 og bygningen av SPF i Tokyo, kunngjorde OPRI bulletinen av forumet og begynte med mottakelse av deltakelse på forumet på SPF sin webside. Ifølge bulletinen og påmeldingsskjemaet som OPRI lagde og som jeg har innhentet med «snøballmetoden», skulle de som ville delta på forumet sende OPRI e-post for påmeldinger med personlige informasjon som navn og tilhørighet (Sasakawa Peace Foundation, u.å.-e). Imidlertid skulle OPRI ikke sende dem beskjeder om bekreftelsen av påmeldingen ifølge bulletinen. Jeg har søkt etter medieomtale i Japan uten hell, men det var ikke noen japansk mediedekning om forumet.

11/27 海洋政策研究所 第126回海洋フォーラム 「我が国の北極政策について」のお知らせ

11月27日（17時～18時30分）、笹川平和財団ビル11階国際会議室（東京港区虎ノ門）にて内閣官房総合海洋政策本部事務局 内閣参事官の堀内俊彦氏をお招きし、海洋フォーラムを開催いたします。

四方を海に囲まれた海洋国日本の発展のためには、海洋に関する情報の共有や意見の交換、また、必要なことを海洋政策に反映させる力の結集が必要であると考えます。そこで、当財団では、その時々海洋に関する社会の関心事項の中からテーマを選定して、概ね月1回のペースで「海洋フォーラム」を開催しております。

地球温暖化の影響を受け、北極海周辺の環境が急速に変化している中、北極に対する国際的な関心が高まっています。我が国でも、2013年の海洋基本計画において北極海をめぐる取組を重点的に推進すべき課題と位置づけており、これを受けて2015年10月16日には、総合海洋政策本部が初の「我が国の北極政策」を決定・発表し、我が国の具体的な政策が明確になりました。今回の海洋フォーラムは、今回発表されたこの我が国初の北極政策をテーマに取り上げて開催します。

海洋問題に関心の深い皆様方の積極的なご参加をお待ちしております。

- テーマ： 「我が国の北極政策について」
- 日時： 2015年11月27日（金）17：00～18：30(受付開始16：30)
- 会場： 東京都港区虎ノ門1-15-16 笹川平和財団ビル11階国際会議場
（東京メトロ銀座線 虎ノ門駅下車 出口4より徒歩1分）
*** 笹川平和財団ビルで開催いたしますのでご注意ください。**
- 主催： 公益財団法人笹川平和財団 海洋政策研究所
- 講師： 堀内 俊彦氏（内閣官房総合海洋政策本部事務局 内閣参事官）
- お申込み： 参加無料・要事前登録。
ご芳名、会社名、部署名を kaiyoforum@spf.or.jpまでお送りください。
申込受付のご連絡はいたしませんので、当日直接会場にお越し下さい。
定員となり次第、締め切りますので予めご了承ください。
- 事務局： 公益財団法人笹川平和財団 海洋政策研究所
TEL: 03-5157-5238
FAX: 03-5157-5230
EMAIL: kaiyoforum@spf.or.jp

※海洋フォーラムの既開催分の内容については[こちら](#)をご覧ください。

「この事業はポートレースの交付金による日本財団の助成を受けて実施します」

Figur 2. Bulletinen av Det 126. Ocean Forum

5.2.1.2 Under forumet: 27. november 2015

Fra kl. 1630 skulle deltagerne av forumet først sjekke om påmeldingene av forumet ble godkjent ifølge bulletinen når de ankom til bygningen av SPF i Tokyo hvor forumet skulle holdes. Deltagerne fylte da disse informasjonene i skjemaet som OPRI på forhånd lagde. Ifølge bulletinen skulle forumet begynnes fra kl. 1700. Ifølge informasjon kun om tilhørigheten til deltagerne på forumet som OPRI fortalte meg via e-post, var antall deltagerne 91, og statlige aktører (15), ambassadører (3), næringslivsaktører (for eksempel selskaper for miljø (3), fiskeri (1), havfrakt (6), kommunikasjon (1), skipsbygging (6), bygging (3) og energi(2)), akademia (for eksempel universiteter (11) og forskningsinstitusjoner (16)) og andre grupper i det japanske samfunnet var med på forumet (OPRI, e-post, 23. oktober 2020).

Ifølge artikkelen som handlet om et annet tema av Ocean Forum av OPRI og som jeg har innhentet med «snøballmetoden», ga personer av OPRI først en åpningsadresse av forumet (Sasakawa Peace Foundation, 2019b). Personen introduserte foredragsholderen for deltagerne.

Etterpå skulle den eneste foredragsholderen som kom fra Kabinettsekretariatet snakke om arktisk politikk i Japan ifølge bulletinen. Etter foredraget skulle deltagerne, ifølge bulletinen, ha verken mulighet til å stille spørsmål til foredragsholderen eller gi tilbakemeldinger. Imidlertid ble en kort tid for dem gitt deltagerne basert på situasjonen av forumet ifølge rapporten som OPRI kunngjorte om forumet. Der kunne deltagerne stille spørsmål, og den eneste foredragsholderen kunne gi svar på dem. Ett av spørsmålene var, ifølge sammendraget av forumet, hvordan den japanske regjeringen som en statlig aktør i det japanske samfunnet skulle gjøre tiltak for havmiljø og global oppvarming. Et annet spørsmål var, ifølge sammendraget av forumet, om utvikling av menneskelige ressurser i Arktis og opplæring av forskere som jeg hadde vist som ett av de arktiske spørsmålene i delkapittelet 1.2.1. Det var én hos OPRI bestemte hvem som kunne stille spørsmål og hvor mye tid kunne brukes. Etter foredraget, var det, ifølge bulletinen av et annet Ocean Forum som OPRI arrangerte før, personen som jobbet på OPRI som skulle gi en avslutningsadresse av forumet.

5.2.1.3 Etter forumet: Etter kl. 1830, 27. november 2015

OPRI satte ikke noen sosiale arrangementer i form av, for eksempel, middag etter forumet ifølge bulletinen. Imidlertid fantes det, ifølge bulletinen av et annet Ocean Forum som jeg har innhentet med «snøballmetoden», muligheter til at noen av deltagerne prøvde å stille spørsmål og gi tilbakemeldinger til foredragsholderen frivillig (Kaiyō seisaku kenkyūjo burogu, 2013). Deltagerne kunne, ikke minst, frivillig kommunisere med hverandre etter forumet. De kunne

kommunisere med hverandre gjennom, for eksempel, småprater og utveksling av navnekort som er en japansk kultur. Imidlertid, ifølge bulletinen, skulle middagen for alle deltagere på forumet ikke arrangeres av OPRI til tross for at slike muligheter til middagen ofte pleide å bli holdt for å kunne bli kjent med hverandre ved å drikke alkohol, som var en tradisjonell japansk kultur.

5.2.2 Prosessporing med det teoretiske perspektivet og teorien

OPRI som tankesmie i det japanske samfunnet fungerer som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet. Basert på dette, vil jeg gjennomføre prosessporing. Her vil jeg prøve å anvende det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori når det gjelder OPRI sin case. Jeg vil sette startpunktet at det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet ikke foregår. Jeg vil også sette sluttpunktet at det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet har foregått. Det 126. Ocean Forum ligger mellom startpunktet og sluttpunktet.

5.2.2.1 Før forumet: betimelig før 27. november 2015

Hvordan kan det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori kobles til resultatet fra dokumentanalyse med litteraturgjennomgang presentert ovenfor? Det viktigste av Habermas sin kommunikative handlingsteori er et samspill hvor man søkte en enighet hvor man kunne forstå hverandre gjennom språk. Før forumet, ble det arktiske samspillet mellom den eneste foredragsholderen som tilhørte en del av den statlige aktøren i det japanske samfunnet og personene hos OPRI som var tankesmien i samfunnet foregått. Årsaken er at de kommuniserte med hverandre for deltagelsen på forumet gjennom språk. Mer konkret, skjedde samspillet mellom Kabinettssekretariatet og OPRI som de kollektive aktørene da de kommuniserte med hverandre om hvilket tema som skulle snakkes om på foredraget av forumet. På den andre siden, ble det arktiske samspillet mellom personer hos forskjellige kollektive aktører, det vil si deltagere, som ville med på forumet og OPRI ikke nødvendigvis foregått da. Årsaken er at OPRI ikke sendte dem som ville med på forumet tilbake bekreftelser på forumet, for eksempel via e-post etter de påmeldte forumet som resultatet av analysen har vist. Mer konkret, sendte ikke OPRI bekreftelse på registrering etter deltagerne meldte seg på forumet. Det vil si at samspillet var ufullstendig. I tillegg, ble ikke samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene som jeg hadde definert i delkapittelet 1.4 og i delkapittelet 5.2.1.1, blant annet statlige aktører, næringsaktører, akademia, ved bruk av informasjon kun om

tilhørighetene av deltagerne gjennomført heller. Årsaken er at de ikke hadde muligheter til å kommunisere med hverandre på dette tidspunktet. Det vil si at det er tvil om i hvilken grad personene hos de forskjellige kollektive aktørene som påmeldte forumet faktisk kan få forventninger til forumet, som kan bli et grunnlag for universelle interesser for alle som er engasjert i det arktiske spørsmålet.

Det andre viktige punktet av teorien er at kommunikative handlinger baseres på universelle interesser hvor de engasjerer seg i koordinering av handlinger mellom aktører og skaper en sosial solidaritet. Basert på det, kan OPRI som arrangør av forumet knyttes ved å utarbeide for og å koordinere en arena hvor forumet holdes, hvor sosialisering mellom personene hos forskjellige kollektive aktører som ville med på forumet kan skje og hvor en sosial solidaritet kan skapes. Mer konkret, koordinerte OPRI, som jeg har vist i delkapittelet 5.2.1.1, stedet av forumet. Det vil si at tankesmien bestemte at forumet ble holdt i bygningen av SPF i Tokyo. I tillegg, er OPRI involvert i oppnåelse av identitet hos personer som tilhører forskjellige kollektive aktører ved å la deltakerne oppgi sine egne tilhørigheter i påmeldingen til forumet. Mer konkret, måtte deltagerne gi informasjon om egne tilhørigheter da de meldte seg på forumet.

Av disse grunnene, er det tvil om det, før forumet, finnes mulighet til at kommunikasjonsmåter av OPRI og deltagerne som er i japansk kultur og temaer for slike kommunikasjonsmåter endres. Det er også usikkert på i hvilken grad reproduksjon av japansk kultur gjennom slike endrete kommunikasjoner og en sosial integrering gjennom det arktiske spørsmålet kan skje.

5.2.2.2 Under forumet: 27. november i 2015

Et samspill hvor man søker en enighet hvor man kan forstå hverandre gjennom språk kan foregå under forumet. For eksempel, har foredragsholderen prøvd med det arktiske samspillet med deltagerne ved å snakke om det arktiske spørsmålet som temaet av forumet. Samspillet mellom foredragsholderen hos den statlige aktøren og deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene kan også foregå. Årsaken er at deltagerne har muligheter til å stille spørsmål og gi tilbakemeldinger om påstander og meninger som foredragsholderen snakker for å vise enigheter gjennom språk. Mer konkret, stilte deltagerne den eneste foredragsholderen hos den statlige aktøren i det japanske samfunnet, Kabinetssekretariatet, spørsmålene som jeg har vist i delkapittel 5.2.1.2. Samtidig er det tvil om slike samspill mellom deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene kan foregå. Årsaken er at OPRI, ifølge resultatet av analysen, ikke har sikret for diskusjonstimen mellom deltagerne under forumet der de kan ha kommunisert med

hverandre i form av diskusjon og småprat til tross for at man kan utveksle viktig informasjon selv i en veldig kort samtale.

Det første viktige punktet av Habermas sin kommunikative handlingsteori er at kommunikative handlinger muliggjør kommunikasjon, og de arver og fornyer kulturelle tradisjoner. Basert på dette, gjør en arena av spørsmålstimen, eksempelvis, kommunikasjon om det arktiske spørsmålet mulig ved et samspill hvor man søker en enighet. Mer konkret, hadde deltagerne spørsmålstimen under forumet som jeg har vist i det forrige avsnittet.

Basert på det andre viktige punktet av teorien, baseres en koordinering av tiden i foredraget, eksempelvis, felles interesser av deltagerne for å kunne høre foredraget videre. I så fall, tolererte OPRI som arrangør av forumet at den eneste foredragsholderen fortsatte å snakke over den tildelte tiden av OPRI på grunn av en engasjerende situasjon i foredraget og så videre. I tillegg, tolererte OPRI også at deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene stilte spørsmål og ga tilbakemeldinger til foredragsholderen. Det vil si at det fantes muligheter for at det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene som deltagerne skjedde gjennom koordinering av OPRI, mer presist ved at OPRI brukte den intellektuelle makten for koordinering som jeg har definert i delkapittelet 2.3.2 og jeg skal drøfte i delkapittelet 5.2.3.1.

5.2.2.3 Etter forumet: Etter kl. 1830, 27. november 2015

Det finnes, etter forumet, muligheter til å foregå videre samspill hvor man søker en enighet. Ett eksempel på samspillet er at deltagerne både hos samme og forskjellige kollektive aktører snakket om det arktiske spørsmålet frivillig etter forumet. Et annet eksempel på det er at deltagerne kanskje selv spurte foredragsholderne om temaet som ble tatt opp i forumet. Disse er samme type av den kommunikative handlingen som kan ha foregått under forumet, for eksempel i form av kaffepause som OPRI ikke faktisk hadde satt i det 126. Ocean forumet. Det arktiske samspillet gjennom kommunikative handlinger kunne ha foregått hvis OPRI har gitt deltagerne slike muligheter og tid for at de kunne bli enige om påstander og meninger som foredrageren presenterte. Mer konkret, ga OPRI ikke deltagerne slike muligheter etter forumet (f.eks. middag for deltagelse på forumet som jeg har vist i delkapittel 5.2.1.3) og derfor fantes det ingen mulighet til å foregå det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene der ved bruk av OPRI sin egen intellektuelle makt for koordinering. Det fantes mulighet til at en fornyelse av kulturelle tradisjoner om det arktiske spørsmålet innenfor en kollektiv aktør kan skje ved at deltagerne hos den samme kollektive aktøren prater med hverandre om temaet som

ble tatt opp i forumet. Der egner de seg ny kunnskap om det arktiske spørsmålet og ved at de deler erfaringer under forumet.

5.2.3 Drøftinger

5.2.3.1 Det 126. Ocean Forum, 27. november i 2015, Tokyo, Japan

OPRI som tankesmie i det japanske samfunnet fungerer som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.

Det norske ordet «koordinasjon» tilsvarer det japanske ordet «調整/Chōsei». Ordet betyr å samordne eller gjøre noe balansert og riktig (Chōsei, u.å., min oversettelse). Basert på denne definisjonen vil jeg bruke ordet «koordinere» som jeg har definert ovenfor i tillegg til begrepet «den intellektuelle makten» som jeg har definert i kapittel 2.

For eksempel, har OPRI, før forumet, koordinert tema og foredragsholder. Det vil si at OPRI påvirker forekomsten av et mulig ønske av deltagelse på forumet og at tankesmien på forhånd har egnet seg ny kunnskap om det arktiske spørsmålet med å bruke den intellektuelle makten.

OPRI spiller sannsynligvis rollen som koordinerende aktør for at noen av deltagerne eksempelvis stiller spørsmål til foredragsholderen og at foredragsholderen gir svar og tilbakemeldinger. Årsaken er at spørsmålstimen, ifølge resultatet a analysen, er sikret til tross for at informasjon om spørsmålstimen ikke har vist i bulletinen. Dette betyr at OPRI som arrangør av forumet er i en posisjon til å kunne gjøre det i henhold til situasjonen og atmosfæren på forumet. OPRI er i posisjonen til å bruke den intellektuelle makten for koordineringen.

OPRI hadde, etter forumet, ikke så mye til å koordinere. Samtidig kan OPRI påvirke valg av temaer som skal tas opp i det kommende forumet og hvem som skal inviteres som foredragsholder.

Av denne drøftingen, vil jeg hevde at OPRI som tankesmie kan fungere som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet i Det 126. Ocean Forum. Årsaken er at OPRI var i posisjonen der tankesmien kunne bruke den intellektuelle makten for koordineringen i forumet. Hvis så, kan det nye spørsmålet om hvordan OPRI egentlig kunne få den intellektuelle makten på forhånd reises her også.

5.2.3.2 Kritisk teori og Habermas sin kommunikative handlingsteori for det 126. Ocean Forum, 27. november i 2015, Tokyo, Japan

For det andre, vil jeg drøfte det teoretiske perspektivet og teorien i denne oppgaven. Er det kollektive aktører i seg selv som kommuniserer med hverandre? Eller, er det egentlig personene hos forskjellige kollektive aktører som kommuniserer med hverandre, ikke kollektive aktører i seg selv?

For eksempel, er det personene hos OPRI, foredragsholderne og deltagerne hos de forskjellige kollektive aktørene som faktisk kan kommunisere med hverandre før/under/etter forumet, ikke de kollektive aktørene i seg selv. Imidlertid presenterer de som snakker der, ifølge resultatet av analysen, sine egne tilhørigheter. Det vil si at de presenterte egne påstander og meninger ved å avklare at de tilhørte egne kollektive aktører. Dermed betrakter noen kanskje at det er de kollektive aktørene som kommuniserer med hverandre i forumet.

På den andre siden, er det uavhengige individer, ikke dem hos de kollektive aktørene, som presenterer påstandene og meningene når de eksempelvis bruker følgende ord: «Etter min personlige mening...»; «Denne er min personlige mening.» eller «Denne påstanden er ikke den av min tilknytning.». Med andre ord, pleier foredragsholderne og deltakerne å skille påstandene og meningene til personene som individer fra dem til deres egne tilhørigheter.

Av denne drøftingen, vil jeg hevde at det er personene hos de forskjellige kollektive aktørene i det japanske samfunnet, verken de kollektive aktørene i seg selv eller kun individer, som kommuniserer med hverandre med egne språk, kunnskaper og viljer. Til slutt, vil jeg hevde at personene også kan presentere påstander og meninger av de kollektive aktørene ved å tilpasse seg ordbruk.

5.2.3.3 Komparativ prosessporing og abduktivt resonnement for det 126. Ocean Forum, 27. november i 2015, Tokyo, Japan

For det tredje, vil jeg drøfte metoden som ble benyttet i denne oppgaven, spesielt knyttet til prosessporing basert på et abduktiv resonnement. Som jeg har vist ovenfor, har jeg satt startpunkt og sluttpunkt for prosessporingen. Hovedspørsmålet er her også om når og hvordan det arktiske samspillet foregår gjennom Det 126. Ocean Forum som OPRI arrangerte.

For eksempel, finnes det muligheter til at det arktiske samspillet kan foregå før, under og etter forumet. Før forumet, er samspillet startet når OPRI som en tankesmie har bedt foredragsholderen hos den statlige aktøren i det japanske samfunnet. Det vil si en del av den

japanske regjeringen, ved å eksempelvis sende e-post. I så fall, blir det slutt punktet av samspillet når noen av de mulige foredragsforholderne som er bedt om faktisk har sendt ja-svar tilbake til OPRI og OPRI har mottatt svarene. Årsaken er at begge parter har blitt enige i å bli foredragsholdere i forumet som arktiske spørsmål som temaer av forumet skal tas opp. Samspillet mellom OPRI og de som tilhørte forskjellige kollektive aktører og påmeldte forumet var ikke sluttet. Årsaken er at OPRI ikke sendte bekreftelser av påmeldingene av forumet til dem ifølge resultatet av analysen. Det vil si at det arktiske samspillet mellom OPRI og personene hos de forskjellige kollektive aktørene for å søke enighet om deltagelse av forumet før forumet er ufullstendig.

Det finnes, under forumet, mulighet til at det arktiske samspillet foregår. Ifølge resultatet av analysen, blir det kanskje start punktet av samspillet når personen hos OPRI ved åpningsseremonien av forumet talte deltagerne. Årsaken er at det finnes mulighet til at noen av deltagerne, på en implisitt måte, ble enige i å starte med forumet og være med på forumet. Imidlertid, er det tvil om hvor slutt punktet av det arktiske samspillet i denne situasjonen skal settes. Årsaken er at deltagerne i utgangspunktet ikke har muligheter til å vise foredragsholderen og andre deltagere slike enigheter gjennom språk under åpningsseremonien. Imidlertid, har deltagerne, ifølge resultatet av analysen, muligheter til å spørre spørsmål og gi tilbakemeldinger om påstander og meninger til foredragsholderen i form av, for eksempel, en spørsmålstime som OPRI faktisk har sikret under forumet. Det vil si at deltagerne har muligheter til å vise enigheter om slike påstander og meninger gjennom språk til foredragsholderen hos den statlige aktøren da. Likevel, har OPRI ikke satt tid for pause under forumet for å kunne plate om det arktiske spørsmålet som er tatt opp i foredraget sammen. Dermed er det usikkert om det arktiske samspillet mellom personene hos de forskjellige kollektive aktørene, det vil si deltagerne her, egentlig er sluttet under forumet.

Deltagerne hos samme kollektive aktører som har vært kjent med hverandre relativt godt fra før frivillig kommuniserer, etter forumet, med hverandre om det arktiske spørsmålet som er tatt under forumet. I tillegg, prater noen av deltagerne og den eneste foredragsholderen kanskje sammen ved å stille spørsmål og gi svar for å søke enighetene.

Av denne drøftingen, vil jeg, basert på det abduktive resonnementet, hevde at det finnes muligheter til å bli både start punkter og slutt punkter av det arktiske samspillet i hele forumet som OPRI arrangerte. Noen muligheter som fører til å kunne slutte det arktiske samspillet er imidlertid nødvendige. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen

før forumet, 2) å sette en pause og en diskusjonstime mellom personene hos de forskjellige kollektive aktørene under forumet og 3) å sikre mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet.

6. Avslutning

I kapittel 1 har jeg vist min følgende problemstilling i denne oppgaven som jeg som én av «Zainichi»-koreanere, har skrevet på norsk: *Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet?* Forskningsspørsmål for å kunne føre oppgaven i retningen som jeg ønsker og besvare denne problemstillingen var som følger:

- 1) Hvilke typer aktører deltar i det arktiske samspillet med andre kollektive aktører i det sør-koreanske og japanske samfunnet, for eksempel statlig aktør, næringslivsaktør, akademia eller sivilsamfunn?
- 2) Hvordan handler aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet for å delta i det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører, for eksempel konkurranse, samarbeid, samspill eller koordinering?
- 3) Hvor handler aktørene i det sør-koreanske og japanske samfunnet, for eksempel i internasjonale systemer eller et forum?
- 4) Gjennom hvilke prosesser foregår det arktiske samspillet mellom de forskjellige kollektive aktørene?

Mine caser for problemstillingen var som følger:

- 1) *Korea Maritime Institute (KMI) i Busan som tankesmie i det sør-koreanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.*
- 2) *Ocean Policy Research Institute (OPRI) i Tokyo som tankesmie i det japanske samfunnet som koordinerende aktør og arena for koordinering av andre kollektive aktører i det arktiske samspillet.*

For avgrensning av problemstillingen, har jeg definert begrepene «det arktiske samspillet» og «forskjellige kollektive aktører» i problemstillingen. Det første begrepet har betydd samspillet mellom personer hos forskjellige kollektive aktører som er engasjert i de arktiske spørsmålene. Det andre begrepet har betydd ulike typer av aktører som består av ikke bare én, men mange ulike grupper, institusjoner og organisasjoner og så videre, for eksempel statlig aktør, næringslivsaktør, akademia, sivilsamfunn og tankesmie.

I kapittel 2 har jeg først presentert sør-koreanske og japanske politiske ideer. Så har jeg vist det kritiske teoretiske perspektivet i denne oppgaven som fokuserer på 1) personer hos forskjellige

kollektive aktører, 2) samspill gjennom kommunikasjon med språk og 3) fora som en arena. Jeg har deretter vist Habermas sin kommunikative handlingsteorien som jeg har brukt i kapittel 5 med fokus på samspillet med kommunikasjon gjennom språk og den intellektuelle makten. I tillegg, har jeg drøftet anvendelsen av kritisk teori med fokus på «teori og praksis».

I kapittel 3 har jeg beskrevet forskningsdesignet mitt. Det er den deskriptive, fortolkende og komparative casestudien med prosesssporing basert på den metodologiske konstruktivismen og på det abduktive resonnementet for å spore en mulig forklaring av de sosiale fenomenene. Så har jeg beskrevet dokumentanalyse og litteraturgjennomgang med «snøballmetoden» og «moderdokumenter». Deretter har jeg beskrevet at jeg har gjennomført litteratursøkingene og feltarbeidet under COVID-19 og med de eksterne midlene. Til slutt, har jeg redegjort for validiteten og reliabiliteten basert på bakgrunnen av «Zainichi»-koreaner.

I kapittel 4 har jeg gitt svar på forskningsspørsmålene én, to og tre for å gi tilstrekkelig svar på problemstillingen. Det vil si at jeg først har vist de empiriske beskrivelsene av sør-koreansk og japansk case av denne oppgaven. Så har jeg kontekstualisert beskrivelsene av disse to casene.

I kapittel 5 har jeg først gjennomført dokumentanalyse og litteraturgjennomgang for hver case. Jeg har da brukt bulletinene og sammendragene av disse to forumene. Så har jeg prøvd å gjennomføre prosesssporing med det arktiske samspillet ved bruk av det kritiske teoretiske perspektivet og Habermas sin kommunikative handlingsteori. Deretter har jeg drøftet resultatene av analysene knyttet til casene mine, det teoretiske perspektivet og teorien og den metodiske tilnærmingen for å kunne gi tilstrekkelig svar på problemstillingen i denne oppgaven nedenfor.

Hva er svar på problemstillingen da? Jeg vil gi følgende svar på problemstillingen som følger:

- 1) *Det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det sør-koreanske samfunnet kan foregå før, under og etter Det åttende Arctic Policy Forum som KMI arrangerte ved bruk av KMI sin intellektuelle makt for koordinering. Årsaken er at muligheter som fører til å kunne slutte det arktiske samspillet ble satt før, under og etter forumet. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen før forumet, 2) å sette en lunsj- og kaffepause etter hver sesjon og en spørsmålstime og en diskusjonstime under forumet og 3) å sikre at personene hos de forskjellige kollektive aktørene, etter forumet, i hvert fall kan prate med hverandre om temaene frivillig som*

ble tatt opp i forumet. Samtidig er en mulighet nødvendig, for eksempel mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet.

- 2) *Det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører i det japanske samfunnet kan foregå før, under og etter Det 126. Ocean Forum som OPRI arrangerte ved bruk av OPRI sin intellektuelle makt for koordinering. Noen muligheter som fører til å kunne slutte det arktiske samspillet er imidlertid nødvendige. Eksempler på mulighetene er 1) å sende bekreftelsen av påmeldingen før forumet, 2) å sette en pause og en diskusjonstime mellom personene hos de forskjellige kollektive aktørene under forumet og 3) å sikre mulighet av middag der alle deltagere kan være med etter forumet.*

Hvordan kan denne oppgaven bidra med i arktisk forskning? For eksempel, er denne oppgaven innenfor «문과/Mungwa»-feltet og «文系/Bunkei»-feltet blant annet samfunnsvitenskap og statsvitenskap og kan bidra med arktisk forskning på kultur og samfunn i tillegg til utdanning og forskning. Jeg vil også tro på at oppgaven eksempelvis kan bidra med mer engasjement i det arktiske spørsmålet i ikke-arktiske land.

Samtidig, ser jeg at det finnes noen muligheter til videre forskning i dette forskningsprosjektet for masteroppgaven. For eksempel, bør det også tas hensyn til at flere prosesser av samspill, ikke bare den ene prosessen, kan vurderes når prosessoring som metode blir gjennomført. Likevel har jeg fått nye forskningsresultater gjennom analysene i kapittel 5 som jeg har vist på svarene på problemstillingen. Dette er selve det abduktive resonnetet som jeg har vist til i kapittel 3.

Jeg ser at dette forskningsprosjektet i denne oppgaven kan utvikles med å eksempelvis lage følgende problemstilling: Hvordan foregår det arktiske samspillet mellom forskjellige kollektive aktører mellom det sør-koreanske og japanske samfunnet? I så fall, ser jeg eksempelvis at det kritiske teoretiske perspektivet som jeg har benyttet i denne oppgaven kanskje kan benyttes sammen med en kritisk utenrikspolitisk analyse som en analytisk metode. «Science Diplomacy» kan være mulige caser av analysen eksempelvis. I tillegg kan temaet av denne oppgaven forskes på videre ved bruk av de sør-koreanske og japanske politiske ideene knyttet til forhold mellom stat og samfunn som jeg har vist oversiktene over i kapittel 2. Jeg har prøvd å forankre forskningen min for masteroppgaven inn i arktisk forskning. Jeg vil tro på

at dette forskningsprosjektet også kunne bidra til å produsere og bygge ny kunnskap i arktisk forskning i det norske og skandinaviske samfunnet som jeg har vist i første del av kapittel 1.

Forkortelser

AMAP	Arctic Monitoring and Assessment Programme
FNI	Fridtjof Nansens Institutt
IR	International Relations
KAST	Korean Academy of Science and Technology
KMI	Korea Maritime Institute
KOPRI	Korea Polar Research Institute
NSR	Northern Sea Route
OPRI	Ocean Policy Research Institute
SOF	Ship and Ocean Foundation
SPF	Sasakawa Peace Foundation
TNF	The Nippon Foundation
UiO	Universitetet i Oslo

Litteraturliste

- Actor, n. (u.å.). I *Oxford English Dictionary*. Tilgjengelig fra <https://www.oed.com/view/Entry/1963?redirectedFrom=actor#eid> [Lest 28. april 2020].
- Akademia. (u.å.). I *Store norske leksikon*. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/akademia> [Lest 30. april 2020].
- Aktør. (u.å.). I *Det Norske Akademis ordbok*. Tilgjengelig fra: <https://naob.no/ordbok/aktør> [Lest 10. april 2020].
- Alio. (2020). 18. suip mit jichul hyeonhwang. Tilgjengelig fra: <http://www.alio.go.kr/popReportTerm.do?apbaId=C0295&reportFormRootNo=31401> [Lest 12. oktober 2020].
- Andersen, S. S. (2013). *Casestudier: Forskningstrategi, generalisering og forklaring*. 2 utg. Bergen: Fagbokforlaget.
- Arctic Challenge for Sustainability Project. (u.å.). Hokkyoku no Shokadai ni Kansuru Kokusaiteki na Kenkyū ya Giron no Ba de Katsuyaku dekiru Wakate wo Ikusei suru. Tilgjengelig fra: <https://www.nipr.ac.jp/arcs/project/capacity/index.html> [Lest 30. oktober 2020].
- Arctic Council. (2015a). Conservation of Arctic Flora and Fauna. Tilgjengelig fra: <https://arctic-council.org/index.php/en/about-us/working-groups/caff> [Lest 29. mai 2020].
- Arctic Council. (2015b). Protection of the Arctic Marine Environment. Tilgjengelig fra: <https://arctic-council.org/index.php/en/about-us/working-groups/pame> [Lest 29. mai 2020].
- Arctic Council. (2019a). Arctic Contaminants Action Program. Tilgjengelig fra: <https://arctic-council.org/index.php/en/about-us/working-groups/acap> [Lest 29. mai 2020].
- Arctic Council. (2019b). Sustainable Development Working Group. Tilgjengelig fra: <https://arctic-council.org/index.php/en/about-us/working-groups/sdwg> [Lest 29. mai 2020].
- Arctic Council. (u.å.-a). Observers. Tilgjengelig fra: <https://arctic-council.org/en/about/observers/> [Lest 1. desember 2019].
- Arctic Council. (u.å.-b). The Arctic Council: A backgrounder. Tilgjengelig fra: https://arctic-council.org/images/PDF_attachments/2015-07-03_Arctic_Council_Backgrounder_PRINT_VERSION_NO_LINKS.pdf [Lest 30. januar 2020].
- Arctic Environment Research Center. (u.å.). Hokkyoku Ondanka Kenkyū no Joshō. Tilgjengelig fra: <https://www.nipr.ac.jp/aerc/research/KP-10.html> [Lest 30. oktober 2020].
- Arctic Monitoring and Assessment Program. (u.å.). Geographical coverage. Tilgjengelig fra: <https://www.amap.no/about/geographical-coverage> [Lest 8. mai 2020].
- Arctic Partnership Week 2019. (u.å.-a). 2019 Arctic Partnership Week (APW) : Cooperation, beyond the borders. Tilgjengelig fra: http://apw.koreapolarportal.or.kr/APW/html/main_e.html [Lest 24. oktober 2020].
- Arctic Partnership Week 2019. (u.å.-b). Chamgasincheongseo jakseong. Tilgjengelig fra: http://apw.koreapolarportal.or.kr/APW/html/application_k.html [Lest 30. mars 2020].

Arctic Partnership Week 2019. (u.å.-c). Je8hoe bukgeukae jeongchaekporeom (The 8th Arctic Policy Forum). Tilgjengelig fra: http://apw.koreapolarportal.or.kr/APW/html/program2_k.html [Lest 29. mai 2020].

Arctic Portal. (2017). The 3rd Korean Arctic Academy. Tilgjengelig fra: <https://arcticportal.org/ap-library/news/1924-2017-07-18-16-19-12> [Lest 30. oktober 2020].

Arctic Portal. (2018). KMI to promote cooperation for building Arctic statistics. Tilgjengelig fra: <https://arcticportal.org/ap-library/news/2080-kmi-to-promote-cooperation-for-building-arctic-statistics> [Lest 29. mai 2020].

Arktis. (2019). I *Store norske leksikon*. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/Arktis> [Lest 30. januar 2020].

Arktisk. (u.å.). I *Det Norske Akademis ordbok*. Tilgjengelig fra: <https://www.naob.no/ordbok/arktisk> [Lest 7. desember 2019].

Baldwin, D. A. (1993). *Neorealism and Neoliberalism: The Contemporary Debate*. New York: Columbia University Press.

Beach, D. og Pedersen, R. B. (2014). *Process-Tracing Methods: Foundations and Guidelines*. Ann Arbor: University of Michigan Press.

Bertelsen, R. G. og Graczyk, P. (2016). Establishing shared knowledge about globalization in Asia and the Arctic. Tilgjengelig fra: <https://culanth.org/fieldsights/establishing-shared-knowledge-about-globalization-in-asia-and-the-arctic> [Lest 29. mai 2020].

Brinkmann, S. og Tanggaard, L. (2012). *Kvalitative metoder: Empiri og teoriutvikling*. Oslo: Gyldendal akademisk.

Buggeug. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: https://dict.naver.com/search.nhn?dicQuery=북극&query=북극&target=dic&ie=utf8&query_utf=&isOnlyViewEE= [Lest 30. januar 2020].

Buggeuggwon. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/f9ecc2259d404e698970a167ebd241ec> [Lest 30. januar 2020].

Bukgeukjisiksenteo. (u.å.). Bukgeukjeongchaek gibongyehoek(an). Tilgjengelig fra: <http://www.arctic.or.kr/files/pdf/m4/korea.pdf> [Lest 12. oktober 2020].

Carayannis, E.G. og Campbell, D.F.J. (2009). "'Mode 3' and 'Quadruple Helix': toward a 21st century fractal innovation ecosystem". *International Journal of Technology Management*, 46, (3/4), 201-234. doi:10.1504/IJTM.2009.023374. ISSN 0267-5730.

Choe, J. og Oka, K. (1997). Hōkoku 1 kankoku ni okeru jukyō to hō. *Hokudai hōgaku ronshū*, 48(4), 178-205. Tilgjengelig fra: [https://eprints.lib.hokudai.ac.jp/dspace/bitstream/2115/15737/1/48\(4\)_p178-205.pdf](https://eprints.lib.hokudai.ac.jp/dspace/bitstream/2115/15737/1/48(4)_p178-205.pdf).

Chōsei. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/調整-568677> [Lest 21. mai 2020].

Chriss, J. (2018). Rescuing the enlightenment project: Habermas and the postmodern challenge: *Berlin Journal of Critical Theory*, 2(1), 83-118.

- Collaboration. (u.å.). I *Cambridge Dictionary*. Tilgjengelig fra: <https://dictionary.cambridge.org/ja/dictionary/english/collaboration> [Lest 30. april 2020].
- Conde, E. og Sánchez, S. I. (2016). *Global Challenges in the Arctic Region: Sovereignty, environment and geopolitical balance*. London: Routledge.
- Cooperation. (u.å.). I *Cambridge Dictionary*. Tilgjengelig fra: <https://dictionary.cambridge.org/ja/dictionary/english/cooperation> [Lest 30. april 2020].
- Coordination. (u.å.). I *Cambridge Dictionary*. Tilgjengelig fra: <https://dictionary.cambridge.org/ja/dictionary/english/coordination> [Lest 31. mars 2020].
- Cox, R. W. (1981). Social Forces, States and World Orders: Beyond International Relations Theory. *Millennium*, 10(2), 126-155. 10.1177/03058298810100020501.
- Cryopolitics. (2013). With Swedish help, South Korea completes its first pilot service of Northern Sea Route. Tilgjengelig fra: <https://www.cryopolitics.com/2013/10/28/with-swedish-help-south-korea-completes-its-first-pilot-service-of-northern-sea-route/> [Lest 29. mai 2020].
- Davis, T. W. D. og Galligan, B. (2011). *Human Rights in Asia*. Cheltenham: Edward Elgar.
- Drew, C. (2020). 5 Key Principles of 'Thick Description' in Research (2020). Tilgjengelig fra: <https://helpfulprofessor.com/thick-description/#:~:text=Thick%20Description%3A%20observation%2C%20description%2C,and%20analysis%20of%20a%20situation.> [Lest 10. oktober 2020].
- Dunne, T. (2011). The English School. I Goodin, R. E. red. *The Oxford Handbook of Political Science*, s. 1-19. Oxford: Oxford University Press. 10.1093/oxfordhb/9780199604456.013.0034.
- Dunne, T., Kurki, M. og Smith, S. (2016). *International Relations Theories: Discipline and Diversity*. Oxford: Oxford University Press.
- Eide, A. (2009). Indigenous Self-Government in the Arctic, and their Right to Land and Natural Resources. *The Yearbook of Polar Law Online*, 1(1), 245-281. 10.1163/22116427-91000014.
- Etzkowitz, H og Leydesdorff, L. (1995). "The Triple Helix -- University-Industry-Government Relations: A Laboratory for Knowledge Based Economic Development". *EASST Review*. 14: 14–19.
- Ferreira, M. F. (2017). Critical Theory. I: Mcglinchey, S., Walters, R. og Scheinpflug, C. red. *International Relations Theory*, s. 49-55. Bristol: E-International Relations.
- Fridtjof Nansen Institute. (2019). FNI strengthens its cooperation with Korea Maritime Institute. Tilgjengelig fra: <https://www.fni.no/news/fni-strengthens-its-cooperation-with-korea-maritime-institute-article2057-330.html>.
- Fukui, S. (2018). «Senchū-shi» ni okeru «kokutai» to ten'nōsei. *Senshūdaigaku shakai kagakukenkyūjo geppō*. (666), 14-27. Tilgjengelig fra: <http://www.senshu-u.ac.jp/~off1009/PDF/181220-geppo666/smr666-fukui.pdf>.
- Funakoe, K. (1990). «Nipponteki minshu shugi» hihan josetsu. *Nagasaki daigaku kyōiku gakubu shakai kagaku ronsō*. (40), 21-48. Tilgjengelig fra: http://naosite.lb.nagasaki-u.ac.jp/dspace/bitstream/10069/33546/1/kyoikuSyK40_021.pdf.

- Gakkai. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/学界-464123> [Lest 25. mai 2020].
- Gang, J. mfl. (2011). *Hanguk jeongchiui inyeomgwa sasang*. Seoul: Humanitaseu.
- Gang, J. mfl. (2019). *Inmullo ingneun hyeondaehangukjeongchisasangui heureum: Haebang ihubuteo 1980nyeondaekkaji*. Paju: Akanet.
- Gang, M. (2012). Bukgeukaejeongchaekporeom bukgeukae hangno daebi tgeukjigibonbeopt naonda. Tilgjengelig fra: <http://monthlymaritimekorea.com/news/articleView.html?idxno=10898464123> [Lest 29. mai 2020].
- George, A. L. og Bennett, A. (2005). *Case Studies and Theory Development in the Social Sciences*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.
- Gerring, J. (2011). The case study. I: Goodin, R. E. red. *The Oxford Handbook of Political Science*, s. 1-38. Oxford: Oxford University Press. 10.1093/oxfordhb/9780199604456.013.0051.
- Gim, J. (2014). Yangban, joseonwangjoui teukgwonsinbun. Tilgjengelig fra: <https://www.hankyung.com/news/article/2014053020201> [Lest 29. mai 2020].
- Grønmo, S. (2016). *Samfunnsvitenskapelige metoder*. 2. utg. Bergen: Fagbokforlaget.
- Gwan. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/25f8bfaec8ab464e8d8034aa2e25224a> [Lest 25. mai 2020].
- Gwangyebucheo hapdong. (2013). Buggeugjeongchaeg gibongyehoeg (an). Tilgjengelig fra: <http://www.arctic.or.kr/files/pdf/m4/korea.pdf> [Lest 29. mai 2020].
- Habermas, J. (1984). *The Theory of Communicative Action, Volume 1: Reason and the Rationalization of Society*. Boston, Massachusetts: Beacon Press.
- Habermas, J. (1987). *The Theory of Communicative Action, Volume 2: Lifeworld and System: A Critique of Functionalist Reason*. Boston, Massachusetts: Beacon Press.
- Haengwija. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/35313f7e8e8245d68d2347c74ffbac4d> [Lest 10. april 2020].
- Hakgye. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/a503bcdf0de849fda350861e66c55491> [Lest 25. mai 2020].
- Hokkyoku. (u.å.). I *Sanseido Web Dictionary*. Tilgjengelig fra: <http://www.sanseido.biz/User/Dic/Index.aspx?TWords=北極&st=0&DORDER=&DailyJJ=checkbox&DailyEJ=checkbox&DailyJE=checkbox> [Lest 30. januar 2020].
- Hokkyokuken. (u.å.). I *Weblio*. Tilgjengelig fra: <https://www.weblio.jp/content/北極圈> [Lest 30. januar 2020].
- Hokkyoku no Mirai ni Kansuru Kenkyūkai. (2017). Waga Kuni ga Jyūtenteki ni Torikumubeki Hokkyoku ni Kansuru Kadai to Shisaku. Tilgjengelig fra:

https://www.spf.org/_opri_media/docs/Policy_Recommendation_Arctic_Governance_Japan.pdf [Lest 24. oktober 2020].

Hokudai Research & BusinessPark. (2017). Kita no Dream Maker VOL.5 Hokkyokuiki ga Hotto?. Tilgjengelig fra: <https://www.hokudai-rbp.jp/news/299> [Lest 30. oktober 2020].

Honneth, A. og Joas, H. (1991). *Communicative Action: Essays on Jürgen Habermas's The Theory of Communicative Action*. Cambridge, Massachusetts: MIT Press.

Horbel, C. (2019). Arctic Partnership Week [Digitalisert fotografi]. Tilgjengelig fra: <https://twitter.com/chochobt/status/1204306308406505472/photo/1> [Lastet ned 30. mai 2020].

Horkheimer, M. og Adorno, T.W. (2002). *Dialectic of Enlightenment: Philosophical Fragments*. Stanford, California: Stanford University Press.

Horkheimer, M. og Groff, R. (2014). *Subject and Object*. London: Bloomsbury Publishing Inc.

Horoïwa, A. (2001). M. Horukuhaimā no hihan riron ni okeru riron gainen ni tsuite: Riron-teki jissen no shakai-teki kinō. *Shakai-gaku hyōron*, 52(2), 180-195. Tilgjengelig fra: https://www.jstage.jst.go.jp/article/jsr1950/52/2/52_2_180/_pdf/-char/en.

Hosomi, K. (2014). *Furankufuruto gakuha: Horukuhaimā, Adoruno kara 21 seiki no «hihan riron» e*. Tokyo: Chūkōshinsho.

Hwan, G. (2017). «Eoneoroui seonhoe» ga nochin munja (Script) ui him - hanjamunhwagwon yeonguui hyeonhwanggwaga ganeungseong -. *Gaenyeomgwa sotong*, 19, 219 – 227.

Hwang, J., Eom, S. og Heo, S. (2010). Bukgeukae hwaryongjeollyak yeongu. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/board/download.do?rbsIdx=113&idx=18834&fidx=1> [Lest 12. oktober 2020].

Igwa. (2020). I *Namuwiki*. Tilgjengelig fra: <https://namu.wiki/w/과> [Lest 1. juni 2020].

Inagaki, O og Shibata, A. (2018). *Hokkoku Kokusaihō Chitsujo no Tenbō*. Tokyo: Tōshindō.

Interaction. (u.å.). I *Cambridge Dictionary*. Tilgjengelig fra: <https://dictionary.cambridge.org/ja/dictionary/english/interaction> [Lest 30. april 2020].

Jackson, R. H. og Sørensen, G. (2010). *Introduction to International Relations: Theories and Approaches*. 4. utg. Oxford: Oxford University Press.

Jensen, L. C. (2006). Boring som miljøargument? ; norske petroleumsdiskurser i nordområdene. *Internasjonal Politikk*, 64(3), 295-457.

Jojeong. (u.å.). I *Neibeo gugeosajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/146e089cbea54024950a87bac67a1c63> [Lest 31. mars 2020].

Kaiyō seisaku kenkyūjo burogu. (2013). «Dai 101kai kaiyō fōramu» kaisai an'nai. Tilgjengelig fra: <https://blog.canpan.info/oprf/archive/1267> [Lest 28. april 2020].

Kaiyō seisaku wa ima Terashima Hiroshi burogu. (31.12.2015). Henka no toshi 2015nen wo furikaette [Blogginnlegg]. Tilgjengelig fra: <https://blog.canpan.info/terashima/monthly/201512/1> [Lest 31. mai 2020].

- Kan. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/官-468984> [Lest 25. mai 2020].
- Keohane, R.O. (1993). Institutional Theory and the Realist Challenge After the Cold War. I: Baldwin, David A. red. *Neorealism and neoliberalism*, s. 269-300. New York: Columbia University Press.
- Kobayashi, T. (2015). Shakai no naka no gakumon to wa – «bunkei» to «rikei», «rigaku» to «kōgaku» no kubetsu wo koete. *Shakai to Rinri*, 30, 197-209. Tilgjengelig fra: <http://rci.nanzan-u.ac.jp/ISE/ja/publication/se30/30-15kobayashi.pdf>.
- Kōi. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/行為-61390> [Lest 10. april 2020].
- Kondou, S. (2020). Dai 6 Shō Senjūmin to Monitaringu. I: Tabata, S og Gotou, M. red. *Hokkyoku no Ningen to Shakai – Jizokutekihatten no Kanousei*, s. 151-181. Sapporo: Hokkaidō Daigaku Shuppankai.
- Koordinere. (u.å.). I *Det Norske Akademis ordbok*. Tilgjengelig fra: <https://naob.no/ordbok/koordinere> [Lest 10. mai 2020].
- Korea Maritime Institute. (2013). Bukgeugisahoe opseobeo jinchure ttareun jeongchaek bangan maryeoneul wihan je2cha bukgeukae jeongchaek poreom. Tilgjengelig fra: https://www.kmi.re.kr/synap/skin/doc.html?fn=1385515078823_0.pdf&rs=/synap/efiles/result/&page=null&type=null [Lest 1. juni 2020].
- Korea Maritime Institute. (2018). KMI-EWCA gukjekeonpeoreonseu bungwasesyeon gongdong gaechoe. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/board/view.do?rbsIdx=165&idx=371> [Lest 10. mai 2020].
- Korea Maritime Institute. (2019a). *2019 bukgeukhyeopryeokjugan gyeolgwabogo - bukgeukhyeopryeok, gyeonggyereul neomeo* -. Korea Maritime Institute. Upublisert.
- Korea Maritime Institute. (2019b). KMI, pillipin haesasaneopcheong(MARINA), 2021nyeon haeunhaesabunya ODAsaeop chujin saeopjeanseu jechul habui. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/board/view.do?rbsIdx=164&idx=3159> [Lest 24. oktober 2020].
- Korea Maritime Institute. (2019c). KMI, WWF, gukjesahoe gyubeom daeeung mit uri wonyangsaneobui jisokganeung baljeon bangan mosaek. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/board/view.do?rbsIdx=164&idx=3193> [Lest 24. oktober 2020].
- Korea Maritime Institute. (u.å.-a). Korea maritime institute. Tilgjengelig fra: <https://www.google.com/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&source=web&cd=&cad=rja&uact=8&ved=2ahUKEwjhz8LTrazsAhWlk4sKHcFtA-YQFjAAegQIAxAC&url=https%3A%2F%2Fwww.kmi.re.kr%2Fweb%2Fboard%2Fdownload.do%3FrbsIdx%3D187%26idx%3D2%26itemId%3Dpdf&usg=AOvVaw3WFT9KhO6KEXaQEcnK6oIX&cshid=1602413072971430> [Lest 11. oktober 2020].
- Korea Maritime Institute. (u.å.-b). Wonjangsil. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/contents/contentsView.do?rbsIdx=167> [Lest 10. mai 2020].
- Korea Maritime Institute. (u.å.-c). Yeongusaeop annae. Tilgjengelig fra: <https://www.kmi.re.kr/web/contents/contentsView.do?rbsIdx=101> [Lest 24. oktober 2020].

Korean Academy of Science and Technology. (2015). Je1hoe han·leosiahanlim-won geugdongbun-won gongdongsimpojieom. Tilgjengelig fra: <https://kast.tistory.com/125> [Lest 14. januar 2020].

Korean Culture and Information Service. (2016). Tbukgeukyeomnyeokjugant, tbukgeukyeomnyeogui miraetreul nonhada. Tilgjengelig fra: <http://www.kocis.go.kr/koreanet/view.do?seq=7048&page=315&pageSize=10&photoPageSize=6&totalCount=0&searchType=&searchText=&RN=3046&cateCode=> [Lest 29. mai 2020].

Korea Polar Research Institute. (u.å.). Division of Polar Climate Sciences. Tilgjengelig fra: https://www.kopri.re.kr/site/eng/html/intro/0107.html?mode=V&mng_no=68 [Lest 30. oktober 2020].

Kraft, S. E. (2004). Et hellig fjell blir til – Om samer, OL og arktisk magi. *Nytt Norsk Tidsskrift*, (03-04), 237-249.

Lanteigne, M. (2017). ‘Have you entered the storehouses of the snow?’ China as a norm entrepreneur in the Arctic. *Polar Record*, 53(269), 117-130. 10.1017/S0032247416000759.

Maruyama, M. (2011). «*Shinsōban*» *gendai seiji no shisō to kōdō*. Tokyo: Miraisha.

McDonald, N. C. og Pearce, J. M. (2013). Community voices: perspectives on renewable energy in Nunavut. *Arctic*, 66(1), 94-104. 10.14430/arctic4269.

McGregor, H. (2013). Situating Nunavut education with indigenous education in Canada. *Canadian Journal of Education*, 36(2), 87-118.

Ministry of Education, Culture, Sports Science and Technology. (u.å.). Dai 2 Shō Kakukyōka Dai 2 Setsu Shakai. Tilgjengelig fra: https://www.mext.go.jp/a_menu/shotou/cs/1320067.htm [Lest 11. oktober 2020].

Ministry of Internal Affairs and Communications (u.å.). Senkyo no shurui. Tilgjengelig fra: https://www.soumu.go.jp/senkyo/senkyo_s/naruhodo/naruhodo03.html [Lest 16. februar 2020].

Mitsui O.S.K.Lines. (u.å.). LNG-sen. Tilgjengelig fra: <https://www.mol.co.jp/services/lngcarrier/index.html> [Lest 25. april 2020].

Moe, A. og Stokke, O. S. (2019). Asian countries and Arctic shipping: Policies, interests and footprints on governance. *Arctic Review*, 10, 24-52. 10.23865/arctic.v10.1374.

Moolakkattu, J. S. (2009). Robert W. Cox and critical theory of international relations. *International Studies*, 46(4), 439-456. 10.1177/002088171004600404.

Moses, J. W. og Knutsen, T. L. (2012). *Ways of Knowing: Competing Methodologies in Social and Political Research*. 2. utg. Basingstoke: Palgrave Macmillan.

Mungwa. (2020). I *Namuwiki*. Tilgjengelig fra: <https://namu.wiki/w/문과> [Lest 29. mai 2020].

Murakoshi, K. (2013). «Ie kyōdōtai» to «kafuchōsei» gainen ni motodzuku tokugawa bushi no kenryoku kōshi moderu kōchiku no kokoromi. *Media to jōhō shigen*, 20(1), 1-11. Tilgjengelig fra: <https://core.ac.uk/download/pdf/51451153.pdf>.

Møller, H. mfl. (2016). Culturally safe communication and the power of language in Arctic nursing. *Études/Inuit/Studies*, 40(1), 85-104. 10.7202/1040146ar.

- Nakaoka, N. (2018). *Zōho hābāmasu komyunikēshonteki kōi*. Tokyo: Chikumashobō.
- Nelson, C. M., Romain, S. J. og Davis, M. F. (2015). Indigenous One Health in the Arctic, a Systematic Literature Review of Circumpolar Zoonoses. *International Journal of Epidemiology*, 44, i193. 10.1093/ije/dyv096.303.
- Kaiyō Seisaku Kenkyū Zaidan. (2010). Nihon Hokkyokukai Kaigi Houkokusho. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/_opri_media/publication/arctic/pdf/201203_arctic.pdf [Lest 24. oktober 2020].
- Nippon Yusen Kaisha Line. (2014). Gōka kyakusen de shijō hatsu, 32kakan no hokkyokuken dai shizen mankitsu kurūzu - kurisutaru kurūzusha ga hokusei kōro tsuā wo happyō -. Tilgjengelig fra: <https://www.nyk.com/news/2014/003384.html> [Lest 29. mai 2020].
- Non-state actor. (u.å.). I *Lexico*. Tilgjengelig fra: https://www.lexico.com/definition/non-state_actor [Lest 21. mai 2020].
- Norsk Polarinstittutt. (2019). Samarbeidsavtale mellom Norge og Japan. Tilgjengelig fra: <https://www.npolar.no/nyhet/samarbeidsavtale-mellom-norge-og-japan> [Lest 30. januar 2020].
- Nye, J. S. (2010). Hard and Soft Power in American Foreign Policy. I: *International Relations Theory*, s. 89-97. London: Pearson.
- Ocean Policy Research Institute. (2015). Dai 126kai kaiyō fōramu yōshi. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/_opri_media/projects/information/forum/backnumber/pdf/126_02.pdf [Lest 31. mai 2020].
- Prasad, P. (2005). *Crafting Qualitative Research: Working in the Postpositivist Traditions*. New York: Routledge.
- Rothwell, D. R. og Baker, B. (2013). Arctic law: the challenges of governance in the changing Arctic. *Proceedings of the Annual Meeting-American Society of International Law*, 107, 271-272. Tilgjengelig fra: https://heinonline.org/HOL/Page?lname=&public=false&collection=journals&handle=hein.journals/asilp107&men_hide=false&men_tab=toc&kind=&page=271.
- Samarbeid. (u.å.). I *Det Norske Akademis ordbok*. Tilgjengelig fra: <https://naob.no/ordbok/samarbeid> [Lest 30. april 2020].
- Samspill. (u.å.). I *Det Norske Akademis ordbok*. Tilgjengelig fra: <https://naob.no/ordbok/samspill> [Lest 30. april 2020].
- Sangho jagyong. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/3000370f34d343c79723e3ffe628c131> [Lest 9. mai 2020].
- Sasakawa Peace Foundation. (2019a). 164kai kaiyō fōramu "Hokkyokuken no kaiyō seitaikei to busshitsu junkan - kako kara genzai no henshen -" wo kaisai Hokkyokukai no henshen kara shōrai no umi wo kangaeru [Digitalisert fotografi] 10 september. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/spfnews/information/20190819.html> [Lastet ned 30. mai 2020].
- Sasakawa Peace Foundation. (2019b). Dai 161kai kaiyō fōramu «umi to hito no kankeigaku» wo kaisai. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/spfnews/information/20190517.html>. [Lest 25. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-a). 11/27 Kaiyō seisaku kenkyūjo dai 126kai kaiyō fōramu «wagakuni no hokkyoku seisaku ni tsuite» no oshirase. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/topics/topics_17698.html [Lest 10. mai 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-b). Dai 162kai kaiyō fōramu «Ōsaka kara sekai no umi e - umi to hito no kankei o kangaeru -». Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/event/20190409.html> [Lest 31. mai 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-c). Enkaku. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/profile/history.html> [Lest 11. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-d). Goaisatsu. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/profile/greeting.html> [Lest 31. mai 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-e). Hokkyokukai. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/projects/arctic.html> [Lest 11. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-f). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/forum/> [Lest 25. april 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-g). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2002 [Lest 31. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-h). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2003 [Lest 31. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-i). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2005 [Lest 31. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-j). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2011 [Lest 24. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-k). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2012 [Lest 24. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-l). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2014 [Lest 24. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-m). Kaiyō fōramu. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/opri/forum/backnumber.html?list_year=2017 [Lest 24. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-n). Kaiyō fōramu sankamōshikoshō. Tilgjengelig fra: https://www.spf.org/_opri_media/projects/information/forum/pdf/forum_application.pdf [Lest 28. april 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-o). Kaiyō Kihonhō no Suishin Jigyō. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/profile/approach~propulsion.html> [Lest 11. oktober 2020].

Sasakawa Peace Foundation. (u.å.-p). OPRI ni tsuite. Tilgjengelig fra: <https://www.spf.org/opri/profile/> [Lest 9. mai 2020].

Satou, T. (2016). Nashonarizumu to demokurashī - nichirosensōki ni okeru yoshino sakuzō no seiji shisō -. *Reishō to heiwa*, 1, 51-65. Tilgjengelig fra: <http://www2.sal.tohoku.ac.jp/reisei/koukai/2015/16.pdf>.

Shiminshakai. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/市民社会-75239> [Lest 25. mai 2020].

- Shinkutanku. (u.å.). I *Kotobank*. Tilgjengelig fra: <https://kotobank.jp/word/シंकタンク-537065> [Lest 25. mai 2020].
- ShippingNewsNet. (2014). Je 3cha 'bukgeukae jeongchaek poreom' 10wol 1il gaechoe bukgeugui hwangyeong mit gwallyeon saneobui byeonhwa, bukgeukjeongchaek seonggwa deung nonui. Tilgjengelig fra: <http://www.shippingnewsnet.com/news/articleView.html?idxno=6681> [Lest 29. mai 2020].
- Shiroyama, H. (2013). Dai 10 Shō Koreakara no Hokkyoukai Gabanansu. I: Okuwaki, N og Shiroyama, H. red. *Hokkyokukai no Gabanansu*, s. 194-202. Tokyo: Tōshindō.
- Sima to Umi no Netto. (2017). Purojekuto he no Gokyōryoku, Sankasha no Boshū ni tuite. Tilgjengelig fra: <https://blog.canpan.info/ionet-jpn> [Lest 24. oktober 2020].
- Siminsahoe. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/dc08dec8735c462e8127952109468ae3> [Lest 25. mai 2020].
- Singkeutaengkeu. (u.å.). I *Neibeo sajeon*. Tilgjengelig fra: <https://ko.dict.naver.com/#/entry/koko/8e3131ad44e242e3a9b72f13dc76c63d> [Lest 25. mai 2020].
- Sivilsamfunn. (2016). I *Store norske leksikon*. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/sivilsamfunn> [Lest 25. mai 2020].
- Sōgosayō. (u.å.). I *Weblio*. Tilgjengelig fra: <https://www.weblio.jp/content/相互作用> [Lest 30. januar 2020].
- Stokke, O. (2011). Environmental security in the Arctic. *International Journal*, 66(4), 835-848. 10.1177/002070201106600412.
- Tahara, S., Kang, S. og Nakajima, T. (2010). *Kokkaron: Bokutachi ha ima, doko ni tatteirunoka*. Tokyo: Chūōkōronshinsha.
- Takeda, S. (2017). Abe Seiken no Keizai Seisaku – Abenomikusu no Kiken na Sakamichi, Ōhara Shakai Mondai Kenkyūjo Zasshi, 700(2), 1-11.
- Tankesmie. (2019). I *Store norske leksikon*. Tilgjengelig fra: <https://snl.no/tankesmie> [Lest 29. mai 2020].
- Thagaard, T. (2013). *Systematikk og innlevelse: En innføring i kvalitativ metode*. 4. utg. Bergen: Fagbokforlaget.
- UArctic. (2019a). 5th Korea Arctic Academy Held in Busan. Tilgjengelig fra: <https://www.uarctic.org/news/2019/8/5th-korea-arctic-academy-held-in-busan> [Lest 30. oktober 2020].
- UArctic. (2019b). International Workshop "The Arctic on changes: from local challenges to global partnership". Tilgjengelig fra: <https://www.uarctic.org/news/2019/11/international-workshop-the-arctic-on-changes-from-local-challenges-to-global-partnership> [Lest 30. oktober 2020].
- UArctic. (u.å.). Korea Arctic Academy. Tilgjengelig fra: <https://education.uarctic.org/mobility/korea-arctic-academy/> [Lest 30. oktober 2020].

- Viotti, P. R. og Kauppi, M. V. (2010). *International Relations Theory*. 4. utg. New York: Longman.
- Waltz, K. (1979). *Theory of International Politics*. New York: McGraw-Hill.
- Waltz, K. (1986). Political Structure. I: Keohane, R. O. red. *Neorealism and Its Critics*, s. 70-130. New York: Columbia University Press.
- Wendt, A. (1992). Anarchy is what states make of it: The social construction of power *International Organization*, 46(2), 391-425.
- Wikipedia. (u.å.-a.). Dai 23 Kai Sangiinn Giin Tsūjō Senkyo. Tilgjengelig fra: <https://ja.wikipedia.org/wiki/第23回参議院議員通常選挙> [Lest 12. oktober 2020].
- Wikipedia. (u.å.-b.). Dai 47 Kai Shūgiin Giin Sōsenkyo. Tilgjengelig fra: <https://ja.wikipedia.org/wiki/第47回衆議院議員総選挙> [Lest 12. oktober 2020].
- World Health Organization. (u.å.). Civil society. Tilgjengelig fra: https://www.who.int/social_determinants/themes/civilsociety/en/ [Lest 10. april 2020].
- Yamanaka, E. (2000). Nihon kindaihō no tenkai to kokka - kōhōshi wo chūshin ni -. *Ōtemon keiei ronshū*, 6(2), 1-56. Tilgjengelig fra: <https://www.i-repository.net/contents/outemon/ir/105/105001213.pdf>.
- Yonhap News. (u.å.). DaeuJoseonhaeyang «swaebing LNGseon» 4cheok dongsi myeongmyeongsik yeollyeo. Tilgjengelig fra: <https://www.yna.co.kr/view/AKR20190328101700003> [Lest 10. mai 2020].
- Young, O. R. (2016). The Co-production of Knowledge about International Governance: Living on the Science/Policy Interface: Essays from the Anthropocene. I: Nicholson, S. red. *New Earth Politics: Essays from the Anthropocene*, s. 75-96. Cambridge, Massachusetts: The MIT Press.
- Zhang, Y. (2015). Gairai bunka to Nihon no shakai kōzō. *Higashiajia hyōron*, 7, 139-145. Tilgjengelig fra: http://reposit.sun.ac.jp/dspace/bitstream/10561/1165/1/v7p139_zhang.pdf.
- Østhagen, A. (2017). Geopolitics and security in the Arctic: what role for the EU? *European View*, 16(2), 239-249. 10.1007/s12290-017-0459-1.

